

ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΚΑΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Έπιμελεία

ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

A E B E

ΕΚΔΟΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ 1956

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν δύο βασικῶν διαταγμάτων (1926 καὶ 1934), περὶ καθορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῶν διὰ λόγους ὑπηρεσίας μετακινουμένων, ἐντὸς καὶ ἔκτος τῆς Ἐπικρατείας, δημοσίων πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπῆλθον μέχρι τοῦδε πλεῖστα μεταβολαὶ εἰς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς.

Ὡς εἶναι ἐπόμενον, αἱ ἐν λόγῳ μεταβολαί, ἔκτος τοῦ ὅτι καθιστοῦν ἀρκούντως δυσχερῆ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν οἰκείων διατάξεων ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριζουσῶν δημοσίας δαπάνας Ὑπηρεσιῶν, δυσχεραίνουν ἐξαιρετικῶς καὶ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων δημοσίων Ὑπαλλήλων εἰς τὸν τομέα τοῦτον τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἐκρίναμεν ὅθεν χρήσιμον τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἐργασίας μας, ἥτις εἶναι προῖον συστηματικῆς συγκεντρώσεως τῆς οἰκείας νομοθεσίας καὶ νομολογίας, διαρκούσης τῆς ὑπερκοσασετοῦς ὑπηρεσίας μας παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἰδιαιτέρως παρὰ ταῖς Ὑπηρεσίαις Ἐντελλομένων Ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν. Εἰς ταύτην ἐπεδιώχθη ἢ κατὰ τὸ δυνατόν καλύτερα κατὰταξις κατὰ ἐπιμέρους θέματα τῆς σήμερον ἰσχύουσας νομοθεσίας, μετὰ παραθέσεως τῶν γενομένων συμπληρώσεων αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν δοθεισῶν εἰς ἑκάστην περίπτωσιν διασαφήσεων καὶ ὁδηγιῶν δι' ἀποφάσεων καὶ γνωμοδοτήσεων ἀνωτάτων δικαστηρίων, συμβουλίων καὶ ἐπιτροπῶν, διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δι' ἀποφάσεων, ἐγκυκλίων καὶ ἐγγράφων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων.

Ἡ ὅλη ἐργασία διηρέθη εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι μετακινουμένους καὶ τὸ δεύτερον εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μεταβαίνοντας καὶ μετακινουμένους δημοσίους πολιτικούς Ὑπαλλήλους. Ἐν τέλει, προστίθεται παράρτημα περιέχον πίνακα τῆς ἐνταῦθα περιλαμβανομένης νομοθεσίας καὶ νομολογίας κατὰ χρονολογίαν καὶ παραγράφους, εἰς ἃς χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ὑποδηγήθη ἡ ἐργασία αὕτη.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
(κατά παραγράφους)

Πρόλογος

ΜΕΡΟΣ Α΄. ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κεφάλαιον Ι

Γενικά περί πληρωμῆς δαπανῶν

1. Ἐπιβάρυνσις τοῦ Δημοσίου	παράγρ. 1
2. Αὐξομειώσεις καταβαλλομένων	» 6

Κεφάλαιον ΙΙ

Μετακίνησις προσώπων ἐκτὸς ἔδρας ἐν γένει

1. Ἀντίτιμον εἰσιτηρίου ἢ ἀγωγίου ἢ κουσίμων αὐτοκινήτου	» 9
2. Παρεχόμενα ἐκπτώσεις ἐπὶ τιμῆς εἰσιτηρίων	» 12
3. Θέσις συγκοινωνιακοῦ μέσου εἰς ἣν δικαιοῦνται νὰ ταξιδεύουν οἱ Ὑπάλληλοι	» 18
4. Πρόσθετον ποσὸν διὰ λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάνας	» 21
5. Χρησιμοποιούμενα συγκοινωνιακὰ μέσα	» 29
6. Μετάθεσις οἰκογενειάρχου	» 35

Κεφάλαιον ΙΙΙ

**Δαπάναι κομίστρων, ἐνδιάμεσοι καὶ συσκευασίας
οἰκοσκευῆς μετατιθεμένων**

1. Δαπάναι κομίστρων	» 38
2. Ἐνδιάμεσοι δαπάναι μεταφορᾶς	» 39
3. Δαπάναι συσκευασίας	» 47
4. Κοινὰ διατάξεις περὶ ἐνδιαμέσων καὶ συσκευασίας δαπανῶν	» 48

Κεφάλαιον ΙV

Ἐξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως μετατιθεμένων	» 52

Κεφάλαιον V

Εἰδικὰ περιπτώσεις μετατιθεμένων

1. Νεοδιοριζόμενοι, μεταβαίνοντες εἰς ἔδραν τῶν	» 55
2. Ἐπαναδιοριζόμενοι, μεταβαίνοντες εἰς νέαν θέσιν τῶν	» 60
3. Ἀνακαλούμενοι ἐκ διαθεσιμότητος	» 61
4. Μετατιθέμενοι τῇ αἰτήσει τῶν	» 62
5. Ἐπιβαλλομένη μετάθεσις λόγῳ συμφέροντος Δημοσίου	» 63
6. Ἐξεληθόντες τῆς ὑπηρεσίας	» 65

Κεφάλαιον VI

Ἀποσπάσεις

1. Ὀδοπορικὰ	» 67
2. Ἡμερησία ἀποζημιώσεις καὶ ἐξοδα κινήσεως	» 71
3. Ἀποσπώμενοι τῇ αἰτήσει τῶν	» 73
4. Ἀποσπάσεις ἐν καιρῷ πολέμου	» 76
5. Προσῶριναι τοποθετήσεις ἐν καιρῷ πολέμου	» 80

Κεφάλαιον VII

Ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἔδρας

1.	Ἐν γένει μετακινουμένων	»	83
2.	Ὑπολογισμὸς ἡμερῶν ἐκτὸς ἔδρας	»	94
3.	Μετατιθεμένων	»	99
4.	Μετακινουμένων διὰ βραχυχρόνιον ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας	»	100
5.	Ἀνώτατα κατὰ μῆνα ὄρια ἐξόδου ἐκτὸς ἔδρας συνήθως μετακινουμένων	»	109

Κεφάλαιον VIII

Εἰδικαὶ περιπτώσεις μετακινουμένων ἐκτὸς ἔδρας, διὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα

1.	Μετάκλησις περιφερειακῶν εἰς Ἀθήνας	»	132
2.	Παραπομπὴ εἰς ὑπηρεσιακὰ συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς	»	135
3.	Κλήσις εἰς δίκας μαρτύρων ἢ μηνυτῶν	»	137
4.	Μεταφορὰ χρημάτων Δημοσίου	»	139
5.	Ἀντιπρόσωποι δικαστικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰς ἐκλογάς	»	140
6.	Μετακινήσεις Ὑπαλλήλων Δημοσίων Ἔργων	»	141

Κεφάλαιον IX

Μετακινήσεις

διὰ λογαριασμὸν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου

1.	Πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν γένει	»	142
2.	Δι' ἔλεγχον διαχειρίσεως	»	146
3.	Πρὸς καθορισμὸν ὀρίων δῆμων καὶ κοινοτήτων	»	148

Κεφάλαιον X

Μετακινήσεις ἐντὸς ἔδρας

1.	Ἐξοδα κινήσεως	»	152
2.	Ἡμερησία ἀποζημίωσις	»	165

Κεφάλαιον XI

Δικαιολογητικὰ πληρωμῶν

1.	Βάσει κειμένων διατάξεων	»	168
2.	Διαταγαί	»	172
3.	Ἀποδείξεις πληρωμῆς	»	174
4.	Ἀπόδειξις οικογενειακῆς καταστάσεως	»	187
5.	Δικαιολόγησις καὶ πληρωμὴ ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεως	»	188
6.	Σύνταξις συγκεντρωτικῶν καταστάσεων πληρωμῆς	»	189
7.	Σύνταξις πίνακος ἡμερολογιακῆς κινήσεως	»	192
8.	Φύλλα πορείας τῶν συνήθως μετακινουμένων	»	195
9.	Δικαιολογητικὰ κινουμένων διὰ μετάβασιν εἰς δικαστικὰς ἀρχάς, ὡς μαρτύρων ἢ μηνυτῶν	»	196
10.	Δικαιολογητικὰ μετακινουμένων πρὸς ἐπιθεώρησιν δημοσίων διαχειρίσεων κατὰ τὸ τέλος τοῦ οικονομικοῦ ἔτους	»	197

Κεφάλαιον XII

Ἐκδοσις καὶ ἐξόφλησις χρηματικῶν ἐνταλμάτων

1.	Ἐκδοσις χρηματικῶν ἐνταλμάτων	»	198
2.	Ἐξόφλησις χρηματικῶν ἐνταλμάτων	»	207

ΜΕΡΟΣ Β', ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κεφάλαιον XIII

Γενικά δι' άπαντας τούς 'Υπαλλήλους
πλήν τών του 'Υπουργείου 'Εξωτερικών

1. Διαδικασία έγκρίσεως μετακινήσεως	» 212
2. 'Οδοιπορικά έξοδα	» 216
3. 'Ημερησια αποζημίωσις	» 220
4. Δικαιολόγησις δαπανών	» 231

Κεφάλαιον XIV

Διά τούς 'Υπαλλήλους του 'Υπουργείου 'Εξωτερικών

1. Ειδικάί άποστολαί	» 237
2. 'Οδοιπορικά έξοδα	» 243
3. 'Εξοδα έγκαταστάσεως	» 245
4. Πληρωμαί εις ξένον νόμισμα	» 245
5. Νομοθετικάί έρμηνεαί άρθρων 24, 27 και 29 του Ν.Δ. τής 7 Σεπτεμβρίου 1926, ώς έτροποποιήθησαν και τινες σχετικάί νεώτεραι διατάξεις	» 246

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ΠΙΝΑΞ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Κεφάλαιον XV. Νομοθετήματα	» 253
Κεφάλαιον XVI. Πράξεις 'Υπουργικού Συμβουλίου	» 254
Κεφάλαιον XVII. 'Αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις άνωτάτων δικαστηρίων, συμβουλίων και έπιτροπών	» 255
1. 'Ελεγκτικού Συνεδρίου	
2. Συμβουλίου 'Επικρατείας	
3. Νομικού Συμβουλίου	
4. 'Αρείου Πάγου	
5. Νομισματικής 'Επιτροπής	
Κεφάλαιον XVIII. 'Αποφάσεις, έγκύκλιοι και έγγραφα 'Υπουργείων	» 256
1. Οικονομικών	
2. 'Εσωτερικών	
3. Προεδρίας Κυβερνήσεως	
4. Λοιπών 'Υπουργείων	

ΜΕΡΟΣ Α'

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΑΠΑΝΩΝ

1. 'Επιβάρυνσις τοῦ Δημοσίου

1 — Πολιτικοὶ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἀπομακρυνόμενοι ἐκ τῆς πόλεως ἔνθα ἡ ἔδρα αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ Κράτους, δικαιούνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ἐκδοθέντος κατ' ἐξουσιοδότησιν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5981/1934).

2 — Πᾶσα δαπάνη εἰς ἣν πράγματι καὶ ἀποδεδειγμένως ὑποβάλλεται ὁ πολιτικὸς δημόσιος Ὑπάλληλος καὶ Στρατιωτικὸς δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, βαρύνει τὸ Δημόσιον. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀν. Νόμου 1502/1950).

3 — Ἐδρα τοῦ Ὑπαλλήλου θεωρεῖται ἡ πόλις, κώμη ἢ χωρίον ἔνθα εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ὑπηρεσία εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. ἀπὸ 12—3—1934).

4 — Ἐξοδος ἐκ τῆς ἔδρας τοῦ Ὑπαλλήλου νοσῖται ἡ ἀνάθεσις εἰς αὐτὸν ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ὠρισμένης ἐργασίας ἐκτὸς τῆς ἔδρας του, καθοριζομένης τῆς ἐργασίας συνήθως δι' αὐτοῦ τῆς διαταγῆς τῆς ἐξόδου καὶ ὑπαγομένης κατὰ κανόνα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὀργανικῶς ἀνήκει ἢ καὶ ὑπάγεται κατ' ἀπόσπασιν ἢ πρόσκλησιν. (Πράξις ὀλομελείας Συμβουλίου Ἐπικρατείας 53/1933).

5 — Δὲν θεωρεῖται κεκαλυμμένη αὐξήσις μισθοῦ καὶ ἀποτελεῖ ἀπόδοσιν γενομένων δαπανῶν ἢ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβολὴ δαπανῶν μετακινήσεως δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους Ὑπαλλήλου τινός.

2. Αὐξομειώσεις καταβαλλομένων

6 — Τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ τὰ ἐξοδα κινήσεως τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων προσαρμόζονται, αὐξάνονται ἢ ἐλαττοῦνται ἢ ἐν γένει τροποποιῶνται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἄσκοῦντος τὴν ἐποπτεῖαν Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τῶν ὁδοιπορικῶν καὶ ἐξόδων κινήσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς προσ-

αρμογής ένεργουμένης διά κοινών αποφάσεων του Προέδρου του 'Υπουργικού Συμβουλίου και του 'Υπουργού των Οικονομικών. ("Άρθρον 2 του Νόμου 19)1944).

7 — Μέλη του 'Υπουργικού Συμβουλίου, 'Υφυπουργοί και Γενικοί Διοικηταί και 'Επίτροποι του 'Υπουργού των Οικονομικών, έξερχόμενοι τής Έδρας των δι' έκτέλεσιν ύπηρεσίας, δικαιούνται των διά του παρόντος προβλεπομένων όδοιπορικών έξόδων, τής ήμερησίας αύτων άποζημιώσεως καθοριζομένης δι' αποφάσεων του 'Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευομένων διά τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως. ("Άρθρον 7 του Νομ. Δ)τος 1859/1942).

8 — Αί ώς άνω ύπουργικαί αποφάσεις ισχύουν αναδρομικώς, έφ' όσον εις τούτας έχει προσδοθη αναδρομική ισχύς υπό του 'Υπουργού των Οικονομικών κατόπιν Νόμου χορηγήσαντος εις αύτόν τό δικαίωμα τούτο τής αναδρομής. Η αναδρομική της έμως αύτη δέν δύναται νά ισχύση ειμή διά χρόνον μεταγενέστερον τής χρονολογίας του έν προκειμένω Νόμου. (Γνώμη πλειοψηφίας όλομλειάς 'Ελεγκτικού Συνεδρίου, ληφθεΐσα κατά τήν υπ' αριθ. 12/1943 συνεδρίασιν τής. "Εγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 98285/29 4 1943).

— Διά Βασιλικών Διαταγμάτων έκδοομένων επί τή προτάσει του 'Υπουργού των Οικονομικών όρισθήσονται τά των έξόδων και άποζημιώσεων λόγω πρώτης έγκαταστάσεως, μετακινήσεως ή μεταθέσεως των 'Υπαλλήλων. Μέχρι τής έκδόσεως των Διαταγμάτων τούτων ισχύουσιν αί κείμεναι διατάξεις. (Παράγραφος 4 του άρθρου 73 του Νόμου 1811/1951 «περί κώδικος καταστάσεως των Δημοσίων Διοικητικών 'Υπαλλήλων»).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

1. 'Αντίτιμον εισιτηρίου ή άγωγίου ή καυσίμων αύτοκινήτου

9 — Τά όδοιπορικά έξοδα συνίστανται έκ του άντιτίμου του εισιτηρίου σιδηροδρόμου, πλοίου, αεροπλάνου, αύτοκινήτου ή του άντιτίμου του άγωγίου διά τας από πόλεως εις πόλιν, κώμην ή χωρίον μεταβάσεις. (Πρώτη πρότασις τής παραγράφου 2 του άρθρου 1 και τής παραγράφου 2 του άρθρου 3 του Προεδρ. Δ)τος τής 22 'Ιουνίου 1934, ώς έτροποποιήθησαν διά τής παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Νομ. Δ)τος 830)1941 και του άρθρου 5 του Νομ. Δ)τος 1859/1942).

Δαπάναι κινήσεως έντός τής πόλεως, εις ήν μεταβαίνει ό 'Υπάλληλος έξερχόμενος τής Έδρας του, δέν δικαιολογούνται. ("Εγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 90273/23-6-1935).

10 — Θεωρεΐται ώς κανονική ή τιμή άγωγίου διά τά παντός είδους μη μηχανοκίνητα μεταφορικά μέσα (ώς σούστας, κάρρα, ύποζύγια κ.λ.π.) έφ' όσον δέν ύπερβαίνει τό διπλάσιον τής έκάστοτε καθοριζομένης τιμής εισιτηρίου ή άγωγίου των αύτοκινήτων μέχρι δώδεκα θέσεων. ("Εγκύκλιος Γεν. Δ)σεως Χωροφυλακής 223/2-6-1946).

11 — Τό αντίτιμον τῶν καταναλωθέντων καυσίμων πρὸς κίνησιν ἰδιοκτῆτου αὐτοκινήτου μετακινουμένου Ὑπαλλήλου καταβάλλεται νομίμως, ἐφ' ὅσον τὸ αντίτιμον τοῦτο δὲν ὑπερβίνει τὸ αντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου τῆς θέσεως ἣν δικαιούται διὰ τὰ ταξιδεύσῃ ὁ Ὑπάλληλος διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. (Πρακτικά I Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/8-2 1955 συνεδριάσεώς του).

2. Παρεχόμεναι ἐκπτώσεις ἐπὶ τῆς τιμῆς εἰσιτηρίων

12 — Εἰς τοὺς μετακινουμένους μονίμους δημοσίους πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς Ὑπαλλήλους, παρέχεται ἔκπτωσης 50 ο)ο ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος τιμολογίου σιδηροδρόμου, ἀτμοπλοίου καὶ ἀεροπλάνου. (Ἄρθρον 5 τοῦ Ἄν. Νόμου 340)1945).

13 — Πρὸς προοχὴν τῆς ὡς ἄνω ἐκπτώσεως, οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐφοδιάζονται ἐνιαῖον τύπον ἐγγράφου παρὰ τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ὑπηρεσίας δι' ἐκάστην μετακίνησιν καὶ διὰ τὴν μετ' ἐπιστροφῆς τοιαύτην, ἀπευθυόμενον πρὸς τὰ κατὰ τόπους πρακτορεῖα ταξιδίων. Τὸ ἐγγράφον τοῦτο δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, ὡς ἐγγράφον δημοσίας ἀρχῆς πρὸς τρίτον. Ἐὰν ὁμοῦς ἀντὶ τοῦ ἐγγράφου ἐκδίδεται θεβαλίωσις, αὕτη χηρτοσημαίνεται. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 212 466/ρόνεο 194/11-8-1947 καὶ 277 165/ρόνεο 310/20-12-1947).

14 — Ἡ αὐτὴ ἔκπτωσης παρέχεται καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου, ὡς καὶ τὰς ἀποσκευὰς των, βάσει ἐγγράφου τῆς προϊσταμένης τοῦ Ὑπαλλήλου Ἀρχῆς, δεόντως πρωτοκολλημένου, θεβαιούντος τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. (Ἐγκύκλιος Γεν. Δ)σεως Φορολογίας Σ 1205)32/24-1-1934 καὶ Ε 9383)182/16-5 1940, ὡς καὶ Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 16 315)93/17-3-1952).

15 — Εἰς τοὺς διὰ θαλάσσης ταξιδεύοντας, παρέχεται ἡ ὡς ἄνω ἔκπτωσης ἐπὶ τῶν κανονικῶν ναύλων τῶν ἀεροπλοϊκῶν συγκοινωνιῶν τῆς Χώρας, ἐπὶ τῇ καταθέσει εἰς τὸ οἰκεῖον ναυτικὸν πρακτορεῖον ἐγγράφου διαταγῆς τῆς προϊσταμένης τοῦ Ὑπαλλήλου Ἀρχῆς, δεόντως πρωτοκολλημένης. (Ἀπόφασις Ὑπουργεῖου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας 14 544)1152/4-3-1952, στηριζομένη εἰς ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ Νόμου 5 304/1934).

16 — Εἰς τοὺς ταξιδεύοντας ἀεροπορικῶς, δι' ἐθνικῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν, παρέχεται ἡ αὐτὴ ἔκπτωσης ἐπὶ τῆς κανονικῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου εἰς ἕνα κατὰ ταξίδιον Ὑπάλληλον, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται κενὴ θέσις, μετὰ τὰς δηλώσεις ταξιδίου τῶν λοιπῶν ἰδιωτῶν ἐπιβατῶν ἢ τῶν μὴ δικαιουμένων ἢ ἐπιθυμούντων ἐκπτώσεως Ὑπαλλήλων. (Ἐγγραφα Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 76 298)9770/4-11-1948 καὶ 78 571)10 108/15 11-1948).

17 — Εἰς τοὺς ταξιδεύοντας δι' αὐτοκινήτων οὐδεμίαν ἔκπτωσης χορηγείται. (Ἐγκύκλιος Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν 70 930/23-10-1954).

3. Θέσις συγκοινωνιακοῦ μέσου εἰς ἣν δικαιούνται νὰ ταξιδεύουν οἱ Ὑπάλληλοι

18 — 1. Ἐκ τῶν μετακινουμένων λόγῳ ὑπηρεσίας καὶ μετατιθεμένων Ὑπαλλήλων, δικαιούνται νὰ ταξιδεύωσιν εἰς τὴν πρώτην θέσιν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τμηματάρχου β' τάξεως καὶ ἄνω.

2. Τὰ έξοδοα χρησιμοποίησεως κλιναμάξης ή διαμερίσματος πολυτελείας έν τῷ ἀτμοπλοίῳ βαρύνουσι τόν Ὑπάλληλον. (Παράγραφοι 1 καί 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22-6-1934 καί ἀπόφασις Γ.Δ.Δ.Λ. 161 916 ρόνοο 138/7 6 1952).

Οἱ Ὑπουργοί κατ' ἐξαίρεσιν δικαιούνται τῶν κατά τήν προηγουμένη παράγραφον ἐξόδων. (Ἄρθρον 3 τοῦ Ἄν. Νόμου 728/1937).

19 — Δικαιοῦνται νά ταξιδεύουν (κατά τήν ἐννοίαν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 22-6-1934, ὡς εἶχε πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 161 916)1952 ἀποφάσεως τῆς Γ.Δ.Δ.Λ) εἰς τήν πρώτην θέσιν οἱ ἀπό τοῦ βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου 6' τάξεως καί ἄνω Ὑπάλληλοι, εἰς τήν δευτέραν θέσιν οἱ ἀπό τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραφέως 6' τάξεως μέχρι τοῦ Εἰσηγητοῦ καί εἰς τήν τρίτην θέσιν οἱ κλητῆρες καί οἱ ὑπηρέται. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Λ. 183 463)3-12-1934 καί ἀπόφασις Γ.Δ.Δ.Λ. 161 916/ρόνοο 138/7-6 1952).

20 — Τὰ έξοδοα κλιναμάξης βαρύνουν τόν Ὑπάλληλον. Οἱ δικαιούμενοι ὁμως εἰσιτηρίου πρώτης θέσεως δύνανται νά ταξιδεύωσιν εἰς τήν δευτέραν θέσιν μετά κλιναμάξης, ἀρκεῖ ἡ δαπάνη νά μή ὑπερβαίη τὸ ἐντίμιον εἰσιτηρίου πρώτης θέσεως. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Λ. 29/1934, ἔγγραφον, Γ.Δ.Δ.Λ. 161 932/1-11-1934, γνώμη ὁλομελείας Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου 2/16-1-1935 καί ἔγγραφον Γ.Δ.Δ.Λ. 159 592/3-6-1935).

Δέν δικαιούνται ἐξόδων χρησιμοποίησεως κλιναμάξης, οἱ μετακινούμενοι Ὑπάλληλοι οἵτινες ἔχουν εἰσιτήριο ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τοὺς σιδηροδρόμους τοῦ Κράτους καί συνεπῶς μή δικαιούμενοι ἐξόδων εἰσιτηρίου, δεδομένου ὅτι ταξιδεύουν δωρεάν. (Πρακτικά I Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπ' ἀριθ. 1581/1937 συνεδριάσεως).

4. Πρόσθετον ποσὸν διὰ λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάνας

21 — Τὰ ὁδοιπορικὰ έξοδοα συνίστανται καί ἐκ προσθέτου ποσοῦ διὰ τὰς λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάνας, ἧτοι κόμιστρα ἀποσκευῶν, ἀμαξαγῶγια, λεμβουχικά, ἀχθοφορικά κλπ.

— Τὸ πρόσθετον τοῦτο ποσὸν ὀρίζεται εἰς 30 % ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ πλοίου, σιδηροδρόμου ἢ αὐτοκινήτου καί εἰς 10 % ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἀεροπλάνου.

— Προκειμένου περὶ Ὑπαλλήλου οἰκογενειάρχου, τὰ ποσὰ ταῦτα διπλασιάζονται.

— Οὐδὲν πρόσθετον ποσὸν παρέχεται προκειμένου περὶ περιπτώσεως μετακινήσεως δι' αὐτοκινήτου, ἀμάξης ἢ ζώου ἐπὶ τοῦτῳ μισθουμένων.

(Δευτέρα πρότασις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 καί τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3, ὡς καί ἐτόμενα ἐδάφια τῶν παραγράφων αὐτῶν, τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 880/1941 καί τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942).

22 — Τὸ πρόσθετον ὡς ἄνω ποσὸν καταβάλλεται, τόσον διὰ τὴν μετάβασιν, ὅσον καί διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ μετακινουμένου Ὑπαλλήλου, ἀδιακρίτως ἀποστάσεως τῆς πόλεως κλπ. εἰς ἣν μεταβαίνει, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι

αυτη κείται εκτός της πόλεως ενθα ή έδρα του 'Υπαλλήλου. ('Εγκύκλιος έντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 36/20-10-1934).

23 — Τοῦτο ὑπολογίζεται κεχωρισμένως ἐφ' ἐκάστης ἀποδείξεως πληρωμῆς ναύλου κλπ., ὅταν ὁ μετακινούμενος διέρχεται διαδοχικῶς ἐκ διαφόρων πόλεων ἢ χωρίων πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, χρησιμοποιῶν οὕτω νέα καὶ διάφορα ἴσως μεταφορικὰ μέσα. ('Εγκύκλιος έντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934 καὶ ἔγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 167 808/3-12-1934 καὶ 26 815/2 3 1937).

24 — Τοῦτο ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ πλήρους εἰσιτηρίου. Ἐάν ὁ Ὑπάλληλος ἔτυχεν ἐκτώσεως ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου, τὸ πρόσθετον ποσὸν ὑπολογίζεται, οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πράγματι καταβληθέντος παρ' αὐτοῦ ποσοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀκραίου εἰσιτηρίου, τοῦ ὑπὸ πάντων καταβαλλομένου. Ὅμοιος, ἐάν ὁ Ὑπάλληλος ἐταξίδευσσε δωρεάν, δικαιούται προσθέτου ποσοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀκραίου εἰσιτηρίου. Ἡ ὀνομαστικὴ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου ἢ ἀναγραφομένη ἐπὶ τοῦ γενικοῦ τιμολογίου τῶν σιδηροδρόμων, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. ('Εγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. έντυπος 29/1934 καὶ 265 055/1955).

25 — Τοῦτο ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου τῆς θέσεως εἰς ἣν δικαιούται νὰ ταξιδεύῃ ὁ Ὑπάλληλος καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου τῆς θέσεως εἰς ἣν ἐταξίδευσεν, ἔτιω καὶ ἂν αὕτη ἦτο κατωτέρα τῆς δικαιουμένης. Ἐπίσης ἐάν ὁ Ὑπάλληλος ἐχρησιμοποίησε κλινᾶμαξαν ἢ διαμέρισμα πολυτελείας εἰς πλοῖον, δικαιούται τοῦ προσθέτου ποσοῦ 30 ο) μόνον ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου τῆς θέσεως εἰς ἣν δικαιούται νὰ ταξιδεύῃ. ('Εγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. έντυπος 29/1934 καὶ ἔγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 161 932/1-11-1934, 159592/3-6-1935 καὶ 163367/9-9-1936).

26 — Ὁ διπλασιασμός τοῦ προσθέτου ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν οἰκογενειάρχων πραγματοποιεῖται μόνον ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου μόνον αὐτῶν καὶ οὐχὶ καὶ τῶν τῆς οἰκογενείας των. Τοῦτο σαφῶς προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς σχετικῆς διατάξεως, ὅπερ δρίζει μικρότερα ποσοστά προκειμένου περὶ μὴ οἰκογενειάρχου Ὑπαλλήλου. Συνεπῶς ὁ οἰκογενειάρχος Ὑπάλληλος μετατιθέμενος μετὰ τῆς οἰκογενείας του δικαιούται προσθέτου ποσοῦ 60 ο) ἐπὶ τοῦ ἀτομικοῦ τοῦ εἰσιτηρίου πλοίου, σιδηροδρόμου ἢ αὐτοκινήτου καὶ 20 ο) ἐπὶ τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἀεροπλάνου. ('Εγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 179984/26-11-1934)

27 — Τὸ πρόσθετον ποσὸν δὲν ἀναγνωρίζεται οὐδὲ καταβάλλεται ἐάν δὲν ἔλαβον χώραν αἱ συνήθεις δαπάναι ταξιδίου, λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δικαιολογηθοῦν αἱ δαπάναι αὗται.

28 — Εἰς περιπτώσιν μισθώσεως αὐτοκινήτου καὶ καταβολῆς πέραν τοῦ μισθώματος ἀχθοφορικῶν ἐξόδων, καταβάλλεται πρόσθετον ποσὸν. Τοῦτέστι, ἐάν τὸ χρησιμοποιούμενον αὐτοκίνητον ἐκκινήῃ ἐκ κοινῆς δι' ἀπαντας τοὺς ἐπιβάτας ἀφστηρίας καὶ καταλήγῃ εἰς τὸν συνήθη σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων, ἢ δὲ δάτας ἀφστηρίας καὶ καταλήγῃ εἰς τὸν συνήθη σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων, ἢ δὲ τοιαυτὴ χρησιμοποίησις δὲν ἀπαλάττει τὸν μετακινούμενον τῶν συναφῶν ἀχθοφορικῶν ἐξόδων κ.λ.π., τότε ἡ χρησιμοποίησις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ προφανῶς μίσθωσιν. ('Εγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 70419/21-3-1940).

5. Χρησιμοποιούμενα συγκοινωνιακά μέσα

29 — Οι όδοιποροῦντες Ὑπαλλήλοι, εἴτε λόγω ὑπηρεσίας, εἴτε λόγω μεταθέσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ χρησιμοποιῶσι τὴν συντομωτέραν ὁδὸν ὡς καὶ τὰ οικονομικώτερα μέσα συγκοινωνίας καὶ μεταφορᾶς.

Ἡ ἄνευ δεδικοιολογημένης ἀνάγκης παρέκκλισις ἐκ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως συνεπάγεται ἀνάλογον ἐκπτώσιν ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Ὑπαλλήλου αἰτουμένων ἐξόδων, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ ἄρμοδιου Ὑπουργοῦ. (Παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

30 — Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκτὸς ἔδρας ὑπηρεσιῶν ἢ τὴν μετάθεσιν Ὑπαλλήλων, δέον ὅπως χρησιμοποιῶνται τὰ συνήθη συγκοινωνιακὰ μέσα καὶ ἐιδικώτερον ἐκεῖνα ἅτινα ἐκ διατάξεως νόμου, συμβάσεως ἢ ἐθίμου παρέχουσιν ἐκπτώσεις. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370 ἔντυπος 4/12-3-1953).

31 — Ἐνθα ὑφίσταται σιδηροδρομικὸν δίκτυον ἐν τῇ χώρᾳ, δέον τοῦτο νὰ προτιμᾶται ἀπολύτως ὑπὸ τῶν μετακινουμένων δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ γενικῶς διὰ πᾶσαν κρατικὴν μεταφορὰν. Ἡ προτίμησις αὕτη ἰσχύει ἀδιακρίτως ἀν ἢ δι' αὐτοῦ μετακινήσεως εἶναι ἢ μὴ οικονομικώτερα, πρὸς περιορισμὸν τῶν πρὸς τοὺς σιδηροδρόμους κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων. (Πράξις Ὑπουργικῆς Συμβουλίου 1408/8-9-1954 καὶ ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 13732/Η.Α.6/17-1-1955).

32 — Χρησις λεωφορείου ἢ ἰδιαιτέρου ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου. Οἰκονομικώτερα μέσα συγκοινωνίας θεωροῦνται τὰ λεωφορεῖα ἔναντι τῶν λοιπῶν ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων. Π.χ., ὑπάρχοντος λεωφορείου, δὲν δικαιολογεῖται ἡ χρησις ἰδιαιτέρου αὐτοκινήτου, πλὴν εἰς ἃς περιπτώσεις ἢ χρησις λεωφορείου θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν διανυκτέυσιν τοῦ Ὑπαλλήλου ἐκτὸς τῆς ἔδρας του, λόγω τῶν δρομολογιῶν, καὶ τὴν χρήγησιν αὐτῶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, ὁπότε θὰ προτιμᾶται ἡ χρησις ἰδίου αὐτοκινήτου μόνον ἐὰν τὸ καταβληθητόμενον ἀγώγιον εἶναι μικρότερον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου σὺν τῇ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει.

Δύναται ἐπίσης νὰ δικαιολογηθῇ χρησις ἰδίου ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει ἕτερον μέσον συγκοινωνίας. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 43937/20 2-1940 καὶ 70419/21-3-1940).

33 — Χρησις αὐτοκινήτου καὶ γενικῶς μεταφορικοῦ μέσου ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον. Ἐὰν ἡ Ὑπηρεσία εἰς τὴν ἀνήκει ὁ μετακινούμενος διαθέτῃ ἴδιον μεταφορικὸν μέσον, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν κατευθύνεται εἰς Ἀθήνας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ πραγματοποιηθεῖσα διὰ τῆς χρήσεως τούτου δαπάνη, κατὰ λογικὸν ὑπολογισμὸν, εἶναι μικρότερα τῆς τῶν συνήθων μέσων, τότε καὶ πρὸς ἐπίτευξιν οικονομῶν καὶ μόνον, διατάσσεται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑπηρεσίας τοιαύτου μεταφορικοῦ μέσου. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12 3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12-3 1953).

34 — Χρησις ἀεροπλάνου δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται, εἰμὴ μόνον εἰς ἐκτάκτους καὶ λίαν σοβαρὰς ὑποθέσεις, ἢ ἐκτίμησις τῆς σοβαρότητος τῶν ὁποίων ἀνήκει, διὰ μὲν τοὺς Ὑπαλλήλους τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τοὺς Νομάρχας, διὰ δὲ τοὺς Ὑπαλλήλους τοῦ κέντρου εἰς τὰ εἰρηκτὰ Ὑπουργεῖα. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12-3-1953).

6. Μετάθεσις οικογενειάρχου

35 — Δημόσιοι Ὑπάλληλοι μετακινούμενοι διὰ λόγους ὑπηρεσίας, δὲν δικαιούνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, τούτων καταβαλλομένων μόνον εἰς τοὺς μετακινουμένους ἕνεκα μεταθέσεως. (Ἄρθρον 7 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ πρακτικὰ Ἰ Τμήματος Ἐλεγκτικῆς Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 3182/1932 συνεδριάσεως, περὶ ἰσχύος τῆς ὡς ἄνω διατάξεως).

— Τὰ ἐξοδα μεταφορᾶς τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου καὶ τῆς οἰκοσκευῆς αὐτοῦ, ἀναγνωρίζονται ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἔλαβε χώραν ἐντὸς τριῶν τῶ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς μετακινήσεως τοῦ Ὑπαλλήλου. (Παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

1. Οἱ μετατιθέμενοι πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι δικαιούνται τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, τῶν κομιστρῶν καὶ ἐξόδων συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.
2. Μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου, δικαιούμενα ὁδοιπορικῶν ἐξόδων εἶναι ἡ σύζυγος, τὰ ἄρρενα τέκνα ἡλικίας μέχρι 18 ἐτῶν καὶ τὰ ἄγαμα θήλεα, ὡς καὶ εἰς ὑπηρετίης ἢ ὑπηρετίρια Ἐπίσης ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου νοοῦνται καὶ οἱ γονεῖς τοῦ Ὑπαλλήλου, ὡς καὶ αἱ ἄγασμοι ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι ἀποδεδειγμένως διατρέφονται ὑπὸ τοῦ Ὑπαλλήλου καὶ συνοικοῦσι μετ' αὐτοῦ. (Παράγραφοι 1 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Δ/τος 880/1941 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ/τος 1859/1942).

36 — Ὡς οἰκογενειάρχης νοεῖται ὁ ἔγγαμος ἢ ἐν χρείᾳ μετὰ τέκνων θηλέων ἀγάμων ἢ ἄρρένων ἀνηλικῶν διατελών, ἢ ὁ ἀποδεδειγμένως μόνος προστάτης ἀδελφῶν ἀνηλικῶν ἢ θηλέων ἀγάμων. (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Δ/τος 2002/1942, ἐν συνδυασμῷ πρὸς παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Βασ. Δ/τος τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1949).

37 — Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου ταξιδεύουν εἰς τὴν αὐτὴν μετ' αὐτοῦ θέσιν, ἐνῶ ὁ ὑπηρετίης ἢ ἡ ὑπηρετίρια του πάντοτε εἰς τὴν τρίτην θέσιν. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

ΔΑΠΑΝΑΙ ΚΟΜΙΣΤΡΩΝ, ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΙ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ ΟΙΚΟΣΚΕΥΗΣ ΜΕΤΑΤΙΘΕΜΕΝΩΝ

1. Δαπάναι κομιστρῶν

38 — Τὰ κόμιστρα τῆς οἰκοσκευῆς συνίστανται ἐκ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτης διὰ σιδηροδρόμου ἢ ἀτμοπλοίου ἢ ἐν ἑλλείψει τούτων δι' ἐτέρου μέσου μεταφορᾶς. (Ἐδάφιον 1, παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

2. Ένδιαμέσοι δαπάναι μεταφορᾶς

39 — Διὰ τὰς ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Ὑπαλλήλου εἰς τοὺς σταθμοὺς ἐπιβιβάσεως καὶ τῶν σταθμῶν ἀποβιβάσεως εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν, καταβάλλονται ἅπασι μόνον λεπτὰ 45 δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον βάρους τῶν ἀντικειμένων τῆς οἰκοσκευῆς, ἐὰν δὲ τὸ βᾶρος ταύτης ὑπερβαίῃ τὰ 1000 χιλιόγραμμα τὸ ποσὸν τῶν λεπτῶν 45 περιορίζεται εἰς τὸ ἥμιον, ἧτοι εἰς λεπτὰ 22,5, δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον πέραν τῶν χιλίων. (Ἐδάφιον 2, παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐτροποποιήθη ἀρχικῶς ὑπὸ τοῦ παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Δ)τος 880/1941 καὶ τελικῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ τελευταίου τούτου ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942, ἐκείνη τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἢ καθορίζουσα τὰ ὡς ἄνω ποσὰ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (Γ.Δ.Δ.Λ/κσὺ) ὑπ' ἀριθ. 158 803/ρόνεο 104/3-6-1955).

40 — Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3, τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1934 Διατάγματος, εἶναι ὅτι τὰ ὑπὸ ταύτης προβλεπόμενα ποσὰ δι' ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, καταβάλλονται καὶ διὰ πᾶσαν ἐνδιάμεσον φορτοεκφόρτωσιν ταύτης, ἐπιβαλλομένων ἐκ παντελοῦς ἐλλείψεως συγκοινωνιακοῦ μέσου ἐπιτρέποντος τὴν ἄνευ μεταφορτώσεως μεταφορὰν τῆς εἰς τὴν νέαν κατοικίαν τοῦ Ὑπαλλήλου (Ἄρθρον 6 τοῦ Ἀν. Νόμου 1016/1937).

41 — Πᾶσαι, πλην τῶν κομίστρων, αἱ δαπάναι μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς περιλαμβάνονται εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Λ. 24 897/9 3-1935).

42 — Οὕτω, εἰς ταύτας περιλαμβάνονται αἱ ἐντὸς τῆς πόλεως ἐξ ἧς μετακινεῖται ὁ Ὑπάλληλος δαπάναι μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς του. (Ἐγγραφοὺν Γ.Δ.Δ.Λ. 94 982/24-4-1947). Ἐπίσης περιλαμβάνονται τὰ ἐργατικά, ἐργολαβικά καὶ λοιπὰ ἐξοδα τὰ καταβαλλόμενα εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς. (Ἐγγραφοὺν Γ.Δ.Δ.Λ. 67 621/4-5-1936).

43 — Ἡ ναύλωσις φορτηγίδος δι' ἐκφόρτωσιν ἐκ πλοίου ἀποσκευῶν, δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐνδιαμέσους δαπάνης μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, ἐσάκις, λόγῳ ἐδικῶν συνθηκῶν, τὸ πλοῖον ἀγκυροβολεῖ ἐκτὸς τῆς ἐγκεκριμένης ζώνης λιμένος. Τότε, ἡ δαπάνη αὕτη καταβάλλεται χωρισμένως, διότι αἱ λόγῳ μεταθέσεως ταξιδεύοντες Ὑπάλληλοι ἀναγκάζονται, πρὸς ἀποδίδοσιν τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν, νὰ ναυλώσουν φορτηγίδα, δαπανῶντες χρήματα πέραν τῶν προβλεπομένων διὰ τὰς ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, ἧτοι διὰ κόμιστρα τῆς οἰκοσκευῆς. (Ἐγγραφοὺν Γ.Δ.Δ.Λ. 161 841/4-11-1935 καὶ 67 621/4 5-1936, ὡς καὶ Ὑ.Ε.Ε. Ὑπουργεῖου Δικαιοσύνης 75 750/15-10-1946).

44 — Ἐν περιπτώσει ἐπὶ τούτῳ μισθώσεως μεταφορικοῦ μέσου, δὲν καταβάλλονται ἐνδιαμέσοι δαπάναι μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, οὐδ' ἅπασι. Ἐν προκειμένῳ τεκμαίρεται ὅτι εἰς τὸ συμφωνηθὲν μίσθωμα περιλαμβάνονται καὶ αἱ δαπάναι φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῆς οἰκοσκευῆς καὶ συνεπῶς ἐν τῇ οὐσίᾳ δὲν ὑφίστανται ἕτεροι δαπάναι. Πρὸς εὐχερατέραν κατανοήσιν τῆς περιπτώσεως

παρatiθεται τὸ ἐξῆς παράδειγμα : Ἔστω εἰτι ὁ Ὑπάλληλος μετετέθη ἐκ Σύρου εἰς Κόρινθον, φέρει δὲ μεθ' ἑαυτοῦ οἰκοσκευὴν βάρους 1000 χιλιογράμμων. Οὗτος, εἰς ἣν περίπτωσιν μεταφέρει ταύτην ἀτμοπλοικῶς μέχρι Πειραιῶς καὶ ἐκεῖθεν σιδηροδρομικῶς μέχρι Κορίνθου, θὰ δικαιωθῆ ἄραχμὰς 450 δι' ἔξοδα φορτώσεως αὐτῆς εἰς ἀτμόπλοιοι καὶ ἐκφορτώσεως εἰς λιμένα Πειραιῶς καὶ ἑτέρας ἀραχμὰς 450 δι' ἔξοδα φορτώσεως ταύτης εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν συρμὸν καὶ ἐκφορτώσεως εἰς Κόρινθον. Εἰς περίπτωσιν ὁμοῦ καθ' ἣν ἢ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Κόρινθον μεταφορὰ τῆς οἰκοσκευῆς λάβῃ χώραν δι' ἐπὶ τούτῳ μισθωσθέντος μεταφορικοῦ μέσου (φορτηγοῦ αὐτοκινήτου), οὐδὲν ποσὸν δι' ἐνδιαμέσουσ δαπάνας μεταφορᾶς θέλει δικαιωθῆ ὁ Ὑπάλληλος διὰ τὴν ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Κόρινθον μεταφορὰν τῆς οἰκοσκευῆς του. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 163 494/25-7-1938).

45 — Ἐν τῇ ὡς ἄνω περιπτώσει ὑφίσταται ἐξαίρεσις καταβολῆς φορτωεκφορτωτικῶν ἐξόδων, πέραν τῶν κομιστρων τῆς οἰκοσκευῆς, εἰταν ναὶ μὲν αὕτη μεταφέρεται δι' ἐπὶ τούτῳ μισθωθέντος μεταφορικοῦ μέσου (φορτηγοῦ αὐτοκινήτου), ἀλλ' αἱ φορτωεκφορτώσεισ αὐτῆς διενεργοῦνται μέσῳ ἀνεγνωρισμένων ἐργατικῶν σωματείων φορτωεκφορτωτικῶν, ἀναλαμβάνοντων κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ὑποχρεωτικῶς τὰς φορτωεκφορτώσεισ καὶ ἔλλειπει ἢ προϋπόθεσισ εἰτι εἰς τὸ συμφωνηθὲν μίσθωμα τοῦ μεταφορικοῦ μέσου περιλαμβάνονται καὶ αἱ δαπάναι φορτωεκφορτώσεωσ. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 163494/20 7-1939 καὶ 246323/25-11-1939).

46 — Ἡ, διὰ πᾶσαν ἐνδιάμεσον φορτωεκφόρτωσιν τῆς οἰκοσκευῆς, καταβολὴ ἐνδιαμέσων δαπανῶν μεταφορᾶς τῆς, δικαιολογεῖται, βάσει τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1016/1937, μόνον εἰταν ἀναμφισβητήτως ἀποδεικνύεται ἢ παντελῆς ἔλλειψις συγκοινωνιακοῦ μέσου ἐπιτρέποντος τὴν εἰς πρὸς ὃν ὄρον ἄνευ διακοπῆς μεταφορὰν τῆς οἰκοσκευῆς. (Ἐγκύκλιοι Γ.Δ.Δ.Α. 175/1-11-1937 καὶ 163494/25-7-1938).

3. Δαπάναι συσκευασίας

47 — Δι' ἔξοδα συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς καταβάλλονται εἰς τὸν Ὑπάλληλον λεπτὰ 45 δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον βάρους τῶν ἀντικειμένων αὐτῆς, ἐὰν δὲ τὸ βάρος αὐτῆς ὑπερβαίῃ τὰ χίλια χιλιόγραμμα τὸ ποσὸν τῶν λεπτῶν 45 περιορίζεται εἰς λεπτὰ 22,5 δι' ἕκαστον χιλιόγραμμον πέραν τῶν χιλίων. (Παράγραφος 4 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐυροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νομ. Δ)τος 880/1941 καὶ ἀρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ τελευταίου τούτου ἀρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942, βάσει τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἢ καθορίζουσα τὰ ὡς ἄνω ποσὰ ἀπόφασισ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (Γ.Δ.Δ.Α.) ὑπ' ἀριθ. 158803/ρόνεο 104/13-6-1955).

4. Κοινὰ διατάξεισ περὶ ἐνδιαμέσων καὶ συσκευασίας δαπανῶν

48 — Τὰ ἐν παραγράφοισ 3 καὶ 4 ποσὰ δύνανται νὰ μεταβάλλονται δι' ἀποφάσεωσ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. (Ὡς προσετέθη μετὰ τὰς παραγράφουσ 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942. Βάσει τῆς διατά-

Ξεως ταύτης καθορίσθησαν τὰ προμνησθέντα ποσὰ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1955 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 158803/ρόνεο 104/13-6-1955 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, (Γ.Δ.Δ.Λ.) ἣτις ἠῶξήσεν κατὰ 50 % τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1969/ρόνεο 26/25-1-1951 ὁμοίας καθορισθέντα).

49 — Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 880/1941 προβλεπομένων ἐξόδων συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς τῶν μετατιθεμένων δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐνδιαμέσων δαπανῶν μεταφορᾶς ταύτης, ἀπαιτεῖται βεβαίωσις τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν ἢ λιμενικῶν ἀρχῶν, ἐμφαίνουσα τὸ βάρος τῆς οἰκοσκευῆς τούτων.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βεβαίωσις δὲν ἀπαιτεῖται, ἐφ' ὅσον τὸ βάρος τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου ἀποδεικνύεται διὰ φορτωτικῶν σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπλοϊκῶν ἐταιριῶν ἢ τῶν κατὰ τόπους ἐδρευόντων ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πρακτορειῶν αὐτοκινήτων. (* Ἀρθρον 6 τοῦ Νομ. Δ)τος 1859/1942).

50 — Αἱ ὡς ἄνω δαπάναι ἀναγνωρίζονται μόνον διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς οἰκοσκευῆς εἰς τὸν τόπον εἰς ὃν μετατίθεται ὁ Ὑπάλληλος. (* Ἐγγραφοῦ Γ.Δ.Δ.Λ. 65139/18-5-1936).

51 — Τὰ ἔξοδα συσκευασίας καὶ ἐνδιαμέσων μεταφορῶν τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου κανονίζονται μόνον βάσει τοῦ ἀναγραφομένου βάρους εἰς τὴν ἀπόδειξιν κομιστρῶν (φορτωτικῆν) τῆς οἰκοσκευῆς (Πρακτικὰ Ἰ Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 2312/1940 συνεδριάσεως).

Ἡ ἐξακριβωσις τοῦ βάρους τῆς οἰκοσκευῆς δέον νὰ πραγματοποιεῖται εἰς τοὺς τόπους ἐξ ὧν μετατίθεται ὁ Ὑπάλληλος, ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐπιτοπίου ἀστυνομικῆς ἢ λιμενικῆς ἀρχῆς. Τοῦτο δὲ διότι τὸ ἀστυνομικὸν ἢ λιμενικὸν ὄργανον τοῦ τόπου εἰς ὃν μετατίθεται ὁ Ὑπάλληλος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἐὰν αἱ ἐντὸς τῆς οἰκίας ἀποσκευαί πράγματι μεταφέρθησιν ὑπὸ τοῦ μετατιθέντος ἢ ἐνυπηρχον εἰς τὴν οἰκίαν. (* Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Λ. 205953/Γ.Δ.Π. 82/15-9-1945).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV

ἘΞΟΔΑ ΠΡΩΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΤΙΘΕΜΕΝΩΝ

52 — Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρέχεται εἰς τοὺς μετατιθεμένους δημοσίους πολιτικούς Ὑπαλλήλους δι' ἔξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν μέχρις ἐνὸς μηνός, ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ. Τοῦ ποσοῦ τούτου δὲν δικαιούνται οἱ τῆ ἀιτήσῃ των μετατιθέμενοι καὶ οἱ κατ' ἀπόσπασιν ἢ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐκτὸς ἔδρας μετακινούμενοι Ὑπάλληλοι. (* Ἀρθρον 1 τοῦ Ἄν. Νόμου 609/1945, ἄρθρον 3 τοῦ Νομ. Δ/τος 70/1946 καὶ Πράξις 416/4-6-1947 Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου).

— Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παρατείνηται ἢ κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 416/4-6-1947 πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χρονολογία καταβολῆς τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐξόδων ἐγκατα-

στάσεως. Τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξόδων ἐγκαταστάσεως δὲν δικαιούνται οἱ ἐκ τῶν μετατιθεμένων τυχόντες ἐξόδων ἐγκαταστάσεως διὰ μετᾶθεσιν γενομένην ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος τῆς νέας μεταθέσεως τῶν ἔτους. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ μετατιθέμενοι Νομάρχαι, οἵτινες δικαιούνται ἐξόδων ἐγκαταστάσεως καὶ ἂν ἐδικαιώθησαν τοιούτων λόγῳ προηγουμένης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους μεταθέσεως τῶν, Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1947 δὲν καταβάλλονται ἔξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως εἰς τοὺς Ὑπαλλήλους τοὺς τοποθετούμενους ὀργανικῶς εἰς τὰς θέσεις παρ' αἷς ὑπηρετοῦσι κατ' ἀπόσπασιν ἐπὶ ἓνα τουλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ὀργανικῆς τῶν τοποθετήσεως. ("Ἀρθρον 8ῶσον Ἄν. Νόμου 913/1949).

— Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης καθορίζονται τὰ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν μετακινουμένων εἰς στρατιωτικὰς σχολὰς πρὸς φοίτησιν ἢ πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς κέντρα ἐκπαίδευσεως, ὡς καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐγκαταστάσεως τῶν μετακινουμένων διὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς καὶ οὐχὶ τῆ αἰτήσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει, δικαιουμένων τοιούτων ἐξόδων διὰ μίαν μόνον μετᾶθεσιν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους. ("Ἐδάφιον 2 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ Νομ. Δ/τος 1502/1950).

53 — Ὅρίζονται ὡς κάτωθι τὰ ἔξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν δαπάναις τοῦ Δημοσίου μετατιθεμένων τακτικῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων: α) Εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ μετὰ τοῦ ἐπιδόματος λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῇ αὐτῇ βαθμῇ διὰ τοὺς μετατιθεμένους ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν καὶ β) εἰς τὸ ἓν τέταρτον τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ μετὰ τοῦ ἐπιδόματος λόγῳ εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῇ αὐτῇ βαθμῇ διὰ τοὺς μετατιθεμένους ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. ("Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 263134/ρόνεο 277/7-10-1950. Βλ. καὶ παράγραφον 188 παρούσης ἐργασίας περὶ δικαιολογήσεως καὶ πληρωμῆς τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων, ὡς καὶ ἀποφάσεις Γ.Δ.Δ.Α. 160182/ρόνεο 139/10-6-47, 44624/ρόνεο 41/13 2-48, 127741/19-5-48, 302806/ρόνεο 301/2-10-51, 95214/ρόνεο 4/11-3-53 καὶ 312434/ρόνεο 215/16-9-53).

Τὰ ἔξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεως καταβάλλονται εἰς τοὺς μὴ τυχόντας ὁμοίων ἐξόδων διὰ προηγουμένην μετᾶθεσιν τῶν γενομένην ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ (καὶ οὐχὶ οἰκονομικοῦ) ἔτους. Τοῦτο σαφῶς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ Ἄν. Νόμου 913/1949 καὶ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ Ἄν. Νόμου 1502/1950, ἐνθα χρησιμοποιεῖται ἡ λέξις ἔτος, χωρὶς ἰδιαίτερον προσδιορισμόν, ἥτοι ὑπὸ τὴν συνήθη ἔννοίαν τῆς χρονολογικῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν. Ἐὰν τούναντιον ὁ νομοθέτης ἐσκοπεῖ νὰ λαμβάνεται ὡς ἔτος τὸ οἰκονομικὸν τοιοῦτον, θὰ καθώριζε τοῦτο ρητῶς. Ἀντίθετος ἐρμηνεία θὰ ἦγεν εἰς περιγραφὴν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπιδιωκομένου ὑπὸ τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων, τοῦ περιορισμοῦ τοῦτέστιν τῆς καταβολῆς ἐξόδων ἐγκαταστάσεως διὰ μίαν μόνον μετᾶθεσιν εἰς ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα (ἔτους), διότι θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῶσι πλείονες τῆς μιᾶς μεταθέσεως εἰς χρονικὸν διάστημα ἕλαττον τοῦ χρονολογικοῦ ἔτους, ἀνὰ μίαν ὁμῶς δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος. (Πρακτικὰ Ἰ Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 16/5-5 1953 συνεδριάσεώς του).

54 — Δέν δικαιούνται ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεως οἱ νεοδιοριζόμενοι ἢ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι Ὑπάλληλοι εἰς οὓς ἀνατίθενται προσωρινῶς ἕτερα καθήκοντα, ὡς Νομάρχου, ἔστω καὶ ἂν πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἦσαν μόνιμοι δημόσιοι Ὑπάλληλοι. Οὗτοι δικαιούνται μόνον τῶν ὀδοπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν, ὡς καὶ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς τῶν, καθόσον δὲν πρόκειται περὶ μεταθέσεως ἀλλὰ μετακινήσεως συννεπείᾳ προσωρινῆς τοποθετήσεως. (Ἐγγράφων Γ.Δ.Δ.Α. 333782/12-1-1955. Βλ. καὶ ἄρθρον 1 τοῦ Νομ. Δ)τος 2002/1942 ὡς καὶ παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Βασ. Δ)τος τῆς 5-10-1949).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΩΝ

1. Νεοδιοριζόμενοι, μεταβαίνοντες εἰς ἔδραν τῶν

55 — Οἱ νεοδιοριζόμενοι πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι δὲν δικαιούνται ὀδοπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν εἰς ἣν διορίζονται θέσιν. (Παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

56 — Οἱ νεοδιοριζόμενοι Γενικοὶ Διοικηταὶ (κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ἄν. Νόμου 1488/1938), Νομάρχαι, Γενικοὶ Γραμματεῖς Γενικῶν Διοικήσεων, Ἐπαρχοὶ, εἴτε διοριζόμενοι ἢ κατ' ἀπόσπασιν ὀριζόμενοι, δικαιούνται διὰ τὴν εἰς τὴν ἔδραν τῶν μετάβασιν ὀδοπορικῶν ἐξόδων μεταφορᾶς αὐτῶν, τῆς οἰκογενείας τῶν καὶ τῆς οἰκοσκευῆς τῶν, προκαταβαλλομένων αὐτοῖς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ 1763/1939 Ἄν. Νόμου παγίως προκαταβολῆς, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1949 Βασ. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον Νόμου τῶν ἰσχυροσῶν διατάξεων νόμων περὶ Νομαρχῶν, Ἐπαρχῶν, Νομαρχιῶν καὶ Γραφείων Ἐπαρχῶν»).

57 — Οἱ νεοδιοριζόμενοι Ὑπάλληλοι δὲν δικαιούνται ὀδοπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων διὰ τὴν μετάβασιν εἰς ἣν διορίζονται θέσιν, ἐφ' ὅσον τὸ πρῶτον διορίζονται εἰς τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν. Ἐὰν πρόκειται περὶ διορισμοῦ Ὑπαλλήλου εἰς ἀνωτέραν θέσιν, ἀνευ διακοπῆς τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, δι' ἣν κατὰ νόμον ἢ παρὰ τῆ ἀνωτέρα θέσει ὑπηρεσία λογίζεται ὡς προσὸν διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ κατάληψιν τῆς ἀνωτέρας τοιαύτης, τότε πρόκειται περὶ κατ' οὐσίαν προαγωγῆς καὶ συνεπῶς ὁ οὕτω τυπικῶς νεοδιοριζόμενος δικαιούται τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων. (Ἐγγράφα Γ.Δ.Δ.Α. 72930/8-5-1935 καὶ 33223/8 3-1940).

58 — Ὅμοίως δὲν δικαιούνται ὀδοπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων οἱ νεοδιοριζόμενοι καὶ τιθέμενοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, διὰ τὴν μετάβασιν τῶν μέχρι τῆς ἔδρας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων. Διὰ τὴν μετάβασιν ὁμως αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἔδρας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν παρ' αὐτῶν ὀριστικῶς τοποθετοῦνται, δικαιούνται ἀπάντων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς μετατιθεμένους ὀδοπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων, συμφώνως τῆ

ἄρθρον 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 68433/18 5-1936).

59 — Οἱ νεοδιοριζόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι κρατικῶν σχολῶν (ἀστυνομικῶν, στρατιωτικῶν κλπ.) δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν εἰς ἣν διορίζονται θέσιν. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 113647/25-8-1934).

2 Ἐπαναδιοριζόμενοι, μεταβαίνοντες εἰς νέαν θέσιν των

60 — Οἱ ἐπαναδιοριζόμενοι Ὑπάλληλοι, διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν εἰς ἣν ἐτοποθετήθησαν μετὰ τὸν ἐπαναδιορισμὸν θέσιν, δικαιοῦνται τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934 προβλεπομένων ἐξόδων αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, τῆς μετακινήσεώς των ταύτης χαρακτηριζομένης ὡς μεταθέσεως ἀπὸ τοῦ τόπου ἔνθα πρὸ τῆς νέας αὐτῶν τοποθετήσεως διέμενον καὶ ἐκινήθησαν διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν νέαν των θέσιν. (Ἐγγραφοὶ Υ.Ε.Ε. Ὑπουργεῖου Γεωργίας 34454/6-3-1936).

3. Ἀνακαλούμενοι ἐκ διαθεσιμότητος

61 — Οἱ ἀνακαλούμενοι ἐκ τῆς διαθεσιμότητος Ὑπάλληλοι, δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μεταφορᾶς αὐτῶν, τῆς οἰκογενείας των καὶ τῆς οἰκοσκευῆς των διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν θέσιν των. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 2764/1941).

4. Μετατιθέμενοι τῇ αἰτήσῃ των

62 — Οἱ τῇ αἰτῆσει των μετατιθέμενοι Ὑπάλληλοι δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων. (Παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 17 Ἀπριλίου 1935).

5. Ἐπιβαλλομένη μετάθεσις λόγῳ συμφέροντος Δημοσίου

63 — Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ μετάθεσις Ὑπαλλήλου ἐπιβάλλεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ παραμονὴ εἰς τὴν θέσιν του κατέστη ἐπιζήμιος διὰ τὸ Δημόσιον συνεπεῖα πράξεων ἢ παραλείψεων αὐτοῦ, δύναται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ Ὑπάλληλος διὰ τῶν συνεπεῖα τῆς μεταθέσεως ταύτης προκαλουμένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων αὐτοῦ τε καὶ τῆς οἰκογενείας του ἢ καὶ διὰ μέρος μόνον τῶν ἐξόδων τούτων. (Ἄρθρον 5 τοῦ Ἀν. Νόμου 1016/1937).

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις δὲν εἶναι διάταξις ποινῆς ὥστε νὰ θεωρηθῇ κατηγορημένη διὰ τοῦ Νόμου 1811/1951, ἀλλὰ διάταξις ὁδοιπορικῶν ἐξόδων συναφῆς πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Κώδικος μετάθεσιν Ὑπαλλήλου διὰ σοβαρὰν ὑπηρεσιακὴν αἰτίαν, ἰσχύουσα ὡς τοιαύτη καὶ μετὰ τὸν Νόμον 1811/1951. (Πρακτικὰ ὁλομελείας Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς 11-3-1953).

64 — Οἱ μετατιθέμενοι λόγῳ κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς των ἢ γενικώτερον ἐξ ὑπατιότητός των, δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 157 556/18-8-1938).

6. Ἐξελθόντες τῆς Ὑπηρεσίας

65 — Οἱ μὴ πλέον διατελοῦντες Ὑπάλληλοι δὲν δικαιοῦνται ὁδοι-

πορικῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀτομικῆς των ἐγκαταστάσεως παλινόστησιν. (Γνωμοδότησις Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Βλ. Μ. Στασινοπούλου, εἰς Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν, τόμ. 19, σ. 688).

66 — Οἱ Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Γενικοὶ Γραμματεῖς Γενικῶν Διοικήσεων καὶ Ἐπαρχοί, ἐξερχόμενοι τῆς Ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς ἀπολύσεως συνεπεῖα δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἀπολύσεως ἕνεκα πειθαρχικοῦ παραπτώματος βεβαιουμένου διὰ τῆς πράξεως ἀπολύσεως, δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν τοιούτων τῆς οἰκογενείας καὶ ἐξόδων μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς των μέχρι τοῦ τόπου ἐξ οὗ, ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτῶν, μετεκινήθησαν. (Παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Δ)τος 2002/1942 καὶ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1949 Βασ. Δ)τος «περὶ κωδικοποιήσεως νομοθεσίας περὶ Νομαρχῶν κλπ.»).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

1. Ὀδοιπορικὰ

67 — Εἰς τοὺς ἀποσπώμενους Ὑπαλλήλους παρέχονται μόνον τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα. (Παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

68 — Ἀπόσπασις ἢ προσκόλλησις Ὑπαλλήλου νοεῖται θανατοῦτος ἀπομακρύνεται παροδικῶς τῆς Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ Γραφείου εἰς ὃ ὀργανικῶς ἀνήκει, διατασσόμενος ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν εἰς ἕτερον κύκλον διοικητικῆς ἀρμοδιότητος. Οὕτω, τίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐτέρου Γραφείου διὰ χρονικὴν διάρκειαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μακράν, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας ὑπαγομένης εἰς κύκλον ἀρμοδιότητος τοῦ Γραφείου παρ' ᾧ ὃ ἐν λόγῳ Ὑπάλληλος προσκολλᾶται. (Ἐγγράφα Νομικοῦ Συμβουλίου Κράτους 606/18-7-1932, καὶ Ὑ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν Ν. 3732/3-8-1932, ὡς καὶ ἀποφάσεις ὁλομελείας Συμβουλίου Ἐπικρατείας 316/1936 καὶ 53/1953).

69 — Εἰς τοὺς ἀποσπώμενους Ὑπαλλήλους ἀναγνωρίζεται μόνον ἡ δαπάνη τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν εἰσιτηρίων. Τοῦτέστι δὲν παρέχονται εἰς αὐτοὺς κόμιστρα καὶ ἐξοδα συσκευασίας οἰκοσκευῆς κλπ., ὡς εἰς τοὺς μετατιθεμένους. (Ἐγγράφα Γ.Δ.Δ.Α. 178782/26-11-1934, 56028/20-4-1935 καὶ 138735/10-6-1945).

70 — Οἱ εὕτω ἐν ἀποσπάσει τσλοῦντες Ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι τῆς κατ' ἀπόσπασιν ἔδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 36/20-10-1934).

2. Ἡμερησία ἀποζημιώσεις καὶ ἐξοδα κινήσεως

71 — 1. Δημόσιοι πολιτικοὶ Ὑπάλληλοι, ἀποσπώμενοι εἰς Ὑπηρεσίας ἐδρευούσας ἐκτός τῆς πόλεως ἔνθα ἢ ἔδρα τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως, δικαιοῦνται τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934 «περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων κλπ.» ὡς τοῦτο ἀντικατεστά-

θη διὰ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 880/1941 προβλεπομένης ἡμερησίας ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεως ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς μετακινήσεως τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐξ ἧς ἀπεσπάσθησαν.

2.— Τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, δὲν δικαιοῦνται οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ Ὑπάλληλοι, οἱ ἀνήκοντες εἰς ὑπηρεσίας ἐδρευούσας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσας, οἵτινες ἀποσπῶνται ἐντὸς τῆς ἔδρας τούτης.

Εἰς τοὺτους δύνανται νὰ παρέχωνται ἐξοδα κινήσεως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, καθοριζόμενα ἐκάστοτε δι' ἠτιολογημένης κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν. (Παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943).

4.— Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις αἱ προβλέπουσαι τὴν παροχὴν ἐπιδόματος ἢ ἐτέρας ὕφ' οἷαν δῆποτε μορφὴν ἀποζημιώσεως εἰς ἀποσπῶμένους δημοσίους Ὑπαλλήλους. (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943).

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος καταβολὴ προσθέτου ἐπιδόματος καὶ ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου 2841)1954 καὶ πρακτικῶς I Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 15)17-5-1955 συνεδριάσεώς του).

72—Εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μακρὰν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποσπῶμένου δαπανῶν διαβιώσεώς του, ἀποβλέπει ἡ κατὰ τὸ πρῶτον δίμηνον τῆς ἀποσπάσεως χορηγούμενη ὡς ἄνω ἡμερησία ἀποζημιώσις. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 334 000/ρόνεο 225/8-10-1943, 138 735/10-6-1945, 198 747/9-9-1948 καὶ 103790/23 3-1949, ὡς καὶ παράγραφοι παρούσης ἐργασίας 101 καὶ 107).

Αἱ ἀποσπάσεις Ὑπαλλήλων δεόν νὰ περιορίζωνται αὐστηρότατα εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιπτώσεις, καθ' ἃς εἶναι δι' εἰδικούς λόγους ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ διὰ μεταθέσεως ἢ δι' ἄλλον τρόπον ἱκανοποίησις τῶν υπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Τοῦτο δὲ κυρίως πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιβαρύνσεως τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τῆς καταβολῆς ἐπὶ δίμηνον ἡμερησίας ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 235 167)Γ.Δ.Π. 65/27-9-1955).

3. Ἀποσπώμενοι τῇ αἰτήσει των

73 — Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς ἀποσπῶμένους τῇ αἰτήσει των δημοσίους Ὑπαλλήλους. (Παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943).

74 — Οἱ ἀποσπώμενοι τῇ αἰτήσει των δὲν δικαιοῦνται οὕτω, τὸσον τῶν καταβαλλομένων ὁδοιορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς—μετὰ τὴν παύσιν τῆς ἀποσπάσεώς των—εἰς τὰς θέσεις των, ὅσον καὶ τῆς προβλεπομένης διὰ τοὺς ἀποσπῶμένους ἡμερησίας ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἐγγραφα Νομικοῦ Συμβουλίου Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 64/26-5 1947 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 198 747/9 9 1948).

75 — Ἡ ἀπόσπασις Ὑπαλλήλου εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως θεωρεῖται ὡς προκληθεῖσα τῇ αἰτήσει τοῦ ἀποσπῶμένου καὶ συνεπῶς οὗτος δὲν δικαιοῦται ὁδοιορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν θέσιν του, οὐδὲ τῆς προβλεπομένης διὰ τοὺς ἀποσπῶμένους ἡμερησίας ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεως. (Ἐγγραφοὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως 1-4-1947).

4. Άποσπάσεις ἐν καιρῷ πολέμου

76 — Οἱ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμπολέμου περιόδου ἀποσπώμενοι, δικαιοῦνται τῶν ὧν καὶ οἱ μετατιθέμενοι ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἐφ' ὅσον ἢ ἀπόσπασις τούτων διατάσσεται ἢ διαρκεῖ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀνώτερον τῶν τριῶν μηνῶν. (Παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἐπιτ. Νόμου 2761/1941).

77 — Ἡ δυνάμει τῆς ὡς ἄνω διατάξεως ἐνεργουμένη ἀπόσπασις Ἑπαλλήλου, ἰσοδυναμεῖ ὡς πρὸς τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα, τὴν ἀπόληψιν μισθοῦ τῆς κυρίας θέσεώς του κλπ., πρὸς μετὰθεσιν εἰς ὀργανικὴν θέσιν. (* Ἄρθρον 2 τοῦ Νομ. Δ/τος 744/1941).

78 — Κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἐπιτ. Νόμου 2761/1941, οἱ ἀποσπώμενοι μετακινοῦνται μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των δαπάναις τοῦ Δημοσίου διὰ τὰ ἀποφύγουσιν προσθέτους δαπάναις διαβιώσεώς των μακρὰν τῆς οἰκογενείας των. Ἡ μέριμνα αὕτη ἐλήφθη διὰ τινος τῶν Ἑπιτ. ἑπιτροπῶν, αἵτινες δι' ἀποσπάσεως πληροῦν κενὰς ὀργανικὰς θέσεις (ὡς αἱ ἐκπαιδευτικαὶ Ἑπιτροπῆς) διὰ τῆς ἀποσπάσεως των θεωρεῖται προσωρινὴ ὀργανικὴ τοποθέτησις. (* Ἐγγράφα Γ.Δ.Δ.Α. 68204/24-5-1934, 65483/31-3-1937, 27819/19 3-1938 καὶ 138 735/10-6-1945).

79 — Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 744/1941 ἐξομοιοῦνται οἱ ἀποσπώμενοι πρὸς τοὺς μετατιθεμένους, διαρκεῖ τῆς ἐμπολέμου περιόδου. Οὗτοι ὅμως δὲν δύνανται νὰ τύχουν ἀμφοτέρων τῶν εὐεργετημάτων τῆς ὡς ἄνω διατάξεως καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943 περὶ παροχῆς ἐπὶ δίμηνον ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. Πράγματι ἐφαρμογὴ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων δὲν δύναται νὰ χωρῆσθαι, καθόσον δὲν συγχωρεῖται ἢ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καταβολὴ πλειόνων παροχῶν. Ἐὰν ὁ ἀποσπασθεὶς Ἑπαλλήλος, δηλαδὴ, ἔλαβεν ὁδοιπορικὰ ἐξόδα μετατιθεμένου, δὲν δικαιούται ἐπὶ πλέον καὶ διμήνου ἡμερησίας ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως. Ἡ δικαιολογητικὴ θάξις τῆς παρούσης διατάξεως τοῦ Ν.Δ. 744/1941 ἦτο ὅπως ἀπαλλάξῃ τὸν ἀποσπώμενον τῆς δαπάνης διαβιώσεώς του μακρὰν τῆς οἰκογενείας του, παρέχουσα αὐτῷ τὰ χρηματικὰ μέσα μετακινήσεως τῆς οἰκογενείας του. Ἡ δικαιολογητικὴ δὲ θάξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 384/1943 εἶναι ἡ αὐτὴ, διότι ἢ χρηρηγουμένη κατ' αὐτὴν διαρκούντος τοῦ πρώτου διμήνου τῆς ἀποσπάσεως ἡμερησία ἀποζημιώσεως, ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν μακρὰν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποσπώμενου δαπανῶν διαβιώσεώς του. Ἐὰν ἐγένετο δεκτὸν, ὅπως οἱ οὕτω ἀποσπώμενοι ἔδει νὰ εἰσπράξουν ἀμφοτέρως τὰς παροχάς, τότε πάντες οὗτοι, προκειμένου νὰ μετατεθῶσι, θὰ ἐπεζήτησαν ἀρχικῶς νὰ ἀποσπασθῶσι καὶ ἀκολούθως νὰ μετατεθῶσιν. (* Ἐγκύκλιος καὶ ἔγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 234 000/ῤόνος 225/8-10-1943, 138 735/10-6-1945, 198 747/9-9-1948 καὶ 103 790/23-3-1949).

5. Προσωρινὰ τοποθετήσεις ἐν καιρῷ πολέμου

80 — Δημόσιοι πολιτικοὶ Ἑπαλλήλοι, μετακινούμενοι ἐκ τῆς ἕδρας τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν τοποθετήσεως ἐκ λόγων ἀναγομένων εἰς αἰτίαν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως σχεῖν ἔχουσαν πρὸς τὴν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν, δύνανται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Ἐπιτ. καὶ τοῦ Ἐπιτ. τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ δικαιωθῶσι τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατά-

ξεων παρεχομένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μεταθέσεως, διὰ τὴν μετάβασίν των εἰς τὴν ἔδραν τῆς προσωρινῆς τοποθετήσεως καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ἔτι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς περὶ μεταθέσεως αὐτῶν πράξεως. (Ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 384/1943).

81 — Ἐδρα προσωρινῆς τοποθετήσεως νοεῖται ἢ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ παραμονῆς τοῦ Ὑπαλλήλου συσταθεῖσα διὰ τι χρονικὸν διάστημα, μακρὰν τῆς κυρίας αὐτοῦ ἔδρας. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 26/2-11-1942).

82 — Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 384/1943 ἀποκλείει τὴν ἐφαρμογὴν συγχρόνως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, δεδομένου ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ὁ Ὑπάλληλος δικαιούται τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς οἰκοσκευῆς του, ἐνῶ διὰ τοῦ προηγουμένου ἀποσπᾶται ἄνευ τῆς οἰκογενείας του. (Ἐγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 161410/22-8-1944).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ

1. Ἐν γένει μετακινουμένων

83 — Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐκτάκτου προσωπικοῦ ὀρίζεται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 17 Ἀπριλίου 1935, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθ. Δ/τος 880/1941).

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς ἡμερησίας αὐτῶν ἀποζημιώσεως ὀριζομένης εἰς δραχμὰς 400 (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 17 Ἀπριλίου 1935, ἀντικαταστήσασα τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934. Βλ. καὶ παράγραφον 7 παρούσης ἐργασίας).

84 — Οἱ ἐκτὸς τῆς ἔδρας αὐτῶν μετακινούμενοι (τακτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι) δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, λαμβάνουσι διὰ τὰς ἐκ τῆς μετακινήσεως ταύτης δαπάνας ἀποζημιώσιν ἴσην μὲ τὸ ἐν τριακοστὸν τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ, μετὰ τοῦ τυχόν ἀπονεμηθέντος αὐτοῖς ἐπ' δόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. (Ἐδάκιον 1 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀν. Νόμου 1502/1950).

85 — Ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως τῶν τακτικῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων ἐνεργεῖται διὰ τῆς προσθέσεως εἰς τὸν ὄργανικὸν μηνιαῖον μισθὸν καὶ πρὸ πάσης κρατήσεως, οὐχὶ μόνον τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ἀλλὰ καὶ τῆς παρεχομένης τυχόν προσαιξήσεως λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, ἣτις ἐπανεθεσπίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1491/1954 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ συνυπολογισμὸς τῆς ὁποίας πραγματοποιεῖται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1955, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 237224/ῤῥόνηο 203/2-9-1955 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουρ-

γού Οικονομικών (Γ.Δ.Δ.Α.) κυρωθείσας δια νόμου.

Ἡ ἡμερησία ἐκτός ἔδρας ἀποζημίωσης ἀποτελεῖ ἀπόδοσιν δαπανῶν τοῦ Ὑπαλλήλου, ἐνεργηθειῶν διὰ λογαριασμῶν καὶ κατ' ἐντολήν τοῦ Δημοσίου. Συνεπῶς δὲν ἀποτελεῖ κκαλυμμένην αὐξησιν ἀποδοχῶν, οὐδὲ θεωρεῖται ὡς πρόσθετος ἀπολαυτὴ πέραν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ὑπαλλήλου. Δι' ὅ καὶ δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις δηλώσεώς της εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορῆαν ἢ ἐτέραν Δημοσίαν Ἀρχὴν ὡς προσθέτου ἀμοιβῆς.

86 — Δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν τυχὸν παρεχόμενα ἔτερα ἐπιδόματα, ἐπιμίσθια, προσαυξήσεις κλπ., πλὴν τῶν δύο ἀνωτέρω. Οὕτω, δὲν ὑπολογίζονται εἰς αὐτὴν τυχὸν παρεχόμενα ἐπιδόματα λόγω ἐξόσων παραστάσεων, ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουρῶν κλπ. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. ἔντυπος 29/1934, 159834/ρόνεο 155/19-6-1950 καὶ 309890/ρόνεο 271/29-11-1954).

87 — Δὲν ὑπολογίζεται ἐπίσης ἡ τυχὸν ὑπὲρ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς εἰς ὃ ἀνήκει ὁ νεοπροαγόμενος Ὑπάλληλος κράτησις τῆς προκυπτούσης διαφορᾶς ἀποδοχῶν του μεταξὺ τοῦ προηγούμενου καὶ τοῦ ὄν ἤδη κέκτηται βαθμοῦ, κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἀπὸ τῆς προαγωγῆς του. Ἡ κράτησις αὕτη σκοπεῖ ἀπλῶς νὰ στερέηται τὸν προαχθέντα Ὑπάλληλον μόνον τῆς ἐκ τῆς προαγωγῆς του προκυπτούσης διαφορᾶς ἀποδοχῶν καὶ οὐχὶ τῶν λοιπῶν ἐξ αὐτῆς ἀπορροδῶντων ὠφελγημάτων. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 184230/2 12 1935).

88 — Δὲν ὑπολογίζεται, τέλος, ἡ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων παρακράτησις ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνὸς τῶν νεοδιοριζομένων Ὑπαλλήλων. Οὕτω ἡ ἡμερησία αὐτῶν ἀποζημιώσεως ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἀκεραίου μισθοῦ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ μειωμένου ἐκ τῆς παρακρατήσεως αὐτῆς. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 167729/16-11 1935).

89 — Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτός ἔδρας τῶν ἐπὶ συμβάσει Ὑπαλλήλων ὑπολογίζεται βάσει τοῦ καθορισθέντος ἐν τῇ σχετικῇ συμβάσει ποσοῦ. Τοῦτο δὲ διότι διὰ τοὺς ἐπὶ συμβάσει Ὑπαλλήλους δὲν δύναται νὰ ἔχη ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις καθ' ἣν ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἀνέρχεται εἰς τὸ τριακστὸν τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ Ὑπαλλήλου. Αἱ διατάξεις περὶ προσλήψεως ἐπὶ συμβάσει Ὑπαλλήλων ἐρίζουν ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν καθορίζονται δι' αὐτῆς ταύτης τῆς συμβάσεως. Ἐνταῦθα, εἰς τὴν ἔνοσιαν τῶν ἀποδοχῶν ἐμπίπτει καὶ ἡ καταβαλλομένη ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτός ἔδρας. Ἐπομένως, εἰς τὰς συναπτομένης σχετικᾶς συμβάσεις, πλὴν τοῦ μισθοῦ, δεόν νὰ ὀρίζεται καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἡμερησίας ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεως δι' ἐκτέλεσιν ἐκτός ἔδρας ὑπηρεσίας. Εἰς περίπτωσιν καταβολῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως εἰς ἐπὶ συμβάσει Ὑπάλληλον ἀνευ προβλέψεως καθορισμοῦ ταύτης ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει, δεόν ὅπως διὰ συμπληρωματικῆς τοιαύτης καθορίζεται τὸ ποσὸν αὐτῆς. Ἐνοεῖται ὅτι τὸ ποσὸν τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως δεόν νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν τὴν ὀριζομένην διὰ τοὺς λοιποὺς Ὑπαλλήλους, πρὸς οὓς οἱ ἐπὶ συμβάσει εὐρίσκονται ἐν μισθολογικῇ ἀντιστοιχίᾳ. (Ἐγκύκλιος ἔντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934).

90 — Περιορίζεται ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν δικαιουμένων συσσιτίου ἢ ἀντιτίμου τροφοδοτικῆς μερίδος ἢ διανυκτερεύσεως εἰς κατα-

λύμματα τοῦ Κράτους δωρεάν. Ὁ περιορισμὸς οὗτος ἀνέρχεται, διὰ μὲν τοὺς συσσιτουμένους ἢ δικαιουμένους ἀντιτίμου τροφοδοτικῆς μερίδος εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἀντιτίμου τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος, διὰ δὲ τοὺς δωρεάν διανυκτερεύοντες κατὰ τὸ τέταρτον αὐτῆς. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12 3-1953).

91 — Δὲν δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας οἱ λαμβάνοντες παγίως χρηματικὸν ποσὸν ὑπὸ τύπον ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, εἴτε ἐκ τοῦ Δημοσίου, εἴτε ἐξ ἄλλης ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Δημοσίου τελοῦσης Ὑπηρεσίας ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12-3 1953).

92 — Δὲν δικαιούνται, ἐπίσης, ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας οἱ ἀπομακρυνόμενοι πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐτέρων συναδέλφων τῶν Ὑπάλληλων, ἀπερχομένων εἰς ἄδειαν. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 21239/31-1-1935).

93 — Τέλος, δὲν δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας οἱ ἡμερομισθοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι. Τοῦτο δὲ διότι δὲν νοεῖται ἐκτέλεισις ὑπηρεσίας ἐκτὸς ἔδρας αὐτῶν. Οὗτοι, ὄντες ἐντελῶς προσωρινοὶ Ὑπάλληλοι, προσλαμβάνονται ἐκεῖ ἐνθα ἐμφανίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς προσλήψεώς των. Δι' οὗ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις διαταγῆς ὅπως οἱ ἡμερομισθοὶ ἐξέλθουν τῆς ἔδρας των. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 161378/1930, 147132/28 8 1936 καὶ 65483/31-3 1937).

2. Ὑπολογισμὸς ἡμερῶν ἐκτὸς ἔδρας

94 — Ἡ ἡμερησία ἀποζημιώσις ὑπολογίζεται, τόσον διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπανόδου τοῦ Ὑπαλλήλου. (Παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου Δ/τος τῆς 17 Ἀπριλίου 1935, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοῦ Δ/τος 880/1941).

95 — Ἡ ὡς ἄνω καὶ ἡ ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος προβλεπομένη ἡμερησία ἀποζημιώσις, ἐπιτρέπεται νὰ αὐξομειοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. (Ἄρθρον 5 τοῦ Νομοῦ Δ/τος 880/1941).

96 — Ἡ διὰ τὴν ἡμέραν ἀναχωρήσεως τοῦ Ὑπαλλήλου ἡμερησία ἀποζημιώσις ὑπολογίζεται, οἰανδήποτε ὥραν καὶ ἐὰν ἀνεχώρησε τῆς ἔδρας τοῦ Ὑπαλλήλου. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 179995/6-12-1934).

97 — Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 69718/16 3-1953 πράξεως τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ, δὲν ἀνεγνωρίζετο ἡμερησία ἀποζημιώσις διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπανόδου τοῦ Ὑπαλλήλου. Ἡ πράξις ὁμοίως αὐτῆ ἀντίκειτο εὐθέως εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 880/1941. Δι' οὗ καὶ ἀνεκλήθη ἀφ' ἧς ἔσχυσεν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 148370/ἔντυπου 4/22-4-1953 ἐγκυκλίου τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ. Ἡ ἀναδρομικότης αὐτῆ εὐσταθεῖ νομικῶς. Ἡ θεωρία τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τῶν διοικητικῶν πράξεων δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ εἴταν ἡ διοικητικὴ πράξις, ὡς αὐτῶν, ἐξαφανίζεται οἰκοθεν ὑπὸ τῆς διοικήσεως. Συναστὰ δὲ ὑποχρέωσιν διὰ τὴν διοίκησιν ἢ ἐξαφάνισιν τοιούτων πράξεων τῆς, ἵνα μὴ ἐξωθοῦνται οἱ ἐξ αὐτῶν ζημιούμενοι εἰς δικαστικὸν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγῶνα καὶ θίγεται τὸ κῆρος αὐτῆς. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 204293/17-8 1954).

98 — Διὰ τὰς, πλέον τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεισιν τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτούμε-

νων, ημέρας ἐκτός ἔδρας, δικαιούται ἀποζημιώσεως ὁ Ὑπάλληλος, όταν διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας, ἀποδεδειγμένης ἀπολύτως, ἀναγκάζεται οὗτος νὰ παρατείνῃ τὴν ἐκτός ἔδρας παραμονήν του. (Ἀπόφασις Γ.Δ.Δ.Α. 65066/22 4-1935).

3. Μετατιθεμένων

99 — Δι' ἡμερησίαν ἀποζημιώσιν παρέχεται εἰς τὸν Ὑπάλληλον τὸ ἔν τριακοστὸν τοῦ ὄργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως συμπεριλαμβανομένης μέχρι καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν νέαν του ἔδραν, οὐχὶ ὁμῶς διὰ πλείονας τῶν ἑξ (6) ἡμερῶν.

Ἡ, ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου, προβλεπομένη ἡμερησία ἀποζημιώσις, δύναται δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρέχεται καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μείζον τῶν ἑξ ἡμερῶν καὶ μέχρις ἑνὸς τοῦ πολὺ μηνός, ἐφ' ὅσον ἔλαβε χώραν διακοπὴ τοῦ ταξιδίου τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου, ὀφειλομένη εἰς ἀνωτέραν βίαν. (Παράγραφοι 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Προεδρ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος 880/1941 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1859/1942).

4. Μετακινουμένων διὰ βραχυχρόνιον ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας

100 1.— Πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι τῆς ἔδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας εἰς ἀκτίνα πέραν τῶν 20 χιλιομέτρων, ἢ προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν ἐδρευουσῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσος εἰς ἀκτίνα πέραν τῶν 25 χιλιομέτρων καὶ ἐπιστρέφοντες οὐθήμερόν εἰς τὴν ἔδραν των, δικαιοῦνται τοῦ ἐνὸς τρίτου (1/3) τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτός ἔδρας.

2 — Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ὑπάλληλοι, διανυκτερεύοντες ἐκτός τῆς ἔδρας τῆς ὑπηρεσίας των, δικαιοῦνται πλήρους ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκτός ἔδρας παραμονῆς των. Ἡ ἡμερησία ἀποζημιώσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περιορίζεται εἰς τὸ ἡμίσιον, ἐάν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὑπέχοντος εὐθύνην διὰ τὴν μὴ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἡμερολογίων τῶν ὁδοιπορικῶν, ἢ διανυκτερεύσεις ἐκτός τῆς ἔδρας δὲν ἦτο ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητος, διότι ἡ ἐπάνοδος τοῦ Ὑπαλλήλου ἡδη-νατο, εἴτε λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως, εἴτε λόγῳ ὑπαρχόντων συγκοινωνιακῶν μέσων, νὰ συντελεσθῇ τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν ἔδραν του ἀνευ ζημίας τῆς ὑπηρεσίας. (Ἄρθρον 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος 1859/1941, ἀνεκαστασίαν τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 22-6-1934).

101 1.— Πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι τῆς ἔδρας των δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δὲν δικαιοῦνται ἡμερησίας ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεως διὰ τὸ πέραν τοῦ διμήνου χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἤθελον παραμείνῃ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ διμήνου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.

2.— Οι κατά τὰς προηγουμένας παραγράφους δημόσιοι Ὑπάλληλοι, μετακινούμενοι δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ διμήνου ἐκ τῆς ἔδρας τῆς προσωρινῆς των κατὰ τ' ἀνωτέρω τοποθετήσεως, οὐδεμιᾶς δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, μετακινούμενοι δὲ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διμήνου δικαιούνται τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὀριζομένης τοιαύτης.

3.— Διὰ τὰς εἰς ἔργασίας ὑπαίθρου ἐργαζομένους δημοσίους Ὑπαλλήλους, εἰς περιπτώσεις παραμονῆς τοῦ Ὑπαλλήλου εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ ἔργου, δύναται ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσις νὰ χορηγῆται καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μείζον τοῦ διμήνου, καθοριζόμενον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται καὶ τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. (Ἄρθρον 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1859/1942, ἀντικαταστήσαν τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Διατάγματος τῆς 22/6/1934).

102.— Οἱ συνοδοὶ τῆς ταχυδρομικῆς ἀλληλογραφίας δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὸ ἔν τριακοστὸν τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου μισθοῦ αὐτῶν.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἑδαφίου ὑπάγονται καὶ οἱ συνοδοὶ τῶν παραμεθορίων ἀμαξοστοιχιῶν τελωνειακοὶ Ὑπάλληλοι. (Παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 17ης Ἀπριλίου 1935 καὶ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Δ/τος 880/1941, δι' ὧν ἀντικατεστάθη ἡ παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Διατάγματος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

103.— Οἱ τεχνικοὶ Ὑπάλληλοι τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, μετακινούμενοι δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας (ἀναμιξεων κλπ.) ἢ δι' ἀντικατάστασιν ἀπερχομένων εἰς ἄδειαν συνοδῶν των, δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτὸς ἔδρας παραμονῆς των. Τῆς αὐτῆς ἀποζημιώσεως δικαιούνται καὶ οἱ ἀποσπώμενοι χημικοὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Διευθύνσεως ἢ Παραρτημάτων τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, μέχρις ὅμως τριῶν μηνῶν κατ' ἀνώτατον ὄριον. (Ἄρθρον 6 τοῦ Ἄν. Νόμου τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Νόμου 4328 «περὶ συστάσεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους»).

104.— Διατάσσεται ἡ μετακίνησις προσωπικοῦ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐπὶ ἐκάστης συγκεκριμένης περιπτώσεως ἀπολύτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης καὶ οὐχὶ ἀορίστως καὶ εἰς τὸ διηγετικόν. Εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας, ἡ ἐκτὸς τῆς ἔδρας του παραμονὴ τοῦ Ὑπαλλήλου δέον νὰ περιορίζεται εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν κατὰ τὸ δυνατόν μικρότερον καὶ ἀπολύτως ἐπιβεβλημένον ἐκ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀνάγκης ἣτις ὑπηγόρευσε τὴν μετακίνησιν τούτου. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 52885/Γ.Δ.Π. 10/28-2-1950 καὶ 226760 Γ.Δ.Π. 34/7-8 1952).

105.— Ἐπιβάλλεται ἡ μετὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας ἐπιστροφή καὶ διανυκτέρευσις τοῦ Ὑπαλλήλου εἰς τὴν ἔδραν του, ἐὰν εἶναι δυνατὴ καὶ οἰκο-

νομικῶς συμφέρουσα λόγῳ τῶν τυχόν ὑφισταμένων συγκοινωνιακῶν ἐγκολιῶν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη πραγματοποιεῖται ἀνευ ἐλάβης τῆς παρὰ τοῦ Ἑπαλλήλου διεξαγομένης ὑπηρεσίας. Διὰ τῆς ἀδικαιολογήτου διανυκτερεύσεως αὐτοῦ ἐκτός ἔδρας, ἐπιβαρύνεται τὸ Δημόσιον διὰ τῆς δαπάνης τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τοῦ περιορισμοῦ τούτου, δέον ὁ Ἑπάλληλος καὶ ὁ προϊστάμενός του νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ οἰκεῖον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐπιβολὴν πειθαρχικῶν κατ' αὐτῶν κυρώσεων. (Ἐγκύκλιος ἔντυποι Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934 καὶ 4/1953).

106. — Ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἔξοδος ἐκτός ἔδρας καὶ ἡ ἐπιστροφή τὴν πρῶταν τῆς ἐπομένης τοῦ Ἑπαλλήλου. Ἡ μέθοδος αὕτη, τείνουσα εἰς τὴν καταστρατήγητιν τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων διατάξεων, προσλαμβάνει καθαρῶς ἰδιοτελεῖ χαρκατέρησα, διὰ τῆς δικαιολογήσεως δύο ἡμερῶν. Τυχόν πραγματοποιουμένη τοιαύτη ἔξοδος, ἐκτός τοῦ ὅτι δὲν συνεπάγεται καταβολὴν ἀποζημιώσεως, δέον ὅπως ἐλέγχηται καὶ ὡς περίπτωσις πειθαρχικοῦ παραπτώματος. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12.3.1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148370/ἔντυπος 4/12.3.53).

107 — Οἱ προσωρινῶς ἐκτός ἔδρας παραμένοντες Ἑπάλληλοι, δὲν δικαιοῦνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ τὸ πέραν τοῦ διμήνου χρονικὸν διάστημα, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ἐξέρῃ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσῃς ἢ ἄλλοι. (Ἐγκύκλιος ἔντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 26/2 11-1942). Ἡ ἔννοια τῆς σχετικῆς διατάξεως (§ 1, ἀρθρ. 3 τοῦ Ν. Δ. 1859/1942) εἶναι ὅτι ὁ Ἑπάλληλος, ἐξελευθὼν τῆς ἔδρας του δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας συνεπεῖα διαταγῆς τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς καὶ παραμείνας ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας πέραν τοῦ διμήνου, εἴτε συνεχῶς εἴτε κατὰ διακοπὴν, μόνον ἐπὶ ἐν διμήνον δικαιούται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ τὴν τοιαύτην προσωρινῶς ἐκτός ἔδρας παραμονὴν του. Ἡ τυχόν διακοπὴ τῆς ἐν τῷ τόπῳ παραμονῆς, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διμήνου, δὲν δημιουργεῖ δικαίωμα ἀποζημιώσεως διὰ νέον διμήνον, ἔχον ὡς ἀφετηρίαν τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἔληξεν ἡ διακοπὴ, ἐφ' ὅσον καὶ μετὰ ταύτην ὁ Ἑπάλληλος ἐξηκολούθησε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ συνεπεῖα τῆς αὐτῆς διαταγῆς. Ἐὰν ὁ Ἑπάλληλος ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐκτός ἔδρας προσωρινῆς παραμονῆς του, ἐνθα διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν, μετεκινήθη μετὰ τὴν λήξιν τοῦ διμήνου εἰς ἄλλον πλὴν τῆς μονίμου ἔδρας του τόπον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται μὲν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν εἰς τὸν ἄλλον τοῦτον τόπον παραμονὴν του, πλὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸν τόπον εἰς ὃν ἀρχικῶς διετάχθη νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν ἐκτός τῆς ἔδρας του καὶ ἐκ τοῦ ὁποῦ μετεκινήθη, ὁπότε παύει ἡ καταβολὴ καὶ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης. Ἐκ τούτου ὁμοῦ δὲν δημιουργεῖται καὶ δικαίωμα νέας ἀποζημιώσεως ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὸν τόπον ἐξ οὗ μετεκινήθη, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν παραμονὴν εἰς τὸν τόπον τοῦτον κατεβλήθη ἤδη ἡ διμήνος ἀποζημιώσις καὶ ἡ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ παραμονὴ συνεχίζεται πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ἀρχικῶς διαταχθείσης ὑπηρεσίας. (Πρακτικὰ I Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/24 6 1952 συνεδριάσεώς του).

Ἐξαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεῖ ἡ διὰ τῆς ἐπομένης παραγράφου 3

του άρθρου 3 του Ν. Δ. 1859/1942 θεσπισθείσα πέραν του διμήνου δικαιολόγησις ήμερησίας αποζημιώσεως εκτός Ξδρας. Το πέραν όμως του διμήνου χρονικόν διάστημα και το ποσόν της χορηγητέας διά τουτο ήμερησίας εκτός Ξδρας αποζημιώσεως, καθορίζονται διά κοινής αποφάσεως του άρμοδίου και του επί των Οικονομικών Υπουργών. ("Εγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 98275/20-4-1943).

108 — Δικαιοϋνται των οδοιπορικων έξόδων έπιστροφής εις την Ξδραν των, οι δι' εκτέλεσιν ύπηρεσίας απομακρυνθέντες έξ αύτης Υπάλληλοι και παραμείναντες εκτός Ξδρας μετά την εκτέλεσιν της ύπηρεσίας των έν κανονική άδεια. Τοϋτο δέ διότι κατά τδ Νομ. Δ/γμα της 22 Ιουνίου 1934 δέν έχει επιρροήν ο γρόνος της έπιστροφής, έφ' όσον ή θραδύτης δικαιολογείται. (Πρακτικά Ι Τμήματος Έιςκριτικού Συνεδρίου της ύπ' άρ.θ. 1984/1938 συνεδριάσεως του).

5. Άνώτατα κατά μήνα όρια έξόδου εκτός Ξδρας συνήδως μετακινουμένων

109 — Τά καθ' έκαστον μήνα δικαιολογούμενα δι' έκαστον δημόσιον Υπάλληλον ανώτατα όρια ήμερων εκτός Ξδρας καθορίσθησαν ως κάτωθι κατά βαθμούς και θέσεις, ών δέν επιτρέπεται ή υπέρβασις. ("Εγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12-3-1953 και Γ.Δ.Δ.Α. 148370/έντοπος 4/12 3-1953).

110 — α) Διά τούς Νομάρχας και Γενικούς Γραμματείς Γενικών Διοικήσεων, οκτώ (8) ήμέραι. Ειδικώς διά τούς Νομάρχας, έφ' όσον ή έδαφική έκτασις της Νομαρχίας εινα: εύρετα και ο όγκος των θεμάτων άτινα έμφανίζει ή διοικήσις έχουν όμολογούμενω σοβαρόν χαρακτήρα και έντεδθεν ή κίνησις των Νομαρχών καθίσταται επιβεβλημένη και άπαραίτητος. (Αι ως άνω δύο εγκύκλιοι της Προεδρίας Κυβερνήσεως και Γ.Δ.Δ.Α., ως και έγγραφα Προεδρίας Κυβερνήσεως 40432/28 4-1953 και 60347/10 7-1953).

111 — Οι Νομάρχαι δύνανται μετακαλούμενοι να παραμείνουν δι' ύπηρεσίαν εις Αθήνας μέχρι πέντε (5) ήμέρας. Η διάρκεια αυτη δύναται να έπεκταθη διά τινας ειςτέτι ήμέρας, κατόπιν έγκρίσεως του Υπουργού Έσωτερικών. ("Εγκύκλιος Υπουργείου Έσωτερικών 280)28 10-1937).

112 — Αι ως άνω ήμέραι παραμονής των Νομαρχών εις Αθήνας λογίζονται: επί πλέον των οκτώ (8) ήμερων μετακινήσεως εκτός Ξδρας. ("Εγγραφον Προεδρίας Κυβερνήσεως 72102)28-12-1954).

113 — Διά τόν Νομάρχην Αρκαδίας, ειδικώς, ο αριθμός των ήμερων μετακινήσεως εκτός Ξδρας όρίζεται εις δέκα (10) ήμέρας μηνιαίως. ("Εγγραφον Προεδρίας Κυβερνήσεως 72588)11-1-1955).

114 — β) Διά τούς Έπαρχους, ως προϊσταμένους ύπηρεσίας έθρευούσης έν τη Ξδρα της έπαρχίας, τέσσαρες (4) ήμέραι. ("Εγκύκλιος Υπουργείου Έσωτερικών 52721)301)12-8-1953).

115 — γ) Διά τούς ανωτάτους και ανωτέρους Υπαλλήλους Κεντρικών Υπηρεσιών, τρεις (3) ήμέραι. Αύται δέ έφ' όσον οι Υπάλληλοι οϋτοι ύπηρετούν εις τās κεντρικās Υπηρεσίας (Υπουργεία) και έφ' όσον παρίσταται ανάγκη έξόδου εκ της Ξδρας των διά θέματα των όποιων ή επίλυσις δέν άνήκει εκ των

κειμένων διατάξεων εις τούς διοικητικούς λειτουργούς τής περιφέρειας έκείνης ή τόν εις όν υπάγεται αυτή 'Επιθεωρητήν ή Νομάρχη, άλλ' εις τó 'Υπουργείον, εύτινος και φορείς τών εντολών καθίστανται ούτοι. Συνάμα δέ ή από τηλεφώνου ή ταχυδρομείου μεταβίβασις τών λύσεων δέν κρίνεται ύπηρεσιακώς συμφέρουσα. (Αί άρχικώς αναγραφείσαι δύο έγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως και Γ.Δ.Δ.Α.).

116 — δ) Διά τούς Γενικούς 'Επιθεωρητάς, περιφερειακών 'Υπηρεσιών τούς έδρεύοντας είτε εις τó κέντρον είτε εις τās έπαρχίας, έκτώ (8) ήμέραι. (Αί άρχικώς αναγραφείσαι δύο έγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως και Γ.Δ.Δ.Α.).

117 — ε) Διά τούς 'Επιθεωρητάς, έξ (6) ήμέραι. 'Εντούθα περιλαμβάνονται οί 'Επιθεωρηταί πάντων τών 'Υπουργείων, άνεξαρτήτως τόπου παραμονής και έκτάσεως χωρικής άρμοδιότητος, έκτός τών Οικονομικών 'Επιθεωρητών τών διατασσομένων όπως διενεργήσουν έκτάκτου επιθεωρήσεις και ουχι τακτικάς τοιαύτας. (Έγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 148370) έντυπος 4/12-3-1953).

118 — 'Η μετακίνησις 'Επιθεωρητών πρós διενέργειαν επιθεωρήσεων έν τη περιφέρεια των, ένεργείται βάσει εύχερείας παρεχομένης αυτοίς υπό διατάξεων τής κειμένης νομοθεσίας. Αυτή όμως δέον να περιορίζεται εις χρονικά διαστήματα άπολύτως έπιβαλλόμενα και πλήρως δικαιολογούμενα εκ του σκοπού και τής σοβαρότητος τών εξυπηρετούμένων ύπηρεσιακών αναγκών. (Έγκύκλιοι Γ.Δ.Δ.Α. 52885) Γ.Δ.Π. 10)28 2-1950 και 226760) Γ.Δ.Π. 34/7-8-1952).

119 — στ) Διά τούς Διευθυντάς Διευθύνσεων Γενικών Διοικήσεων, τρείς (3) ήμέραι, ως και οί συνάδελφοί των τών 'Υπουργείων. (*Έγγραφον Προεδρίας Κυβερνήσεως 40432)28 4-1953).

ζ) Διά τούς Διευθυντάς Περιφερειακών 'Υπηρεσιών, έξ (6) ήμέραι. 'Ως τοιοῦτοι νοούνται οί έγκατεστημένοι εις τήν έδραν Νομοῦ, ήτοι Διευθυνταί Γεωργικών 'Υπηρεσιών, Διευθυνταί 'Αγροτικής 'Ασφαλείας, Διευθυνταί Ταμείων, Οικονομικοί 'Εφοροί, Νομιάτροι, Νομοκινηγάτροι, Νομομηχανικοί, Δασάρχαι, Προϊστάμενοι Κέντρων Κοινωνικής Προνοίας, Προϊστάμενοι Γραφείων 'Ανοικοδομήσεων κλπ. (Αί άρχικώς αναγραφείσαι δύο έγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως και Γ.Δ.Δ.Α.).

η) Διά τούς Προϊσταμένους 'Υπηρεσιών έγκατεστημένων εις τήν έδραν 'Επαρχίας, τέσσαρες (4) ήμέραι. 'Ως τοιοῦτοι νοούνται οί 'Επαρχιακοί Γεωπόνοι, Δασονόμοι κλπ. (Αί άρχικώς αναγραφείσαι δύο έγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως και Γ.Δ.Δ.Α.).

θ) Διά τούς Διευθυντάς και 'Υπαλλήλους Νομαρχιών, τρείς (3) ήμέραι. (Αί άρχικώς αναγραφείσαι δύο έγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως και Γ.Δ.Δ.Α.).

120 — ι) Διά τούς Μηχανικούς τής 'Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων, δέκα (10) ήμέραι. (*Έγγραφον Προεδρίας Κυβερνήσεως 60081)5-5-1953).

121 — ια) Διά τούς λοιπούς 'Υπαλλήλους, δύο (2) ήμέραι. (Αί άρχικώς αναγραφείσαι δύο έγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως και Γ.Δ.Δ.Α.).

122 — Διά τούς ύπηρετουντας εις νήσους, ένθα λόγω τών ιδιαιτέρων

συνθηκῶν τῆς διὰ θαλάσσης καὶ μόνον κινήσεώς των καὶ τοῦ ἀδυνατοῦ τῆς αὐθημερῶν ἐπανόδου εἰς τὰς ἔδρας των, δι' οὗς ὑφίσταται ἰδιαιτέρα μεταχείρισις ὡς ἐξῆς: 1) Ὑπάλληλοι τῶν Νομῶν Δωδεκανήσου καὶ Κυκλάδων, ἄνευ περιορισμοῦ, ἐὰν λόγῳ συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν παραμένουν ἐκτὸς ἔδρας. 2) Ἄμισοι Προϊστάμενοι (οὐχὶ Ἐπιθεωρηταὶ) Ὑπηρεσιῶν τῶν Νομῶν Δωδεκανήσου καὶ Κυκλάδων, ἐδρεύοντες ὁμοῦ εἰς Ἀθήνας ἢ ἄλλαχοῦ καὶ ἀσκούντες ἄμισον αὐτῶν διολκῆσιν, δέκα (10) ἡμέραι. 3) Λοιποὶ Ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Νομοῦ Δωδεκανήσου, λαμβάνουν μέχρι τοῦ ἡμίσεως ἐπὶ πλέον τῶν καθορισθέντων ὡς ἄνω ἀνωτάτων ὁρίων ἡμερῶν, διὰ τῶν ἐγκυκλίων Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 4) Λοιποὶ Ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων καὶ τὰς Ἐπαρχίας τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ, λαμβάνουν μέχρι τοῦ διπλασίου ἐπὶ πλέον τῶν καθοριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων ἡμερῶν, διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω δύο ἐγκυκλίων. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α. καὶ ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60269/20.6.1953).

123 — ιγ) Διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς σεισμοπλήκτους νήσους μόνιμως, ὁ διπλάσιος ἀριθμὸς ἡμερῶν τῶν καθοριζομένων διὰ τῶν ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσιν δύο ἐγκυκλίων Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ διπλάσιος οὗτος ἀριθμὸς ἡμερῶν δὲν φθάσει τὰς δέκα (10) ἡμέρας μηνιαίως, δικαιούνται οὗτοι μέχρι δέκα ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται δεδικαιολογημένα καὶ ἐπιγενοῦσαι ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι προσηκόντως ἐκτιμώμεναι καὶ ἐλεγχόμεναι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων προϊσταμένων. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60827/28.8.1953).

124 — ιδ) Διὰ τοὺς μεταβαίνοντας εἰς σεισμοπλήκτους νήσους, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ μέχρις ὅτου συντελεσθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῶν πληγαισῶν αὐτῶν περιφερειῶν, παρέχεται πλήρης ἡμερησία ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσις διὰ τὰς πρώτας 45 ἡμέρας παραμονῆς των ἐκτὸς ἔδρας, τὸ δὲ ἡμισυ (1/2) τῆς κεκανονισμένης ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διὰ 15 ἡμέρας πέραν τῶν 45 πρώτων ἡμερῶν. Πέραν τοῦ ἀνωτέρου χρονικοῦ ὁρίου, οὐδεμίαν ἀποζημιώσις παρέχεται, ἢ δὲ τυχὸν ἐξακολούθησις παραμονῆς εἰς τὰς νήσους θεωρεῖται ὡς ἀπόσπασις ἄνευ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60827/28.8.1953).

125 — Ἐπιτρέπεται ὁ ἀθροιστικὸς ὑπολογισμὸς δι' ὀλόκληρον τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος τῶν κατὰ μῆνα πραγματοποιουμένων ἐκτὸς ἔδρας κινήσεων καὶ ὁ συμψηφισμὸς αὐτῶν, διὰ τοὺς Ὑπαλλήλους ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραμματέως β' τάξεως καὶ ἄνω, τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, Νομαρχιῶν καὶ Γραφείων Ἐπαρχῶν. (Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 27.593/5013/20.5.1954 καὶ 1992/11/18.1.1955).

126 — Ὁ χρόνος ὁ δι' ἕκαστον βαθμὸν ἢ ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα καθοριζόμενος δὲν προϋποθέτει τὴν παρὰ πάντων τῶν Ὑπαλλήλων ἐπιδίωξιν συμπληρώσεώς του, ἀλλὰ μόνον δι' ἐκείνους ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἷτινες δικαιούνται ἐξόδου καὶ ὑφίστανται ὑπηρεσιακὰ αἷτια δικαιολογούντα ταύτην. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

127 — Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου κινήσεως ἐκτὸς ἔδρας τῶν Ὑπαλλήλων, δίδεται τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα. Λογίζονται ὡς μία ἡμέρα α' τρεῖς ἡμέραι ἐκτὸς ἔδρας, δι' ἐκάστην τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται τὸ τρίτον τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. (Ἐγγραφα Προεδρίας Κυβερνήσεως 61899/

28-11-1953 και Γ.Δ.Δ.Α. 81 754/19-4-1954).

128 — Έκπίπτει υπόχρεωτικώς τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ οἱ εἰς Ἀθήνας μετακαλούμενοι ἀνώτεροι περιφερειακοὶ Ὑπάλληλοι ἤθελον διανύσει εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Ἡ ἔκπτωσης αὕτη πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν δι' ἕκαστον ἐκ τούτων καὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἢ ἰδιότητος ἦν κέκτηται, καθοριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων δεδικισιολογημένης κατὰ μῆνα κινήσεως ἐκτὸς ἔδρας. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 148 370/4/12-3 1953).

129 — Ἐπαυξάνεται τὸ ἀνώτατον ὄριον χρόνου ἐκτὸς ἔδρας ὁσάκις Ὑπάλληλοι εἰδικῶν τινῶν κατηγοριῶν ἐξέρχονται τῆς ἔδρας τῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καθ' ὄρισμένας τοῦ ἔτους ἐποχάς καὶ τὸ καθοριζόμενον δι' αὐτοὺς κατὰ μῆνα ἀνώτατον ὄριον δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὡς ἀνω ἀποστολῆς τῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπολογίζεται εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν μηνῶν τοῦ ἰδίου ἔτους καθ' ὃ δὲν ἐκινήθησαν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἠδυσήμενον κατὰ 30 %. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

130 — Δύναται νὰ ἐγκριθῇ ὁ διπλάσιος χρόνος ἐξόδου τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν κατ' ἐξάφαισιν διὰ τοὺς διατεθειμένους Ὑπαλλήλους, ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως εἰς σημεῖα τῆς Χώρας ἐπιζωοτιῶν, ἐπιδημικῶν νόσων, καταστροφῶν ἢ βαρειῶν βλαβῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν ἢ τὴν σπορὰν ἢ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως ἐπιβλαβῶν διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὰ δάση ζώων, πετηνῶν ἢ ἐντόμων καὶ ὑφίσταται ἀνάγκη ὀργανώσεως μέτρων θανατώσεως ἢ καταπολεμίσεως αὐτῶν, ἢ ἐὰν ἔλαβον χώραν πλημμύραι ἢ σεισμοὶ ἢ ἄλλαι παρόμοιαι καταστροφαὶ καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ὀργάνωσις μέτρων σωτηρίας τῶν κινδυνευόντων κλπ. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

131 — Συνιστᾶται ἡ διαδοχικὴ χρησιμοποίησις Ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκτὸς ἔδρας κίνησιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἦθελε διὰ τῆς κατ' ἀλλαγὴν χρησιμοποίησεως καὶ ἑτέρων — ἐὰν βεβαίως ὑφίστανται ὑπηρεσιακὰ αἵτια ἐκ τῶν ἀπαιτήτων πρὸς ἐκτέλεσιν ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας — ἐπέβλη ζήτημα ἐξ ἀντικανονικοῦ ἢ μὴ ἐνδεκνυομένου χειρισμοῦ. (Αἱ ἀρχικῶς ἀναγραφεῖσαι δύο ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Γ.Δ.Δ.Α.).

Δὲν εἶναι νόμιμος ὁ τεθεὶς περιορισμὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 047/12-3-1953 ἐγκυκλίου τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως «περὶ περιστολῆς δαπανῶν ἀναγομένων εἰς τὴν κίνησιν τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Στρατιωτικῶν». (Πρακτικὰ Τμηματος Ι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 19/1-10 1954 συνεδριάσεως).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ ΔΙΑ ΒΡΑΧΥ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

1. Μετάκλησις περιφερειακῶν εἰς Ἀθήνας

132 — Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς Ἀθήνας μετάκλησις Ὑπαλλήλου ἔχοντος βαθμὸν κατώτερον τοῦ Τμηματάρχου. (Παράγραφος 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ

Νόμου ΑΥΗΓ' 1887, ως τροποποιήθη διά τοῦ Νόμου ΑΩΠΑ 1898, διατηρουμένη ἐν ἰσχύει).

133 — Ἡ ὡς ἄνω διάταξις θεσπίζει ὠρισμένην ἐξαιρέσιν ἐκ τοῦ γενικοῦ κανόνος τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς μετακλήσεως Ὑπαλλήλων δι' ὑπηρεσίαν καί δὲν καθιέρηθη ὑπὸ τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων διατάξεων. Διὰ τῶν τελευταίων, καθορίζονται γενικῶς τὰ παρεχόμενα ὁδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ἡ ἡμερησία ἐκτός ἔδρας ἀποζημιώσεις, οὐχὶ ἕνωσ καὶ αἱ προϋποθέσεις ὑφ' ἧς ἐπιτρέπονται αἱ μετακινήσεις τῶν Ὑπαλλήλων. Κατ' ἀκολουθίαν, δὲν δικαιολογεῖται πληρωμὴ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μετακαλουμένων εἰς Ἀθήνας κατωτέρων περιφερειακῶν Ὑπαλλήλων. (Ἀπόφασις Ἀρείου Πάγου 275/1933, Γνωμοδότησις Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους 586/1952 καὶ Ἐγκύκλιος Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν 48 807 [245/5 8-1942])

134 — Δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως οἱ μετακαλούμενοι εἰς Ἀθήνας ἀνώτεροι περιφερειακοὶ Ὑπάλληλοι. Πρὸς τοῦτο ἕνωσ ἔδρον ἢ μετακινήσεις αὐτῶν νὰ πραγματοποιηθῇ κατόπιν διαταγῆς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ μόνον δι' ἐκτάκτους καὶ ἀπολύτως δεδικοιογημένας ὑπηρεσιακὰς αἰτίας καὶ ἀφορμὰς. Ἡ ἐκτίμησις τῆς βαρῦτητος τῶν λόγων τούτων ἀνήκει κατ' ἀποκλειστικότητα εἰς τοὺς Ὑπουργούς, κατὰ λόγον ἀρμοδιότητος ἐκάστου. Ἡ μετάκλησις αὕτη δέον νὰ πραγματοποιεῖται διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων καὶ οὐδέποτε διὰ τῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει ὁ προσκαλούμενος, ἐνδεχομένων ὑπαρχόντων τοιούτων. (Ἐγκύκλιοι Προεδρίας Κυβερνήσεως 60 047/12-3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 148 370 [ἔντυπος 4/12-3 1953]).

2. Παραπομπὴ εἰς ὑπηρεσιακὰ συμβούλια καὶ ἐπιτροπὰς

135 — Ὑπάλληλοι παραπεμπόμενοι εἰς τὰς οἰκείας Ἐπιτροπὰς Ἀπαλλαγῶν Στρατοῦ, πρὸς ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς αὐτῶν ἱκανότητος, δικαιοῦνται μόνον ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐφ' ὅσον ἐξηλήθον τῆς ἔδρας τῶν διαταχθέντες ὅπως ἐμφανισθοῦν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 72 427/8-5-1942).

136 — Δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων οἱ μετακινούμενοι ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ἢ Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ἢ διὰ νὰ μετᾶσχουν προαγωγικῶν ἐξετάσεων. Αἱ περιπτώσεις αὐτὰ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων διατάξεις. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 113 647/25-8-1934).

3. Κλήσις εἰς δίκας μαρτύρων ἢ μηνυτῶν

137 — Δημόσιοι Ὑπάλληλοι καλούμενοι εἰς μαρτυρίαν δι' ὑπόθεσιν σχετιζομένην πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά τῶν ταύτην, θεωροῦνται ὡς ἐξερχόμενοι τῆς ἔδρας πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ δικαιοῦνται τῶν διὰ τῶν κειμένων διατάξεων ὀριζομένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, καταβαλλομένων αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας. (Παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ἄν. Νόμου

της 2/14 Νοεμβρίου 1935 «περί τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 128 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας κλπ.»).

— Δημόσιοι ἐν γένει Ὑπάλληλοι ... ὅταν δὲν κατοικῶσιν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου, κλητεύονται εἰς τὸ ἄκροατήριον μόνον προκειμένου περὶ κακουργήματος, ἐνώπιον δὲ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν (τριμελοῦς ἢ μονομελοῦς) μόνον ἂν ἐγκρίνη τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ διατάξῃ τοῦτο τὸ Δικαστήριον. Ἄλλως, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἄκροατηρίῳ ἢ ληφθεῖσα ἐν τῇ προδικασίᾳ ἔνορκος κατάθεσις αὐτῶν. (Παράγραφος 3 τοῦ άρθρου 215 τοῦ Νόμου 1493/1950).

138 — Οὕτω, δυνάμει τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθ. 8 τοῦ Α. Ν. 2/14-11-35, εἰ μετακινούμενοι Ὑπάλληλοι ὅπως ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον Ποινικῶν Δικαστηρίων ἢ Ἀνακριτῶν διὰ τὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἢ μνηστὰί, δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, δικαιούνται τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐξερχόμενους τῆς ἔδρας των Ὑπαλλήλους ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

Δημόσιοι Ὑπάλληλοι, καλούμενοι εἰς μαρτυρίαν δι' ὑπόθεσιν ἄσχετον πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, δικαιούνται ἀποζημιώσεως λόγῳ ἡμερομίσθας, διὰ τὰς δαπάνας αὐτῶν πορείας καὶ διαμονῆς ἐκτὸς ἔδρας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Κατ' αὐτάς, τὸ πληρωτέον ποσὸν προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς καλούσης Ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς κλήσεως. Κάτωθι τῆς κλήσεως ταύτης σημειοῦνται ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς τὰ μυριόμετρα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου καὶ τὰ πληρωτέα δικαιώματα τῶν καλουμένων, διὰ πορείας καὶ ἀποζημιώσιν. Ἡ πληρωμὴ τῆς ἐν λόγῳ δαπάνης διενεργεῖται ὑπὸ τῶν διαχειριζομένων σχετικῆν παγίαν προκαταβολὴν Γραμματέων Πρωτοδικῶν, ἢ ὑπὸ ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων Δικαστικῶν Εἰσπράξεων, ἐνθα ταῦτα ἔδρεύουσιν. (Ἐγγράφον Γ.Δ.Δ.Δ. 113647/25 8 1934 καὶ ἔντυπος ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Δ. 6/1936).

4. Μεταφορὰ χρημάτων Δημοσίου

139 — Οἱ, μεταφέροντες τὰς εἰσπράξεις των διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τελωνειακοὶ ὑπόλογοι, γραμματεῖς ποινικῶν δικαστηρίων κλπ., δὲν δικαιούνται ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων. Τοῦτο δὲ διότι δὲν συντρέχει περίπτωσις μετακινήσεώς των εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ταμείου, δοθέντος ὅτι οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδουσιν τὰς εἰσπράξεις των εἰς τοὺς περιφεύοντας ἐπιμελητὰς εἰσπράξεων τῶν ἀρμοδίων Ταμείων. (Ἐγγράφα Γ.Δ.Δ.Δ. 148 022/8-10-1934 καὶ 136 410/13-9-1935).

5. Ἀντιπρόσωποι δικαστικῆς Ἀρχῆς κατὰ τὰς ἐκλογάς

140 — Αἱ κατωτέρω διατάξεις περιλαμβάνονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 70 930/23-10-1954 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, αἰτινες στηρίζονται εἰς τὰ ἀρθρα 43, παράγραφοι 4 καὶ 5, καὶ 45, παράγραφος 4, τοῦ Νομ. Διατάγματος 2888/1954 «περὶ κυρώσεως Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος», ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀρθρον 141 τῆς περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν κωδι-

κοινοτήτων, νομοθεσίας διὰ τοῦ Βασιλ. Διατάγματος τῆς 15]16 Ὀκτωβρίου 1952.

Ἄρθρον 1.— 1. Εἰς τοὺς κατὰ τὰς ἐκλογὰς βουλευτῶν ἢ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν ἀντιπροσώπους τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτῶν, τοὺς γραμματεῖς τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοὺς ἐρμηνεῖς τῆς τουρκικῆς γλώσσης, τοὺς ἐκπληροῦντας τὰ καθήκοντά των ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἔδρας ἢ διαμονῆς αὐτῶν, καταβάλλεται ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεις (καὶ οὐχὶ καὶ ὀδοπορικὰ ἔξοδα) ὡς ἀκολουθῶς : α) Εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐφόρους, ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα (60). β) Εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοὺς ἐρμηνεῖς τῆς τουρκικῆς γλώσσης, ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα (40).

2. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ χορηγηθῆ διὰ πλείονας τῶν ἕξ (6) ἡμερῶν.

3. Διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, τόπος τῆς ἔδρας ἢ διαμονῆς νοεῖται ἡ περιφέρεια τῶν νῦν Δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 2.— 1. Εἰς τοὺς περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀντιπροσώπους τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καταβάλλεται ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100) καὶ τὰ ὀδοπορικὰ ἔξοδα διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικοῦ ἢ Πρωτοδικικοῦ καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπιστροφὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ παραδόσεως τοῦ σάκκου τῶν ἐκλογικῶν στοιχείων.

2. Ὁ χρόνος δι' ὃν καταβάλλεται ἡ ἡμερησίᾳ αὕτη ἀποζημίωσις καὶ τὰ ὀδοπορικὰ ἔξοδα καθορίζονται, κατ' ἀποκοπὴν, δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ πρωτοδικικοῦ ἐπὶ δήμων καὶ τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἐπὶ κοινοτήτων, εἰς ὧν τὰ δικαστήρια παρεδόθησαν εἰ σάκκοι.

Ἄρθρον 3 — 1. Εἰς τοὺς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀντιπροσώπους τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτῶν, τοὺς ἐφόρους τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ τοὺς ἐρμηνεῖς τῆς τουρκικῆς γλώσσης, τοὺς ἐκπληροῦντας τὰ καθήκοντά των ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἔδρας ἢ διαμονῆς αὐτῶν, προκαταβάλλεται ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσεις ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν καὶ τὰ ὀδοπορικὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς.

2 Ὁ χρόνος δι' ὃν προκαταβάλλεται ἡ ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις καὶ τὰ ὀδοπορικὰ ἔξοδα καθορίζονται κατ' ἀποκοπὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, δι' ἀποφάσεως ἐκδιδομένης : α) Προκειμένου περὶ τῶν ἐφόρων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων ἐφετῶν. β) Προκειμένου περὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων πρωτοδικῶν. γ) Προκειμένου περὶ τῶν ἐρμηνέων, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν νομάρχου.

Ἄρθρον 4.— 1. Ὁ χρόνος δι' ὃν καταβάλλεται ἡ ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν, αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι : α) διὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἐπιστροφὴν διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ καὶ β) διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

2. Δι' όδοιπορικά έξοδα καταβάλλονται: α) 0,70 τής δραχμής δι' έκαστον χιλιόμετρον διανυόμενον διά σιδηροδρόμου, β) 0,36 τής δραχμής δι' έκαστον χιλιόμετρον διανυόμενον διά λεωφορείου, γ) 0,70 τής δραχμής δι' έκαστον ναυτικόν μίλιον διανυόμενον δι' άιμοπλοίου και δ) 0,30 τής δραχμής δι' έκαστον ναυτικόν μίλιον διανυόμενον δι' έπιβιαιηγού πετρελαιοκινήτου σκάφους τοπικής συγκοινωνίας.

3. Εις περιπτώσιν καθ' ήν μέρος ή τό όλον τής διαδρομής δέν έξυπηρετείται διά σιδηροδρόμου, λεωφορείου, άιμοπλοίου ή πετρελαιοκινήτου σκάφους, τό υπό τών έν άρθροις 2 και 3 άρχών καθοριζόμενον ποσόν όδοιπορικών έξόδων δέν δύναται νά ύπερβή τό συνήθως καταβαλλόμενον άγώγιον ή ναύλον εις τό εύθηνότερον έν χρήσει διά τήν τοιαύτην διαδρομήν μέσον συγκοινωνίας.

(Αί δι' όδοιπορικά έξοδα χιλιμετρικαί άποζημιώσεις καθορίσθωσαν άνωτέρω, βάσει τής έκπτώσεως τής δικαιούνται οι δημόσιοι Έπαλληλοι ταξιδεύοντες διά σιδηροδρόμου. Έπί τών τιμολογίων εισιτηρίων λεωφορείων δέν χορηγείται έκπτωσης, δι' ε ή χιλιμετρική άποζημίωσις, προκειμένου περί λεωφορείων, ώρίσθη εις τό άρτιον. Η κατά ναυτικόν μίλιον άποζημίωσις ώρίσθη έπί τή βάσει έκπτώσεως 50 %. Διά διαδρομάς έξυπηρετουμένας δι' άλλων μεταφορικών μέσων, πλην τών άνωτέρω, ήτοι δι' άμαξών, κάρρων, ζώων, μικρών αυτοκινήτων κλπ., ο καθορισμός του ποσού τής χιλιμετρικής ή κατά ναυτικόν μίλιον άποζημιώσεως θέλει γίνει κατά τήν κρίσιν τών οικείων διατακτών, υπό τήν προϋπόθεσιν ότι ή άποζημίωσις δέν ύξ ύπερβλίγη τό συνήθως καταβαλλόμενον άγώγιον εις τό εύθηνότερον έν χρήσει συγκοινωνιακόν μέσον).

4. Όπου είναι εύχερεστέρα ή δι' άεροπλάνου συγκοινωνία, κατά έκτίμησιν τών έν άρθρω 3 άρχών, καταβάλλεται ποσόν όδοιπορικών έξόδων ίσον ικρός τό αντίτιμον εισιτηρίου άεροπλάνου.

"Άρθρον 5.— 1. Η κατά τό άρθρον 1 άποζημιώσεις καταβάλλεται υπό τών Δημοσίων Ταμείων μετά τήν ένέργειαν τής έκλογής, επί τή καταθέσει υπό τών δικαιούχων τών άκολουθών δικαιολογητικών: α) Κεκυρωμένου άντιγράφου του διορισμού του. β) Πιστοποιήσεως τής έφορευτικής έπιτροπής περί τής έκτελέσεως τών καθηκόντων των και τών ήμερών καθ' άς ήργάσθησαν. Προκειμένου περί τών εφόρων τών άντιπροσώπων τής δικαστικής άρχής, ή πιστοποιήσις αύτη έκδίδεται υπό τών εισαγγελείων έφετών. γ) Καταστάσεως πληρωμής εις διπλοϋν.

(Αί άνωτέρω άποζημιώσεις ύπόκεινται εις φόρον καθαράς προσόδου 3%, εις άναλογικόν τέλος χαρτοσήμου 1% και εις κράτησιν ύπέρ του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Έπαλλήλων προκειμένου περί δικαιούχων δημοσίων Έπαλλήλων μετόχων του Ταμείου τούτου 2%, μή μετόχων του 1%, προκειμένου δε περί ιδιωτών 3%. Η αύτη κράτησις 3% ύπέρ του Ταμείου τούτου ένσργείται και διά τάς άποζημιώσεις άμίσθων έν γένει δικαστικών Έπαλλήλων, συμβολαιογράφων και δικηγόρων. Η ιδιότης του μή μετόχου του Ταμείου οεβασιύται δι' ύπευθύνου δηλώσεως του δικαιούχου επί τής οικείας έξοφλητικής άποδείξεως, έφ' όσον δε πρόκειται περί έμμίθου δημοσίου Έπαλλήλου και διά οεβασιύσεως υπό του εκκαθαρίζοντος και έντελλομένου τήν πληρωμήν τών άποδοχών του όργάνου. Εις τούδεμίαν

κράτησιν ἢ τέλος χαρτοσήμου ὑπόκεινται τὰ ὁδοιπορικά ἔξοδα).

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἡμερησία ἀποζημίωσις καὶ τὰ ὁδοιπορικά ἔξοδα καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς ἔδρας τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ πρωτοδικείου, εἰς δὲ παραδίδονται οἱ φάκελλοι τῶν ἐκλογικῶν στοιχείων καὶ ἐπὶ τῇ καταθέσει ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων τῶν ἀκολουθῶν δικαιολογητικῶν: α) Κεκυρωμένου ἀντιγράφου τοῦ διορισμοῦ τῶν, β) Τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 ἀποφάσεως, γ) Βεβαιώσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου περὶ παραλαβῆς τῶν ἐκλογικῶν σάκκων, δ) Καταστάσεως πληρωμῆς εἰς διπλοῦν.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἡμερησία ἀποζημίωσις καὶ τὰ ὁδοιπορικά ἔξοδα προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς ἔδρας τῆς διατασσούσης τὴν πληρωμὴν δικαστικῆς ἀρχῆς, ἢ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς ἔδρας ἢ διαμονῆς τοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ διοριζομένου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἢ ὡς ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ ὡς ἐρμηνέως, ἐπὶ τῇ καταθέσει ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων τῶν ἀκολουθῶν δικαιολογητικῶν: α) Κεκυρωμένου ἀντιγράφου τοῦ διορισμοῦ τῶν, β) Τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 ἀποφάσεως, γ) Ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως εἰς ἣν δέον νὰ ἀναγράφωνται εὐκρινῶς τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἡ ἰδιότης καὶ ἡ κατοικία τοῦ δικαιοῦχου.

Ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς διατασσούσης τὴν πληρωμὴν δικαστικῆς ἀρχῆς δέον νὰ μνημονεῦται τὸ Ταμεῖον τὸ ὅποιον θὰ ἐνεργήσῃ τὴν πληρωμὴν.

4. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐφόρων τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατάθεσις ἀντιγράφου διορισμοῦ, καθ' ὅσον ἔφοροι δικαστικῶν ἀντιπροσώπων εἶναι ἐκ τοῦ νόμου οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 6.— 1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καταβληθεῖσα ἀποζημίωσις δι' ὁδοιπορικά ἔξοδα ἢ δι' ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἢ δι' ἀμφοτέρωτα εἶναι μείζων τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν διανυθεῖσαν διαδρομὴν διὰ τὰ εὐθηνότερα ἐν χρήσει μέσα συγκοινωνίας ἢ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν διατάσσει δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ πλεόν καταβληθέντος χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς βάρος τοῦ λαβόντος, ὡς δημοσίου ἐσόδου.

2. Εἰς περίπτωσιν ὑπαίτιου μὴ ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων, τὸ καταβληθὲν ποσὸν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ λαβόντος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 7.— 1. Αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναφέρουν τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ἰδιότητα καὶ κατοικίαν (πόλιν, ὁδὸν καὶ ἀριθμὸν) τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐκλογὴν δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου, τὸ χρονικὸν σημεῖον τῆς εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμήμα ἀφίξεως καὶ τῆς ἐκ τούτου ἀναχωρήσεως αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ καθηκόντων.

2. Οἱ ἔφοροι τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιήσουν δι' ἰδίου ἐγγράφου τῶν, τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, προκειμένου μὲν περὶ τῶν μὴ μεταβάντων

εις τὰ εἰς ἃ διωρίσθησαν ἐκλογικὰ τμήματα δικαστικῶν ἀντιπροσώπων, τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν, τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν μὴ χρησιμοποιηθέντων δικαστικῶν ἀντιπροσώπων, τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν, τὸ ἀκριβὲς χρονικὸν σημεῖον τῆς ἐνώπιόν των ἐμφάνισεως αὐτῶν καὶ τὸν λόγον τῆς μὴ χρησιμοποίησεως των.

Ἄρθρον 8.— Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς καὶ μερικὰς ἐκλογάς.

Ἄρθρον 9.— Αἱ διὰ τῆς παρούσης δημοιργηθησόμεναι παρὰ τοῖς Ταμεῖοις τοῦ Κράτους προκαταβολαὶ τακτοποιοῦνται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 88484 (ρόνεο 68) τῆς 10 Μαρτίου 1952 διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὀριζόμενα.

140α — Εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις προσετέθη καὶ ἡ ἐπομένη, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 68045/18 10-1954 ἀποφάσεως τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, ἔχουσα οὕτω :

Δικαστικοὶ Ἑπάλληλοι (παισηματοδίκαι, δικαστικοὶ γραμματεῖς κλπ) μετακινούμενοι πρὸς ἀναπλήρωσιν εἰρηνοδικῶν, εἰς ἃ περιφερείας αἱ θέσεις των εἶναι κεναί, πρὸς διεξαγωγὴν ἐκλογῶν εἰς τὰς περιφερείας τῶν εἰρηνοδικείων τούτων, δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν. (Ἐγγραφοὶ Ἑπουργείου Ἑσωτερικῶν 74 344/20 8-1954).

6. Μετακινήσις Ἑπαλλήλων Δημοσίων Ἔργων

141 — Ἡ μετακινήσις τῶν ὡς ἂνω Ἑπαλλήλων διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Βασ. Δ/τος 16/30 Ὀκτωβρίου 1946 «περὶ ὁδοιορικῶν ἐξόδων κλπ», ἔχουσῶν ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.— 1. Οἱ Ἑπάλληλοι τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀπομακρυνόμενοι τῆς πόλεως ἔνθα ἡ ἔδρα αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ Κράτους, δικαιούνται ὁδοιορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

2. Τὰ ὁδοιορικὰ ἔξοδα συνίστανται ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου σιδηροδρόμου, ἀτμοπλοίου, βενζινοπλοίου, αὐτοκινήτου, ἀεροπλάνου ἢ τοῦ ἀντιτίμου ἀγωγίου ζώου, ποδηλάτου καὶ οἰουδήποτε τροχοφόρου διὰ τὰς ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, κώμην, χωρίον ἢ τοποθεσίαν μεταβάσεις καὶ προσθέτου ποσοστοῦ διὰ τὰς λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάνας, ἧτοι κόμιστρα ἀποσκευῶν, ἀμαξαγωγία, λεμβουχικά, ἀχθοφορικά κλπ. Τὸ ἀνωτέρω πρόσθετον ποσοστὸν ὀρίζεται εἰς 30 % ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου, τοῦ ἀτμοπλοίου, βενζινοπλοίου, σιδηροδρόμου ἢ αὐτοκινήτου καὶ 10 % ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἀεροπλάνου. Οὐδὲν πρόσθετον ποσοστὸν καταβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀγωγίου αὐτοκινήτου, ἀμάξης, ζώου κλπ. ἐπὶ τούτῳ μισθουμένων ἢ ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 2.— Δι' ἡμερησίαν ἀποζημιώσιν παρέχεται εἰς τούτους τὸ ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἀποφάσεων τοῦ Ἑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενον χρηματικὸν ποσόν, ὡς ἀκολούθως : α) Ἐὰν ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἔδρας των πέραν τῶν 10 χιλιομέτρων, προκειμένου δὲ περὶ τῶν Ἑπαλ-

λήλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πέραν τῶν 20 χιλιομέτρων καὶ ἐπιστρέψωσιν αὐθημερόν εἰς τὴν ἔδραν των, δικαιοῦνται τοῦ ἡμίσεος τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. β) Ἐὰν διανυκτερεύσωσιν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῆς Ὑπηρεσίας των, δικαιοῦνται ὀλοκλήρου τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκτὸς ἔδρας παραμονῆς των συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἡμερῶν μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς. γ) Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις περιορίζεται εἰς τὸ ἡμισυ ἂν 1) Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ὑπέχοντος εὐθύνην διὰ τὴν μὴ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἡμερολογίων, ἢ διανυκτερεύσεις ἐκτὸς τῆς ἔδρας δὲν ἦτο ἀναγκαῖα καὶ ἀπαράιτητος, διότι ὁ Ὑπάλληλος ἠδύνατο εἶτε λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως εἶτε λόγῳ ὑπαρχόντων συγκοινωνιακῶν μέσων νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ἄνευ ζημίας τῆς Ὑπηρεσίας καὶ 2) Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ διὰ τὸ πέραν τοῦ διμήνου χρονικὸν διάστημα παραμονῆς ἐκτὸς ἔδρας εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν πρὸς ἐπίβλεψιν ἢ ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ ἔργου, ἐφ' ὅσον αἱ πραγματικαὶ συνθῆκαι δικαιολογοῦσι τὸν περιορισμὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 3.— Δικαιολογητικὰ ἔγγραφα διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἀναγνώρισιν ὁδοπορικῶν ἐξόδων ὀρίζονται : α) Ἡμερολογιακὴ κατάστασις ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ δικαιούχου καὶ τεθεωρημένη παρὰ τοῦ προϊσταμένου ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ διὰ τὸ ἐπιβεβλημένον τῆς κινήσεως καὶ τῆς δαπάνης. β) Τὰ ἀντίγραφα τῶν σχετικῶν διαταγῶν. Δὲν ἀπαιτεῖται ἀντίγραφον διαταγῆς διὰ τοὺς μετακινουμένους ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἔδρας των. γ) Αἱ ἀποδείξεις περὶ τοῦ καταβληθέντος ἀντιτίμου εἰσιτηρίου ἢ τοῦ ἀντιτίμου ἀγωγίου. Δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόδειξις ἐφ' ὅσον ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὸ παρὰ τῶν ἐκάστοτε ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενον χρηματικὸν ποσόν, ὅτε δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἄνευ ἀποδείξεως.

Ἄρθρον 4.— Οἱ Ὑπάλληλοι τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἐκτελοῦντες ἐντὸς τῆς πόλεως ἔνθα ἡ ἔδρα αὐτῶν ὑπηρεσίαν συνεπαγομένην δαπάνην, δικαιοῦνται ἀντιστοίχου πρὸς τὰς δαπάνας ἀποζημιώσεως, ἐκκαθαριζομένης καὶ ἀναγνωριζομένης ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως ἐμφαινούσης ἡμερολογιακῶς καὶ δεδικαιολογημένως τὰ ἔξοδα ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν γένει

142 — Δημόσιοι Ὑπάλληλοι καὶ λειτουργοὶ ἐν γένει, διατασσόμενοι πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος νομικῶν προσώπων ἢ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, εἰδικῶν ταμείων, εἰδικῶν λογαριασμῶν καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν δημοσίου χαρακτήρος, δῆμων καὶ κοινοτήτων, δικαιοῦν-

ται οδοιοπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως ἢ ἐξόδων κινήσεως εἰς βάρους τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῶν, καθοριζομένων δια κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. (Ἄρθρον 8 τοῦ Νομ. Δ/τος 1859/1942).

143 — Δαπάναι ἀποδεδειγμένως πραγματοποιούμεναι πρὸς χρησιμοποίησιν συνήθων μεταφορικῶν μέσων, ἀναγκαῖαι διὰ τὴν παροχὴν ὑπηρεσίας εἰς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ὑπὸ δημοσίων Ὑπαλλήλων ἢ Ὑποσπλήλων ἐτέρου νομικοῦ προσώπου, βαρύνουσι τὸ εἰς ὃ παρέχεται ἡ ὑπηρεσία νομικὸν πρόσωπον. (Παράγραφος 4 τοῦ Ἄρθρου 9 τοῦ Ἄν. Νόμου 1538/1950).

144 — Ἡ ὑπὸ τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν παροχὴ πρὸς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητες ὁδηγιῶν καὶ ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολούθησις καὶ κατεύθυνσις τῆς λειτουργίας αὐτῶν, περιλαμβάνονται εἰς τὰ ὑπηρεσιακὰ καθήκοντα τῶν Ὑπαλλήλων τούτων, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των. Κατὰ συνέπειαν δέον νὰ βαρύνουν τὸ Δημόσιον αἱ δαπάναι εἰς ἃς ἐκάστοτε οὔτοι ὑποβάλλονται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται καθηκόντων.

Δὲν ἐνδείκνυται ἡ ἀνάληψις προσθέτου ἐργασίας εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ὑπὸ Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ καταβολῇ αὐτοῖς ἐξόδων κινήσεως κλπ., πρὸς διαφύλαξιν τοῦ κύρους τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς. (Ἐγκύκλιος Ἐσωτερικῶν 70 432/430/10-12-1952).

145 — Διὰ τοὺς Ὑπαλλήλους τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διὰ τοὺς δημοσίους Ὑπαλλήλους διατάξεις, εἰάν καὶ ἐφ' ἑσὸν οἱ ὀργανικοὶ αὐτῶν Νόμοι ρητῶς ὀρίζουσι τοῦτο. Ἄλλως, ἐφαρμόζονται αἱ τυχὸν ὑφιστάμεναι εἰδικαὶ δι' αὐτοὺς διατάξεις. Μὴ ὅμως ὑφισταμένων καὶ τοιούτων διατάξεων, τότε τὰ οδοιοπορικὰ αὐτῶν ἐξόδα καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημιώσις των ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ὀργανισμῶν, ἐν ἀναλογία πάντως πρὸς τὰ τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 182 392/3-12-1934).

2. Δι' ἔλεγχον διαχειρίσεως

146 — Τὰ οδοιοπορικὰ ἐξόδα καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημιώσις τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐλέγχουν διαχειρίσεις νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, καταβάλλονται παρὰ τῶν ὑφισταμένων τὸν ἔλεγχον νομικῶν προσώπων, χαρακτηριζόμενα ὡς ἀναγκαστικὴ δαπάνη δι' αὐτά. Πρὸς τοῦτο, δύναται νὰ διαταχθῇ προκαταβολὴ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, εἰς ὃ ἀποδίδεται τοῦτο. (Ἄρθρον 5 τοῦ Ἄν. Νόμου 47/1936).

147 — Ἡ προμνησθεῖσα προκαταβολὴ ἐνεργεῖται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐπὶ ἀπολήψει, χρεώσει ἰδίου χρηματικοῦ λογαριασμοῦ, ὑπὸ τὸν τίτλον «προκαταβολὴ οδοιοπορικῶν ἐξόδων ἐλέγχου νομικῶν προσώπων ἐπὶ ἀπολήψει», τῆς ὁμάδος «προκαταβολὴ ταμιῶν ἰδία ἀρμοδιότητι», βεβαιουμένου ὡς ἐσόδου τοῦ προκαταβαλλομένου ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς ἕαρος τοῦ ὑφισταμένου τὸν ἔλεγχον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρηματικὸν λογαριασμόν. Ὡς δικαιολογητικὰ πιστώσεως τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Τα-

151 — Ἡ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν μὲν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ δικαστηρίου καθορισμοῦ ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων ὄρισθη εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100), τοῦ δὲ γραμματέως εἰς δραχμὰς ἑξήδηκοντα (80), δι' ἐκάστην συνεδρίαν ἢ ἡμέραν ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου. (Ἀπόφασις Ὑπουργίου Ἐσωτερικῶν 73264/20-10 1954).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ X

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΝΤΟΣ ΕΔΡΑΣ

1. Ἐξόδα κινήσεως

152 — Πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἐκτελοῦντες ἐντὸς τῆς πόλεως ἔνθα ἡ ἔδρα αὐτῶν ὑπηρεσίαν, συνεπαγομένην δαπάνας κινήσεως, δικαιούνται ἀντιστοίχου πρὸς τὰς δαπάνας ταύτας ἀποζημιώσεως, ἐκκαθαριζομένης καὶ ἀναγνωριζομένης ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως ἐμφαιούσης ἡμερολογιακῶς τὰ ἔξοδα ταῦτα, ἐξαιρέσει τῶν ἐξόδων κινήσεως τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὃ ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ περὶ αὐτῶν μέχρι τοῦδε κείμεναι διατάξεις. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

153 — Τῶν αὐτῶν ἐξόδων δικαιούνται καὶ οἱ κινούμενοι δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας Ὑπάλληλοι ἐντὸς ἀκτίνας 25 χιλιομέτρων ἀπ' Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ 10 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν λοιπῶν πόλεων, κοινοπόλεων καὶ χωρίων. (Παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 17 Ἀπριλίου 1935, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀν. Νόμου 1016/1937).

154 — Εἰς τοὺς πολιτικούς δημοσίους Ὑπαλλήλους, τοὺς ἐκτελοῦντας ὑπηρεσίαν ἐκτὸς γραφείου, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας ὑποβάλλονται εἰς δαπάνας μετακινήσεως ἐντὸς τῆς ἔδρας τῶν, καταβάλλεται ἢ, πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν συνήθων διὰ τὴν μετακίνησιν τῶν Ὑπαλλήλων συγκοινωνιακῶν μέσων, ἀναγκαῖα δαπάνη καὶ ἐπὶ πλεόν ἢ, ἐκ τῆς μετακινήσεως παρεπομένη διὰ τὸν Ὑπάλληλον, δαπάνη. Αἱ δαπάναι αὗται ὀρίζονται κατ' ἀποκοπὴν καὶ κατὰ κατηγορίας ὑπηρεσιῶν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. (Παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀν. Νόμου 1502/1950).

155 — Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου (13 τοῦ Ἀ. Ν. 1502/50) δὲν τροποποιοῦσι τὰς περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν μετατιθεμένων ἢ ἐκτελοῦντων εἰδικῆν ἐκτὸς ἔδρας ὑπηρεσίαν διατάξεις, ἐξαιρέσει τῶν ἀφορῶσων τὸ ποσὸν τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου τούτου. Ὡσούτως δὲν τροποποιοῦσι τὰς περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μετακινουμένων. (Παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀν. Νόμου 1502/1950, ὡς προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀν. Νόμου 1537/1950).

156 — Τὰ, εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐν γένει Ὑπαλλήλους κατοβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ἔδρας τῶν, ἔξοδα κινήσεως, καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουρ-

γὰρ τῶν Οἰκονομικῶν. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομ. Δ/τος 1551/1942).

157 — Προκειμένου περί δημοσίων καταστημάτων κειμένων ἐκτὸς πόλεως, κώμης ἢ χωρίου, ἐπιτρέπεται ὅπως εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ὀργανικὴν δύνανμιν τούτων δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ μὴ δικαιουμένους νὰ ἐνοικῶσιν ἐν αὐτοῖς καταβάλληται ἀποζημίωσις δι' ὁδοπορικὰ ἐξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου ἐκ τῆς ἐγγυτέρας πρὸς τὸ δημόσιον κατάστημα πόλεως, κώμης ἢ χωρίου. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ὀρίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἀποκοπὴν καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατελοῦντες ἐπ' ὁδοῖς κανονικῇ ἢ ἀναρρωτικῇ ἢ ὀικωσθήποτε ἀπέχοντες τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων, δὲν δικαιοῦνται τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως. (Ἄρθρον 7 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

158 — Δὲν καταβάλλονται, ἐν εὐδεμιᾷ περιπτώσει, ἐξοδα κινήσεως ἐντὸς ἔδρας διὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ Ὑπαλλήλου ἐκ τῆς οἰκίας του εἰς τὸν τόπον ἐκτελέσεως τῶν κυρίων καθηκόντων του. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934).

159. — Δὲν δικαιοῦνται προσθέτου ποσοῦ διὰ τὰς λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάναις οἱ μετακινούμενοι ἐντὸς ἔδρας, ἤτοι ἐντὸς ἀκτίνας 25 χιλιομέτρων ἀπ' Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ 10 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν λοιπῶν πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωρίων. Τοῦτο δὲ διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιοῦνται τοιαῦται δαπάναι. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 36/20-10-1934).

160. — Περίχωρα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐντὸς ἀκτίνας 25 χιλιομέτρων εἶναι οἱ ἑξῆς δῆμοι καὶ κοινότητες: Ἁγίου Γεωργίου Κραταινίου, Βύρωνος, Καισαριανῆς, Καλλιθέας, Νέας Ἰωνίας, Νέας Κοκκινιάς, Περιστερίου, Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἁγίου Δημητρίου, Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη, Ἁγίων Ἀναργύρων, Αἰγάλεω, Ἀμαρουσίου, Γλυφάδας, Ἐκάλης, Ἑλληνικοῦ, Ζωγράφου, Ἡλιουπόλεως, Ἡρακλείου, Καλαμακίου, Καλογρέζης, Καματεροῦ, Κηφισίας, Κομνηνῶν, Κορυδαλοῦ, Κουκουδαούνων, Μοσχάτου, Νέας Ἀλεξανδρείας, Νέας Ἐρυθραίας, Νέας Σμύρνης, Νέας Φιλαδέλφειας, Νέας Χαλκιδόνας, Νέου Φαλήρου, Νέων Λιοσίων, Νέων Σφαγείων, Παλαιῶ Φαλήρου, Πεντέλης, Περάματος, Ὑμητοῦ, Χαλανδρίου, Χολαργοῦ καὶ Ψυχικοῦ. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α., 36/20-10-1934).

161 — Ὁ βραχὺ «σύνθηθες μεταφορικῶν μέσων» ἐντὸς πόλεως τινος, δὲν περιλαμβάνει μόνον τὰ κοινὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ τροχιοδρομικὰ ὀχήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιβατηγὰ δημοσίας χρήσεως αὐτοκίνητα (ταξί), κατ' ἕσπον καὶ ταῦτα χρησιμοποιοῦνται συνήθως ὡς μεταφορικὰ μέσα καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν δημοσίων Ὑπαλλήλων, ἀναγκαῖα διὰ τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν. Ἄρκει μόνον νὰ ἀποδεικνύηται ἡ πραγματοποίησις τῆς δαπάνης χρήσεως αὐτοκινήτου ταξί διὰ σχετικῆς ἀποδείξεως (ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει ἡ δαπάνη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 10). (Πρακτικὰ 7ης συνεδριάσεως τῆς 20 Φεβρουαρίου 1951, τοῦ I Τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου).

162 — Αἱ διατάξεις τῆς ὡς ἀνω παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀν. Νόμου 1537/1950, δὲν καταργοῦν τὰς τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 22 Ἰου-

νίου 1934, αΐτινες ισχύουν παραλλήλως. (Εγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 291 294/Γ.Δ.Π. 62/17-11-1950).

163 — "Εξόδα κινήσεως αντί χρήσεως ούτοκινήτου καταβάλλονται, εις μὲν τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατ' ἀποκοπὴν μηνιαίως κατὰ τὸν Ἄν. Νόμον 865/1937, εις δὲ τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς καὶ Νομάρχας δάσει ἡμερολογιακῆς καταστάσεως κινήσεως καὶ ἀποδείξεων πληρωμῆς ἀγωγίων. Τὰ ἐξόδα ταῦτα δὲν ἀναγνωρίζονται εις τοὺς Γενικοὺς Γραμματεῖς τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τῶν Γενικῶν Διοικητῶν, καθ' ὅσον κέκτηνται περιορισμένην δικαιοδοσίαν ἀναπληρώσεως. (Ἐγγράφον Γ.Δ.Δ.Α. 29 659 /26 2-1937 καὶ ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 162 156/Γ.Δ.Π. 71/23-7-1945).

164 — Ἡ ὑπουργικὴ ἀπόφασις καθορισμοῦ τῶν ὁδοιορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου εις τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπαλλήλων ἢ τὸ κατὰστῆμα καίται ἐκτὸς τῆς πόλεως διαμονῆς των, δέον νὰ ὀρίζῃ τὰ κατὰ μῆνα οἰκεία ἐξόδα καὶ νὰ ἀνανεοῦται εις ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος. Δὲν ἀποκλείεται, ἐν τούτοις, ἡ διακοπὴ τῆς χορηγήσεως τῶν ἐν προκειμένῳ ἐξόδων ἢ ὁ περιορισμὸς αὐτῶν καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως προβλεπομένου χρόνου, ἐὰν ἤθελε πρὸς τοῦτο συντρέξῃ περίπτωσις. (Ἐγκύκλιος ἔντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934).

2. Ἡμερησία ἀποζημίωσις

165 — Πολιτικοὶ δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἐξερχόμενοι τῆς ἔδρας των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας εις ἀκτῖνα μέχρι 20 χιλιομέτρων ἢ προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν ἐδρευουσῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης εις ἀκτῖνα μέχρι 25 χιλιομέτρων καὶ ἐπιστρέφοντες αὐθημερόν εις τὴν ἔδραν των, δὲν δικαιοῦνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἐκτὸς ἔδρας.

Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ὑπάλληλοι, διανυκτερεύοντες ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῆς ὑπηρεσίας των, δικαιοῦνται πλήρους ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐκτὸς ἔδρας παραμονῆς των. Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ περιορίζεται εις τὸ ἡμῖσι, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ὑπέχοντος εὐθύνην διὰ τὴν μὴ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἡμερολογίων τῶν ὁδοιορικῶν, ἢ διανυκτέρευσις ἐκτὸς τῆς ἔδρας δὲν ἦτο ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος, διότι ἡ ἐπάνοδος τοῦ Ὑπαλλήλου ἠδύνατο, εἴτε λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως, εἴτε λόγῳ ὑπαρχόντων συγκοινωνιακῶν μέσων, νὰ συντελεσθῇ τὸ ἐσπέρας εις τὴν ἔδραν του, ἄνευ ζημίας τῆς Ὑπηρεσίας. (Παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22-6-1934, ὡς ἀντικειτεστάθῃ διὰ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Δ/τος 1859/1942).

166. — Οὐδεμίαν ἡμερησία ἀποζημίωσις παρέχεται ἐὰν ἡ διανυκτεῖσα ἀπόστασις διὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἐπάνοδον τοῦ κινήθεντος Ὑπαλλήλου εἶναι μικροτέρα τῶν τεσσαράκοντα (40) χιλιομέτρων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐχρησιμοποιήθη μεταφορικὸν

του Δημοσίου μέσον, δικαιολογούνται μόνον τὰ ἐνδεχομένως καταβληθέντα κόμιστρα. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60 047/12-3-1953).

167 — Διανυκτέρευσις ἐκτὸς ἔδρας ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ δικαιολογῆται εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: 1) διὰ τοὺς μετακινουμένους ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, 2) διὰ τοὺς μετακινουμένους ἐκ τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ ἔξερχομένους τῶν ὄριων αὐτῆς εἰς ἄκτινα οὐχὶ μείζονα τῶν 30 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἔδρας των καὶ 3) προκειμένου περὶ τῶν μετακινουμένων εἰς τὰς λοιπὰς περιφέρειας τοῦ Κράτους εἰς ἄκτινα οὐχὶ μείζονα τῶν 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἔδρας των. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60047/12 3-1953).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙ

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

1. Βάσει κειμένων διατάξεω

168 — Δικαιολογητικά ἔγγραφα διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς, ὀρίζονται: α) Τὰ ἀντίγραφα τῶν σχετικῶν διαταγῶν. β) Ἀποδείξεις περὶ τοῦ καταβληθέντος ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου ἢ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἀγωγίου. Προκειμένου περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων λόγῳ μεταθέσεως οἰκογενειάρχου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐδάφιου 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, προσαρτᾶται ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ Ὑπαλλήλου περὶ τῆς οἰκογενειακῆς αὐτοῦ καταστάσεως. γ) Ἀποδείξεις περὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ διὰ τὰ κόμιστρα τῆς οἰκοσκευῆς τοῦ μετατιθεμένου Ὑπαλλήλου, ἐν ᾗ δέον ἀπαραιτήτως νὰ βεβαιουται καὶ τὸ βάρος τῆς οἰκοσκευῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται τὰ ἔξοδα τῆς συσκευασίας αὐτῆς καὶ τῶν ἐνδιαμέσων μεταφορῶν αὐτῆς (ἐδάφιον 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

169 — Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, ὁ δικαιούχος Ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὰ λοιπὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα πίνακα ἐμφαίνοντα ἡμερολογιακῶς τὴν ἐκτὸς τῆς ἔδρας αὐτοῦ κίνησιν. (Ἐδάφιον 2 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

170 — Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται τὸ ἀνώτατον ὄριον τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσιτηρίων ἢ ἀγωγίων, διπερ ἀναγνωρίζεται ἄνευ ἀποδείξεως. (Παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 384/1943, ὡς προσετέθη ὡς παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

171 — Ἡ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζομένη ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐξαιρεῖται τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5981/1934 προβλεπομένης δηλώσεως (περὶ προσθέτων ἀμοιβῶν). (Παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Προεδρ. Δ)τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

2. Διαταγαι

172 — Ὁ τρόπος ἐκδόσεως ἐγκριτικῆς διαταγῆς πρὸς μετακίνησιν Ὑπαλλήλου ἐκτὸς ἔδρας, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, καθορίζεται ὡς ἑξῆς: Οἱ λόγοι δι' οὓς ζητεῖται ὑπ' αὐτοῦ ἡ μετακίνησις δεόν νὰ εἶναι σοβαροὶ καὶ ἀπολύτως δεδικολογημένοι, ὡς καὶ νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἀνευ ἀναβολῆς παρουσίαν τοῦ αἰτουμένου τὴν ἔξοδον Ὑπαλλήλου εἰς τὸν τόπον τοῦ προοριζομένου του. Αἰτήσεις περιέχουσαι ἀορίστους ἢ γενικῆς ἐννοίας ἐκφράσεις, ὡς λ.χ. «δ' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἢ διὰ λόγους ἀπραξίας ἢ πρὸς λήψιν ὑγειονομικῶν μέτρων» κ.ο.κ, θὰ ἀπορρίπτονται ὡς μὴ καθορίζουσαι τὸν συγκεκριμένον ἀπαιτούμενον σκοπὸν. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60 047/12.3-1953 καὶ Γ.Δ.Δ.Α. 14 8370/ἐντυπος 4/12 3 1953).

173 — Διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» πολιτικούς Ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς περιφέρειαν νομοῦ τινός, ἡ ἀρμοδιότης ἐκδόσεως τῆς διαταγῆς μετακινήσεως ἐκτὸς ἔδρας (ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ νομοῦ) δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, ἀνήκει εἰς τοὺς Νομάρχας. (Ἀπόφασις Α' Τμήματος Συμβουλίου Ἐπικρατίας 103/1956).

3. Ἀποδείξεις πληρωμῆς

174 — Εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρωσάντων Ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἐκδιδόμενας ἀποδείξεις πληρωμῆς εἰσιτηρίων ἢ ἀγωγίων μετακινουμένων Ὑπαλλήλων ἢ μεταφορᾶς τῆς οἰκογενείας ἢ τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν, ἰδίᾳ εἰταν αὐταὶ χορηγοῦνται παρ' ἰδιωτῶν μεταφορέων. (Ἐγγραφοὺν Γ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς 110 612/13-9-1939).

Ἡ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενη ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ ἀντίτιμου εἰσιτηρίου ἔλλειπouσα, ἀναπληροῦται διὰ βεβαιώσεως τῆς οἰκειᾶς ἐταιρείας ὅτι ὄντως ὁ Ὑπάλληλος κατέβαλε τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου, οὐχὶ δὲ δι' ἀπλῆς δηλώσεως τοῦ Ὑπαλλήλου ἢ ἀπλῆς θεσπιώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν σιδηροδρόμων περὶ τοῦ πόσον τιμᾶται τὸ εἰσιτήριο τῆς γενομένης διαδρομῆς. (Πρακτικὰ Ι Τμήματος Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς ὑπ' ἀριθ. 2840/1939 συνεδριάσεώς του)

175 — Αἱ ὡς ἀνω ἀποδείξεις πληρωμῆς, αἱ χορηγοῦμεναι ὑπὸ ἰδιωτῶν μεταφορέων, δεόν νὰ εἶναι θεωρημέναι ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἢ τοῦ Νομομηχανικοῦ. Ἐξαιροῦνται τῆς θεωρήσεως ταύτης αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς ὑπὸ Νομαρχῶν. Προκρίνεται ἡ θεώρησις τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν διότι τυγχάνουν αἱ μόναι ἀρμόδιαι πρὸς παρακολούθησιν τῶν τιμολογίων τῶν μεταφορικῶν μέσων καὶ πατῶν ἐν γένει τῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων. (Ἐγγραφοὺν Γ.Δ.Δ.Α. 223 985/5 10-1945).

176 — Ἢὰ εἶδει νὰ γίνωνται δεκταὶ καὶ θεωρήσῃς Νομαρχῶν ὑπὸ τῆς ἐκκαθαριστικῆς τῆς σχετικῆς δαπάνης Ἀρχῆς. Τοῦτο δὲ διότι ὁ Νομάρχης, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ του καὶ ὡς ἀνώτατον ὄργανον τοῦ Κράτους ἐν αὐτῇ, δεόν νὰ ἀπολαμβάνῃ πλήρους πίστεως καὶ νὰ παρέχῃ ἀναμφισβητήτους ἐγγυήσεις περὶ τῆς γνώσεως τῶν ἀντιτίμων ἀγωγίων τῆς περιφερείας του καὶ διὰ

τὴν ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένην προσπάθειαν κατοχυρώσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. (Ἐγγραφοὶ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 68 053/22-9-1945).

177 — Διὰ τὴν δικαιολογηθῆναι χρήσις ἰδίου ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου ἀπαιτεῖται ὅπως ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἐπισυνάπτεται θεώρησις τοῦ διοικοῦντος τὴν τοπικὴν ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν διὰ τὸ κανονικὸν τῆς πληρωμῆς καὶ βεβαίωσις αὐτοῦ, θεωρημένη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς ἢ Ἀστυνομίας Πόλεων, περὶ ἐλλείψεως τακτικῆς συγκοινωνίας καὶ αὐτοκινήτων ἐν γένει ἐκτελούντων τακτικὰ δρομολόγια διὰ μεταφορὰς πλειόνων τοῦ ἐνὸς ἐπιβατῶν, γένηι ἐκτελούντων τακτικὰ δρομολόγια διὰ μεταφορὰς πλειόνων τοῦ ἐνὸς ἐπιβατῶν, διότι εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὅπου δὲν ὑφίσταται τακτικὴ συγκοινωνία, ἐκτελοῦνται ἐν τούτοις δρομολόγια καθ' ἑκάστην σχεδόν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ὄρισμένων θέσεων. Εἰς τὴν ὡς ἄνω βεβαίωσιν δέον νὰ ἀναγράφηται καὶ ἡ χιλιομετρικὴ ἀπόστασις ὡς καὶ ἡ τιμὴ χιλιομετρικῆς κινήσεως ἥτις ἰσχύει κατὰ τὴν μετακίνησιν. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 43 937/20 2-1940 καὶ 70 419/21-3-1940, ὡς καὶ ἐγκύκλιος Γεν. Δ/σεως Χωροφυλακῆς 223/2 6-1946).

178 — Εἰς τὰς χορηγούμενας ὑπὸ πρακτορείων ταξιδίων ἀποδείξεις πληρωμῆς δέον ν' ἀναγράφηται ἡ τυχὸν γενομένη ἔκπτωσις ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου ἢ τιμολογίου. Ἄλλως, θὰ ἐπιβαρύνονται οἱ Ὑπάλληλοι μὲ τὸ ἐπὶ πλέον καταβληθὲν ποσόν, ὅπερ θὰ ἐκπίπτῃται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων. (Ἐγκύκλιος Γ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 71964/19-10-48).

179 — Ἐὰν δὲν ἐχορηγήθῃ ἔκπτωσις ἐπὶ ἀεροπορικοῦ εἰσιτηρίου, διότι ἐταξείδευσαν δύο ἢ πλείονες συγχρόνως δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἀπαιτεῖται βεβαίωσις τοῦ πρακτορείου, τὴν ὁποῖαν οἱ πέραν τοῦ τυχόντος τῆς ἐκπτώσεως Ὑπάλληλου δέον νὰ ἐπιζητήσουν καὶ ἐξ ἧς νὰ προκύπτει ὅτι δὲν ἐγένετο ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου των, καθόσον ἐχορηγήθη τοιαύτη εἰς προηγηθέντα Ὑπάλληλον, οὗτινος καὶ νὰ ἀναγράφεται ἡ Ὑπηρεσία εἰς ἣν ὑπηρετεῖ. (Ἐγγραφα Γ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 76298/9770/4-11-1948 καὶ 78571/10108/15-11-1948).

180 — Βάσει βεβαίωσεως τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν περὶ τῶν ἰσχυουσῶν τιμῶν τῶν ἀγωγίων τῶν χρησιμοποιουμένων συγκοινωνιακῶν μέσων, ὑπολογίζεται ἀκριβῶς καὶ ἀναγνωρίζεται τὸ πρόσθετον ποσόν διὰ τὰς λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάνας. (Ἐγκύκλιος Γ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 173/22 8-1942).

Ἐὰν τὸ χρησιμοποιούμενον ὑπὸ μορφῆν μισθώσεως αὐτοκίνητον ἐκκινή ἐκ κοινῆς δι' ἅπαντας τοὺς ἐπιβάτας ἀφετηρίας καὶ καταλήξει εἰς τὸν συνήθη σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων καὶ ἡ τοιαύτη χρησιμοποίησις δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ὁδοιποροῦντα τῶν συναφῶν ἀχθοφορικῶν κλπ. ἐξόδων, τότε ὁ Ὑπάλληλος δικαιούσθαι προσθέτου ποσοῦ διὰ τὰς λοιπὰς συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάνας, διότι ἡ ὡς ἄνω χρησιμοποίησις αὐτοκινήτου δὲν ἀποτελεῖ προφανῶς μίσθωσιν. Ἡ περίπτωσις ὅμως αὕτη, ἐφ' ὅσον ἄλλως δὲν ἀποδεικνύεται, δέον νὰ δηλοῦται ὑπὸ τοῦ δικαιούχου Ὑπάλληλου δι' ὑπευθύνου δηλώσεώς του. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Δ.Α. 70419/21 3-1940).

181 — Ἐὰν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πραγματοποιηθοῦν λοιποὶ συνήθεις τοῦ ταξιδίου δαπάναι (ἀχθοφορικὰ, λεμβουχικὰ κλπ.), λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαθε χώραν τὸ ταξίδιον, τότε δὲν ἀναγνωρίζονται αὐταί. Διὰ τὴν κατα-

βολήν αὐτῶν δὲν ἀπαιτεῖται ἢ προσκόμισις ὑπὸ τοῦ Ἑπαλλήλου στοιχείων πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος διὲν οὗτος ὑπεβλήθη εἰς τῆς αὐτῆς δαπάνας, ἵνα τύχη τοῦ προσθέτου τούτου ποσοῦ, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὴν ἐκκαθαρίζουσαν Ἀρχὴν νὰ ἐκτιμῆ ἐκάστοτε τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ τὰς εἰδικὰς συνθήκας, καθ' ἣν κέκτηται ἐξουσίαν, ὅπως κρίνει ὑπὲρ τῆς καταβολῆς ἢ μὴ αὐτῶν. Τοῦτο ἄλλωστε πράττει καὶ εἰς παρομοίας περιπτώσεις, ὡς π.χ. τὴς ἢ συντομωτέρα ὁδὸς μεταβάσεως τοῦ μετακινημένου Ἑπαλλήλου εἰς τὴν νέαν του θέσιν κλπ. Τὸ γεγονός διὲν ἀθήμερον ἐπανερχεται εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὁ μετακινούμενος Ἑπαλλήλος καὶ διὲν οἱ σταθμοὶ μεταφορικῶν μέσων εὐρίσκονται ἐνδὸς τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ του, θὰ ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γνώμων ἐκτιμῆσεως τῆς ἀρμοδίας Ἑπιτηρείας. (Πρακτικὰ συνεδριάσεως ὁλομελείας Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου 13/1940 καὶ ἔγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 81968/1940).

182 — Ἐάν οἱ μετακινηθέντες Ἑπαλλήλοι ἀναγκάζονται νὰ νουλώσῃσιν φορηγίδα, πρὸς ἀποβίβασιν ἐκ τοῦ πλοίου τῆς οἰκοσκευῆς των καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐδαπανήσαν χρήματα πέραν τῶν προβλεπομένων διὰ τὰς ἐνδιάμεσους δαπάνας μεταφορᾶς τῆς οἰκοσκευῆς, ἤτοι διὰ κόμιστρα τῆς οἰκοσκευῆς, δικαιούνται αὐτῶν ἐφ' ὅσον ἐπισυναΐψουν εἰς τὰ δικαιολογητικὰ πληρωμῆς των σχετικῆν βεβαίωσιν τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἀρχῆς. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 161 841/4-11-1935 καὶ 67 621/4 5 1936, ὡς καὶ Γ.Ε.Ε. Ἐπιτηρείου Δικαιοσύνης 75 750/15-10 1946).

183 — Ἐάν, ἐπίσης, οἱ φορτοεκφορτώσεις οἰκοσκευῆς μεταφερομένης δι' ἐπὶ τούτῳ μισθωθέντος μεταφορικοῦ μέσου (φορηγῶν αὐτοκινήτων), διενεργουῖνται μέσῳ ἀνεγνωρισμένων ἐργατικῶν σωματείων φορτοεκφορτωτῶν, ἀναλαμβάνοντων κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ὑποχρεωτικῶς τὰς φορτοεκφορτώσεις καὶ αἱ πρὸς τοῦτο δαπάναι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸ συμφωνηθὲν μίσθωμα, τότε οἱ Ἑπαλλήλοι δικαιούνται αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο δεῖν νὰ προσταγάζουν βεβαίωσιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν φορτοεκφόρτωσιν ἀνεγνωρισμένου ἐργατικοῦ σωματείου διὲν μέσῳ τούτου ἐνεργήθη ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἢ ἐν λόγῳ φορτοεκφόρτωσις. (Ἐγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 163 494/20-7-1939 καὶ 246 323/25 11-1939).

184 — Εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς ἀντιτίμου εἰσιτηρίου ἢ κομιστῶν ἀποσκευῶν, αἱ ἐκδιδόμενα παρὰ μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων πρὸς δικαιολογητὴν δαπανῶν βαρυνουσῶν τὸ Δημόσιον καὶ ὑπὲρ κρατικῶν Ἑπιτηρειῶν ἢ Ἑπαλλήλων. (Ἄν. Νόμος 1578/1939 καὶ ἔγγραφον Γεν. Δ.)σεως Φορολογίας Ἐπιτηρείου Οἰκονομικῶν Γ. 6132/1937).

185 — Αἱ ἄνευ ἀποδείξεων δικαιολογούμεναι δαπάναι ἐγκρίνονται βάσει καταστάσεως, ἐμφανίσεως ἡμερολογιακῶς αὐτὰς καὶ θεωρημένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου τῆς Ἑπιτηρείας εἰς τὴν ἀνάγκη ὁ πραγματοποιήσεως ταύτας Ἑπαλλήλος. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 5/1938)

186 — Τὸ δικαιολογούμενον ἀνώτατον ὄριον δαπάνης ἄνευ ἀποδείξεως ἀνέρχεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1952 εἰς δραχμὸς δέκα (10), διὰ καταβληθὲν ἀντίτιμον εἰσιτηρίων ἢ ἀγωγίων τῶν μετακινουμένων δι' ὑπηρεσίαν κρατικῶν Ἑπαλλήλων καὶ Λειτουργῶν, ὡς καὶ δι' ἀντίτιμον εἰσιτηρίων ἢ ἀγωγίων πρὸς με-

ταφωράν τῆς οἰκογενείας ἢ τῆς οἰκοσκευῆς αὐτῶν. (Ἀπόφασις Γ.Δ.Δ. Α. 207 269/ ῥόνοσ 140/10 6-1952).

4. Ἀποδείξεις οἰκογενειακῆς καταστάσεωσ

187 — Οἱ μετατιθέμενοι Ὑπάλληλοι ἀποδεικνύουν τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των δι' ὑπευθύνου δηλώσεώσ των, τεθεωρημένησ ὑπὸ τῆς προϊσταμένησ αὐτῶν Ἀρχῆσ. (Ἐγκύκλιος ἔντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 29/1934).

5. Δικαιολόγησις καὶ πληρωμὴ ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεωσ

188 — Τὰ ἐξοδα πρώτης ἐγκαταστάσεωσ δικαιολογούνται ἑάσι βεβαιώσεωσ τῆς προϊσταμένησ Ἀρχῆσ τοῦ Ὑπολλήλου, ἐξ ἣσ νὰ ἐμφαίνεται ὁ βαθμὸσ τοῦ Ὑπαλλήλου, αἱ ἀποδοχαὶ του ἀναλυτικῶσ, ἂν εὗτος εἶυχεν ὁμοίων ἐξόδων δι' ἐτέραν ὑπηρεσιακὴν μετακίνησιν του πραγματοποιηθεῖσαν ἐντὸσ τοῦ προηγηθέντοσ τῆσ τελευταίασ μεταθέσεωσ του ἡμερολογιακοῦ ἐτουσ, ὡσ καὶ ὅτι εὗτοσ δὲν μετατίθεται ἐν συνεχείᾳ ἀποστάσεωσ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαρκεσάσεωσ ἐπὶ ἕνα τοδλάχιστον μῆνα. Ἡ βεβαίωσις αὕτη δεόν νὰ εἶναι θεωρημένη ὑπὸ τοῦ ἔλεγκτοῦ τοῦ οἰκείου Δημοσίου Ταμείου.

Τὰ ὡσ ἄνω ἐξοδα ἐντέλλονται διὰ τῶν αὐτῶν τακτικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, δι' ὧν καὶ τὰ λοιπά ὀδοπορικὰ τοῦ μετατιθεμένου. Τὰ ἐντάλματα προπληρωμῆσ τῶν ἐν λόγῳ ἐξόδων ἐκδίδονται ἐπὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰσ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου μετατίθεται ὁ Ὑπάλληλοσ καὶ ἐξοφλοῦνται ἅμα τῇ μεταβάσει τούτου εἰσ τὴν θέσιν του. Τὰ ἐντάλματα ταῦτα δεόν νὰ ἀποστέλλωνται εἰσ τὸ Ταμεῖον πρὸ τῆσ μετακινήσεωσ τοῦ Ὑπαλλήλου, ἵνα καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐξόφλησις των ἅμα τῇ μεταβάσει τοῦ δικαιοῦχοσ εἰσ τὴν θέσιν του, πρὸσ ἄμεσον ὑπ' αὐτοῦ ἀνιμειώπισιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν (πληρωμῆσ ἐνοικίωσ κλπ.). (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 135 099/ῥόνοσ 220/9-7-1951 καὶ 75 707/ῥόνοσ 58/9-3-1952).

6. Σύνταξις συγκεντρωτικῶν καταστάσεωσ πληρωμῆσ

189 — Τὰ δικαιολογητικά πληρωμῆσ ὀδοπορικῶν κλπ. ἐξόδων δεόν νὰ συνοδεύωνται ὑποβαλλόμενα ἀπὸ εἰσ διπλοῦν συγκεντρωτικὴν κατάστασιν πληρωμῆσ των, δεόντως θεωρημένην ὑπὸ τῆσ προϊσταμένησ τοῦ Ὑπαλλήλου Ἀρχῆσ. (Ἐγκύκλιος Γ.Ε.Ε. Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 173/22-8-1942).

190 — Εἰσ τὴν ὡσ ἄνω κατάστασιν δεόν νὰ βεβαιοῦται ὑπὸ τῆσ ἀρμοδίασ Ὑπηρεσίασ, εἰσ τὴν ἀνήκει ὁ μετακινούμενοσ δι' ὑπηρεσίαν Ὑπάλληλοσ, τὸ γεγονόσ τῆσ μὴ ὑπερβάσεωσ τῶν ἐκάστοτε καθοριζομένων ὀρίων παραμονῆσ ἐκτόσ ἔδρασ. Ἡ βεβαίωσις αὕτη ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον δικαιολογητικὸν πρὸσ ἔκδοσιν τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματοσ πληρωμῆσ. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 14 837/ἐντυπος 4/12-3-1953).

191 — Ὅσάκισ τὰ ἐν προκειμένῳ ἐξοδα προκατοβάλλονται εἰσ τὸν Ὑπάλληλον ἐκ τυχόν ὑφισταμένησ παγίασ προκαταβολῆσ, τότε δεόν εἰπωσ βεβαιοῦται ἐπὶ τῆσ συγκεντρωτικῆσ καταστάσεωσ πληρωμῆσ των ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ τῆσ παγίασ προκαταβολῆσ, ὅτι κατεβλήθη παρ' αὐτοῦ τὸ δαπανηθὲν ἡ στοῦ τῆσ παγίασ προκαταβολῆσ, ὅτι κατεβλήθη παρ' αὐτοῦ τὸ δαπανηθὲν ἡ δικαιολογούμενον ποσόν. Τοῦτο δὲ διὰ νὰ ἐκδοθῇ πλέον τὸ οἰκείον τακτικὸν χρηματικὸν ἔνταλμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν λόγῳ διαχειριστοῦ, πρὸσ τακτοποιῆσιν

της παγίας προκαταβολής. (Εγκύκλιος Υ.Ε.Ε. Υπουργείου Εσωτερικών 173/22-8-1942).

7. Σύνταξις πίνακος ήμερολογιακής κινήσεως

192 — Πρὸς ἀναγνώρισιν καὶ ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, δεόν νά υποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπαλλήλου καὶ πίναξ ἡμερολογιακῆς κινήσεως, εἰς διπλοῦν. Ἐξ αὐτοῦ δεόν νά προκύπτῃ σαφῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτὸς ἔδρας ἡμερῶν. (Εγκύκλιος Υ.Ε.Ε. Υπουργείου Εσωτερικών 173/22-8-1942).

193 — Μετὰ τοῦ πίνακος τούτου δεόν νά ἐπισυνάπτεται καὶ ὑπεύθυνος δῆλωσις τοῦ Ὑπαλλήλου, δεόντως τεθεωρημένη, ἣ βεβαιώσις τοῦ προϊσταμένου του, περὶ τοῦ ὑπουργικοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχει καὶ τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ ὃν λαμβάνει, πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως. (Ἐγγραφοὶ Γ.Δ.Α.Α. 43 937/20 2 1940).

194 — Δεόν ἐπίσης νά ἐπισυνάπτεται ἀπαρατίτως καὶ βεβαιώσις τοῦ κατὰ τόπους Νομομηχανικοῦ, ἣ ἐλλείψει τούτου τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, περὶ τῶν χιλιόμετρικῶν ἀποστάσεων ἅς διήνησεν ὁ Ὑπάλληλος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. (Εγκύκλιος Υ.Ε.Ε. Υπουργείου Εσωτερικών 173/22-8-1942).

8. Φύλλα πορείας τῶν συνήθως μετακινουμένων

195 — Οἱ καθ' ἕκαστον μῆνα μετακινούμενοι δι' ὑπηρεσίαν ἐκτὸς ἔδρας Ὑπάλληλοι, ὧν τὰ ἀνώτατα ὅρια ἡμερῶν ἐκτὸς ἔδρας εἶναι καθωρισμένα, δεόν νά ἐφοδιάζωνται μὲ φύλλον πορείας. Εἰς τοῦτο θά ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ἡ ἰδιότης τοῦ κινουμένου, ὁ τόπος εἰς ὃν κατευθύνεται, ἡ ὑπηρεσία ἣν πρόκειται νά ἐκτελέσῃ, ἡ διάρκεια τῆς ἀπουσίας, ἡ διαταγὴ δι' ἣς ἐνεκρίθη ἡ κίνησις καὶ ἐάν πρόκειται νά δικαιολογηθῶσιν ἢ οὐ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα, δεόν ἐπίσης νά ἀναγράφεται εἰς τοῦτο ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως τοῦ Ὑπαλλήλου, ἵνα καθίσταται εὐχερῆς ὁ ἔλεγχος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐξερχομένων ἐκτὸς ἔδρας διατάξεων καὶ δὴ τῆς διατάξεως τῆς ἀπαγορευούσης τῆν ἐξοδὸν ἐκτὸς ἔδρας κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τὴν πρῶταν τῆς ἐπομένης, ἣτις ἀπαγορεύεται ἀπολύτως. Τὸ φύλλον πορείας θά ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τοῦ ὑπὸ κίνησιν Ὑπαλλήλου, οἷτις θά ἐνεργῆ ἐπ' αὐτοῦ καὶ θεώρησιν ἀναχωρήσεως. Αἱ ἑξῆσι τοῦ ἀνωτέρου φύλλον πορείας κινούμενοι Ὑπάλληλοι, ὀφείλουσι μεταβαλίνοντες εἰς τὸν τόπον προορισμοῦ τῶν νά παραγάγῃσι τοῦτο πρὸς θεώρησιν εἰς τὴν ἐπιτοπίαν τῆς ἀρμοδιότητός των Ἀρχῆν, εἴτε ἀνωτέρων τῆς εἰς ἣν ὑπηρετοῦν, εἴτε ὑποδεστέραν καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς τὴν Ἀρχὴν Χωροφυλακῆς καὶ ταύτης μὴ ὑπαρχούσης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος. Διὰ τῶν θεωρήσεων τούτων θά διαπιστοῦται ἡ κίνησις τοῦ Ὑπαλλήλου καὶ αἱ διανοθεῖσθαι κατὰ ταύτην ἡμέραι. Δὲν ὑπόκεινται εἰς θεώρησιν οὐδεμιᾶς Ἀρχῆς τὰ φύλλα πορείας τῶν Νομορχῶν καὶ τῶν Γενικῶν Γραμματέων Γενικῶν Διοικήσεων. Ἡ δικαιολόγησις τῆς ἡμερησίας αὐτῶν ἀποζημιώσεως πραγματοποιεῖται βῆσει βεβαιώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, συντασσομένη ἐπὶ τοῦ φύλλου πορείας καὶ εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας δι' ἣν ἡ μετακίνησις. (Εγκύκλιος

Προεδρίας Κυβερνήσεως 60 047/12-3-1953 και 60 347/10-7-1953, ως και Γ.Δ.Δ.Α. 14 8370/έντυπος 4/12-3-1953).

Υπόδειγμα του φύλλου πορείας παρατίθεται κατωτέρω :

Νομαρχία

Διεύθυνσις

Φύλλον Πορείας

Διὰ τὸν ἀπερχόμενον ἐντυπὸν εἰς πρὸς ἐκτέλεσιν συνε-
πεία τῆς ὑπ' ἀριθ. διαταγῆς τοῦ , μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας δέον νὰ
ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του. Διὰ τοῦ παρόντος δικαιολογηθῆνται ὁδοιπορικὰ κλπ.
αὐτοῦ ἑξῶς. Ἐν τῇ 195 Ὁ (ὕπογραφή και τόπος σφραγίδος)
α) Ἀριθ. Ἐθεωρήθη διὰ τὴν ἀναχώρησιν του σήμερον και περὶ ὧραν
Ἐν τῇ 195 Ὁ (ὕπογραφή και τόπος σφραγίδος). β) Ἀριθ.
Ἐθεωρήθη διὰ τὴν ἀφιξίν του σήμερον και περὶ ὧραν και ἀναχώρησιν του
τὴν και περὶ ὧραν Ἐν τῇ 195 Ὁ (ὕπογραφή και τό-
πος σφραγίδος). γ) Ἀριθ. Ἐθεωρήθη διὰ τὴν ἐπάνοδόν του σήμερον και περὶ
ὧραν Ἐν τῇ 195 Ὁ (ὕπογραφή και τόπος σφραγίδος). (Ἐγ-
κύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60 047/12-3-1953).

9. Δικαιολογητικά κινουμένων διὰ μετάβασιν εἰς δικαστικὰς ἀρχάς, ὡς μαρτύρων ἢ μηνυτῶν

196 — Πρὸς νομιμοποίησιν τοῦ δικαιώματος πληρωμῆς ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων των, οἱ μετακινηθέντες ἐκτὸς ἔδρας Ὑπάλληλοι ἵνα ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον δικαστηρίων ἢ ἀνακριτῶν διὰ νὰ ἐξετασθοῦν ὡς μάρτυρες ἢ μηνυταὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἀφωρωσῶν τὴν ὑπηρεσίαν των, δέον νὰ υποβάλλουν εἰς τὴν ἐκκαθαρίζουσαν τὰς δαπάνης Ἀρχὴν τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά: α) τὴν κλήσιν, β) τὴν διαταγὴν ἐγκρίσεως τῆς προϊσταμένης τοῦ Ὑπαλλήλου Ἀρχῆς περὶ μεταβάσεως αὐτοῦ ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς καλούσης δικαστικῆς Ἀρχῆς και γ) βεβαίωσιν τοῦ Εὐ-σαγγελέως τοῦ λαβόντος μέρος κατὰ τὴν σχετικὴν δικάσιμον, ἢ τοῦ Πταισματοδίκου ἢ τοῦ Ἀνακριτοῦ, περὶ τῆς διαρκείας τῆς δίκης ἢ τῆς ἐξετάσεως τοῦ Ὑπαλλήλου και περὶ τῆς σχέσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν υποθέσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν. Τὰ ποσὰ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς δέον νὰ ἀνακοινοῦνται ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῶν οἰκείων Δικαστηρίων, ἐν συσχέτισσι πρὸς τὰς κλήσεις εἰς ἃς τὰ ἐνταλλόμενα ποσὰ ἀναφέρονται, ἵνα οὗτοι ὑπολογίσουν ἀκριβῶς ταῦτα κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δαπανῶν τῆς δίκης εἰς βᾶρος τῶν ὑποχρέων, συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ἀν. Νόμου τῆς 2 Νοεμβρίου 1935. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Γ.Δ.Δ.Α. 4/1936 και ἔγγραφα Γ.Δ.Δ.Α. 11 3647/25-8-1934 και 77 921/22 3-1940).

10. Δικαιολογητικά μετακινουμένων πρὸς ἐπιθεώρησιν δημοσίων διαχειρίσεων κατὰ τὸ τέλος τοῦ οικονομικοῦ ἐτους

197 — Οἱ διενεργούντες ἐπιθεώρησιν δημοσίων διαχειρίσεων κατὰ τὸ τέλος τοῦ οικονομικοῦ ἐτους και κλείσιμον τῶν σχετικῶν λογιστικῶν βιβλίων, ἐντολῆ τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ἢ κατ' ἑξου-

σιοδότησίν της ή έτέρας Αρχής, και προβαίνοντες εις δαπάνας κινήσεως κλπ., όφειλουν τό ταχύτερον και έντός μηνός τό πολύ από του πέρατος της έπιθεωρήσεως νά ύποβάλουν τά οικεία δικαιολογητικά εις τήν Γεν. Δ/σιν Δημ. Λογιστικού δι' ύβιας αύτων αναφοράς, μέση των προϊσταμένων των Αρχών ή προκειμένου περι' Ειρηνοδικών διά των άρμοδίων Εισαγγελικών Αρχών, προσηκόντως παρά τούτων ήλεγμένα και τεθεωρημένα. Έπί των ώς ειρηται δικαιολογητικών δέον νά αναγράφονται αι έπιθεωρηθείσαι διαχειρίσεις και οι αριθμοί των αναφορών δι' ών ύπεβλήθησαν άρμοδίως αι σχετικαι έκθέσεις και πρωτόκολλα έκτελέσεως των άνατεθεισών έπιθεωρήσεων. (Έγκύκλιοι έντυποι Γ.Δ.Δ.Α. 7/1936, 8/1937, 12/1938, 6/1939 κλπ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΑΙ ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ

1. Έκδοσις χρηματικών ένταλμάτων

198 — Οι όδοιποροϋντες τακτικοί δημόσιοι Υπάλληλοι δύνανται νά λάβωσι προκαταβολήν πρό της αναχωρήσεώς των και έναντι των πραγματοποιηθησομένων ύπ' αύτων νομίμων δαπανών. Ταύτην λαμβάνουσι δι' έξοφλήσεως έκδοθέντος έπ' όνόματί των χρηματικού έντάλματος προπληρωμής, προκαλουμένου κατόπιν άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών. (Παράγραφος 4 του άρθρου 4 του Νομ. Δ/τος της 22 Σεπτεμβρίου 1923 «περι' προπληρωμών»).

199 — Τό, δι' όδοιπορικά έξοδα κλπ. μετακινουμένων δι' ύπηρεσίαν Υπαλλήλων, καταβαλλόμενον δι' ένταλμάτων προπληρωμής ποσόν, δέν δύναται νά ύπερβαίη τό σύνολον των άποδοχών τριών μηνών του Υπαλλήλου ή, προκειμένου περι' Υπαλλήλων μετακινουμένων μετά των οικογενειών των, τό διπλάσιον του ποσοθ τούτου, ή δέ πρός άπόδοσιν του λογαριασμού προθεσμία δέν έπιτρέπεται μείζων των τριών μηνών. (Άρθρον 1 του Νομ. Δ/τος 568/1948).

200 — Η διάταξις της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του Νομ. Δ/τος της 22 Σεπτεμβρίου 1923 εΐναι γενική, περιλαμβάνουσα πάντας τους όπωσδήποτε μετακινουμένους δι' ύπηρεσίαν τακτικούς Υπαλλήλους. Συνεπώς εις ταύτην ύπάγονται, ού μόνον οι μετατεθειμένοι ή αποσπώμενοι, αλλά και οι έντός έδρας μετακινούμενοι. (Έγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 11 1591/31 7-1935).

201 — Έπιβάλλεται όπως ή άρμοδια Υπηρεσία προϋπολογίση τάς δαπάνας όδοιπορικών κλπ. έξόδων εις έκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, κατά τήν πρότασιν της περι' έγκρίσεως μετακινήσεως Υπαλλήλου και έκδόσεως του οικείου χρηματικού έντάλματος προπληρωμής. Ο προσδιορισμός ούτος δέον νά ένεργηται μετά προηγουμένην εξακρίθωσιν των οικονομικών δεδωμένων και βάσει ώρισμένων θετικών στοιχείων ήτινα ή Υπηρεσία έχει εις τήν διάθεσίν της. Ως τοιαύτα στοιχεία θεωροϋνται ο αριθμός των μελών της οικογενείας του μετατεθησομένου, τά έξοδα πρώτης αύτου έγκαταστάσεως, ή διανυθησομένη άπόστασις, τά μέσα μεταβάσεως κλπ. Ούτω, καθίσταται έκ των προτέρων κατά τό μάλλον ή ήττον γνω

στη ή απαιτουμένη δαπάνη δι' εκάστην μετακίνησην, γεγονός αποτελείον σοβαρόν στοιχείον εκτιμήσεως τής; έγκρίσεως ή μή πραγματοποίησώς της. 'Επί πλέον, άποφεύγεται ή έκδοσις συμπληρωματικών χρηματικών εντάλματων, ώς και ή ύπερ-βάσις των ποσών των οικείων πιστώσεων του κρατικού προϋπολογισμού. ('Εγγρα-φον Γ.Δ.Δ.Α. 41 323/24-2-1940 και έγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 114444/Γ.Δ.Π. 22 4-4-1951 και 57831/Γ.Δ.Π. 9/14-2-1953).

202 — Δέον να καθορίζεται ο αριθμός των εκτός έδρας ήμερών εις την έγκριτικήν απόφασιν έκδόσεως χρηματικού εντάλματος προπληρωμής οδοιο-ρικών κλπ. έξόδων. ('Εγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 148 370/έντυπος 4/12 3-1953).

203 — Ούδεμία μετακίνησης 'Υπαλλήλου είναι δυνατή, άνευ προη-γουμένης έγκρίσεως του 'Υπουργού των Οικονομικών, κατά το Ψήφισμα τής 7ης 'Ιουνίου 1927. Πρò τής έκδόσεως του σχετικού χρηματικού εντάλματος προπληρωμής, δέον άπαρεγκλίτως να εφαρμόζεται υπό των άρμοσίων 'Υπηρεσιών ή σχετική διάταξις του Νόμου 4796/1931 περί προηγουμένης κατά το ώς άνω ψή-φισμα έγκρίσεως του 'Υπουργού των Οικονομικών. Δέον επίσης να πραγματο-ποιηθί προηγουμένως ή ανάληψις τής σχετικής δαπάνης εις βάρος τής οικείας πιστώσεως του κρατικού προϋπολογισμού. Εις περίπτωσιν μετακινήσεως 'Υπαλλή-λου άνευ τής τηρήσεως των εν λόγω προϋποθέσεων, καθίστανται άδύνατοι ή έγκρι-σις και ή πληρωμή τής δαπάνης. 'Ινα συντελεσθούν αύται, απαιτείται πλέον ειδικός Νόμος έγκρίσεως τής δαπάνης, συμφώνως προς το άρθρον 5 του Νομ. Δ/τος τής 10/11 Μαΐου 1946, κυρωθέντος υπό του Νομ. Δ/τος 73/1946. ('Εγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 52885/Γ.Δ.Π. 10/28-2-1950, 114441/Γ.Δ.Π. 22/4-4-1951 και 226760/Γ.Δ.Π. 34/7-8-1952).

204 — Αί δαπάναι οδοιορικών κλπ. έξόδων των μετακινουμένων πολιτικών 'Υπαλλήλων, οΐτινες υπάγονται εις τας διατάξεις του Νόμου 3200/1955 «περί διοικητικής άποκεντρώσεως» έκκαθαρίζονται και έντέλ-λονται παρά των 'Υπηρεσιών Δημοσίου Λογιστικού των Νομαρχιών, έντός του περιθωρίου των εκάστοτε μεταβιβαζομένων αυταίς πιστώσεων. Πρò άποφυγήν υπερβάσεων των εν λόγω πιστώσεων δέον α) να μή έκδίδεται διαταγή κινήσεως, άνευ προηγουμένης διαπιστώσεως τής έπαρκειας τής μεταβιβασθείσης πιστώσεως και ανάληψης τής σχετικής ύποχρεώσεως και β) να προϋπολογίζεται, κατά την μεγίστην δυνατήν προσέγγισιν, ή σχετική δαπάνη οδοιορικών κλπ. έξόδων, ώστε να μή ανατρέπωνται εκ των ύστερων αί γενόμεναι προβλέψεις. Αί δαπάναι αύται βαρύνουν πάντοτε την οικείαν πίστωσιν του προϋπολογισμού, την μεταβιβαζομένην εις την Νομαρχίαν εις ήν έδρεύουν οι ώς άνω 'Υπάλληλοι. ('Εγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 138 697/Γ.Δ.Π. 65/15-6-1956).

205 — 'Η παρακολούθησις μή υπερβάσεως των καθορισμένων άνω-τάτων ορίων ήμερών εκτός έδρας των συνήθως μετακινουμένων ενεργείται υπό των 'Υπηρεσιών Έντελλομένων Έξόδων των 'Υπουργείων και των Γενικών Διοικήσεων, ώς και των 'Υπηρεσιών Δημοσίου Λογιστικού των Νομαρχιών. Αύ-Διοικήσεων, ώς και των 'Υπηρεσιών Δημοσίου Λογιστικού τον αριθμόν των ήμε-ρων καθ' ός εκαστος 'Υπάλληλος έξήλθε τής έδρας του και έτυχεν άποζημιώ-σεως. Το βιβλίον τουτο ενημεροϋται με τά εκδιδόμενα εντάλματα πληρωμής ήμε-ρησίας εκτός έδρας άποζημιώσεως. Πρò πάσης δε ανάληψης πιστώσεως ή έκδό-

σως ἐντάλλματος τοιούτων δαπανῶν, αἱ ἐν προκείμενῳ Ἰγηρεσῆαι ἀνατρέχουν εἰς τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ μερίδα τοῦ Ἑπαλλήλου πρὸς διαπίστωσιν τυχρὸν ὑπερβάσως ἢ μὴ τῶν ὡς ἄνω ὄρων. Εἰς περίπτωσιν ὑπερβάσως, ἀπορρίπτονται τὰ δικαιολογητικὰ καὶ διαβιβάζονται εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἰγηρεσίαν Διοικητικοῦ πρὸς ἄσκησιν πειθαρχικοῦ ἐλέγχου κατὰ τῶν ὑπαιτιῶν τῆς παρατηρηθείσης παραβάσεως ὀργάνων. Ἐὰν ἔσται Ἰγηρεσῆαι Ἐντελλομένων Ἐξόδων ἢ Δημοσίου Λογιστικοῦ, εἰς τὰ Ἰπουργεῖα ἢ Γενικὰς Διοικήσεις ἢ Νομαρχίας τῶν ὀσίων δὲν ὑπάγεται ὁ δικαιούχος Ἑπαλλήλος, ἐκδίδουν σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλλματα, δέον αὐταὶ ν' ἀνακοινῶσιν διὰ σημειώματός τινος ἅπαντα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλλματος εἰς τὴν Ἰγηρεσίαν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ἰπουργείου εἰς ὃ ὀργανικῶς ἀνήκει ὁ Ἑπαλλήλος, ἵνα καταχωρηθῆται εἰς τὸ προμνησθὲν βιβλίον. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 148 370/ἔντυπος 4/12-3-1953 καὶ 27 315/Γ.Δ.Π. 31/28-2-1956).

206 — Συντάσσεται κατάστασις ἐμφαίνουσα τὰς ἐνταλθείσας κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα δαπάνας δι' ὀδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεις τῶν δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ἐκτὸς ἔδρας ὑπηρεσίας μετακινήθεντων Ἑπαλλήλων παρὰ τῶν ὡς ἄνω ἐκκαθαριζουσῶν τὰς δαπάνας Ἰγηρεσῶν. Ἡ κατάσταση αὕτη δέον νὰ ἀποστέλλεται παρὰ τῶν ἐν λόγῳ Ἰγηρεσῶν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἐκάστου μηνός καὶ νὰ ἀναγράφῃ κεχωρισμένως κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τῶν ἀναγεγραμμένων εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν πιστώσεων τὰς ὡς ἄνω δαπάνας. Εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἀναγράφονται καὶ αἱ κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ προηγούμενου ἔτους ἐνταλθεῖσαι εἰς βάρος τῶν αὐτῶν πιστώσεων δαπάναι, ἵνα ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτῶν συνάγωνται τὰ ἀναγκαῖα πορίσματα περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ἐγκυκλίου. Αἱ καταστάσεις αὗται θ' ἀποστέλλωνται ἐπὶ ἀποδείξει καὶ δι' εἰδικοῦ κλητήρος. (Ἐγκύκλιος Προεδρίας Κυβερνήσεως 60 047/12-3-1953).

2. Ἐξόφλησις χρηματικῶν ἐνταλμάτων

207 — Ἡ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, δι' ὧν καταβάλλονται εἰς τοὺς Ἑπαλλήλους τὰ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀριζόμενα ὀδοιπορικὰ κλπ. ἔξοδα, ἡμερησῆσαι ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἔξοδα κινήσεως, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τέλους χαρτοσήμου, ἀπαλλάσσονται δὲ ταῦτα τοῦ φόρου καθαρὰς προσόδου. (Παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Προεδρ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934).

208 — Ἀντιθέτως, πᾶν ποσὸν καταβαλλόμενον εἰς οἰονδήποτε δημόσιον πολιτικὸν Ἑπαλλήλον ἢ Λειτουργὸν ὡς ἀποζημιώσεις, ὑπόκειται εἰς κράτησιν πρὸς δύο τοῖς ἑκατὸν (20/ο), ἐφ' ὅσον ὁ εἰσπράττων τοῦτο εἶναι μέτοχος τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ἑπαλλήλων, πρὸς ἕν δὲ τοῖς ἑκατὸν (10/ο) ἐφ' ὅσον ὁ εἰσπράττων τοῦτο δὲν τυγχάνει μέτοχος τοῦ αὐτοῦ Ταμείου. (Παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομ. Δ/τος 1050/1942, ὡς καὶ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 270/1945 ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Οἰκονομικῶν · Γ.Δ.Δ.Α.).

209 — Αἱ ἀπαλλαγαὶ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νομ. Δ/τος τῆς 22 Ἰουνίου 1934

ἐκ φόρων καὶ κρατήσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἀφοροῦν μόνον τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν καὶ οὐχὶ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἀποδείξεις πληρωμῆς. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. ἐντυπος 29/1934, ἀπόφαισις Γ.Δ.Δ.Α. 115 614/3-6-1935 καὶ ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 70 930/23-10-1954).

210 — Ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς ὁδοιπορικῶν κλπ. ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν μετακινουμένων δι' ὑπηρεσίαν δημοσίων Ὑπαλλήλων. (Ἄρθρον 6 τοῦ Ἄν. Νόμου 553/1937 καὶ ἄρθρον 13 τοῦ Ἄν. Νόμου 1578/1939, ὡς καὶ ἐγκύκλιος Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας 356/1940).

211 — Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ὑπόκειται εἰς τὰς ἑξῆς κρατήσεις : α) ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου 1^ο/₁₀₀, β) φόρου καθαρᾶς προσόδου 3% καὶ γ) ὑπὲρ τοῦ Μειοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, προκειμένου περὶ ἀμίσθων δημοσίων Ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν εἰς 3^ο/₁₀₀, προκειμένου περὶ ἐμμίσθων καὶ μετόχων τοῦ Ταμείου δημοσίων Ὑπαλλήλων εἰς 2^ο/₁₀₀, καὶ προκειμένου περὶ ἐμμίσθων ἀλλὰ μὴ μετόχων τοῦ Ταμείου δημοσίων Ὑπαλλήλων εἰς 1%. Ἡ ἰδιότης τοῦ μὴ μετόχου τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου βεβαιούται ὑπὸ τοῦ ἐκκαθαρίζοντος καὶ ἐντελλομένου τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ δικαιούχου ὄργανου. (Ἐγκύκλιος ἐντυπος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν 70 930/23-10-1954).

ΜΕΡΟΣ Β'

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII

ΓΕΝΙΚΑ ΔΙ' ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

1. Διαδικασία έγκρίσεως μετακινήσεως

212 — Πάσα πρότασις διὰ μεμονωμένην ή όμαδικήν άποστολήν εις τό έξω-
τερικόν δημοσίων Υπαλλήλων ή Στρατιωτικών ή έτέρων οίασδήποτε Ιδιότητος
προσώπων—της όποιας αί δαπάναι των όδοιπορικών και των πάσης μορφής άπο-
ζημιώσεων, αλίνας διὰ τās περιπτώσεις ταύτας προβλέπονται, βαρύνουν τόν κρατι-
κόν προϋπολογισμόν ή κεφάλαια της "Αμερικανικής βοήθειας ή τοιαύτα έτέρας,
είτε ξένης είτε έντοπίου προελεύσεως—, δι' ήν άπαιτείται Πράξις τοϋ Υπουρ-
γικού Συμβουλίου έγκρίσεως της, δέον όπως υποβάλλεται διὰ της Γραμματείας
τοϋ Υπουργικού Συμβουλίου εις ειδικήν τριμερή εξ' Υπουργών Έπιτροπήν πρός
εξέτασιν και μετ' έγκρισιν αὐτης εισάγεται πρός τελικήν έγκρισιν εις τό Υπουρ-
γικόν Συμβούλιον. (Πράξις Υπουργικού Συμβουλίου 476/1946 και 801α/5-8-1953,
άπόφασις Προέδρου Κυβερνήσεως 2/28-6-1954 και έγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 216837/
Γ.Δ.Π. 52/21-8-1954).

213 — Αί ώς άνω προτάσεις των άρμοδίων Υπουργείων δέον νά
περιέχωσι πλήρη στοιχεία σχετικώς πρός τόν μετακινούμενον. "Ητοι: όνο-
ματεπώνυμον, βαθμόν, ύπηρεσιακήν Ιδιότητα, χρόνον άπουσίας, σκοπόν άναχωρή-
σεως, ανάγκην πραγματοποίησεως τοϋ σκοποϋ, ώς και ποσά εις συνάλλαγμα δι' ών
έπιβαρύνεται ή άποστολή του. Τυχόν αναγκαιόσα παράτασις παραμονής εις τό
έξωτερικόν, δέον νά ακολουθη τήν ίδίαν ώς άνω διαδικασίαν. (Έγκύκλιος Προε-
δρίας Κυβερνήσεως 60315/6-7-1953 και έγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 260 423/17 9-1946).

214 — "Απσαι αί προτάσεις των άρμοδίων Υπουργείων δέον άπα-
ραιτήτως νά συνοδεύωνται και υπό σημειώματος τοϋ Διευθυντοϋ της Υπη-
ρεσίας Έντελλομένων Έξόδων ή τοϋ Ειδικού Λογιστηρίου. Εις τό σημείωμα
τοϋτο δέον νά γίνεται λεπτομερής άνάλυσις της προκαλουμένης εκ της άποστολής
δαπάνης δι' άποζημιώσεις, όδοιπορικά έξοδα κλπ. και νά αναγράφηται εάν ύφι-
σταται ή μή σχετική πίστωση έν τή κρατική προϋπολογισμῳ και ποσόν ακριβώς
είναι τό υπόλοιπον ταύτης. (Έγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 269 543/Γ.Δ.Π. 52/30-7-1953).

215 — Διὰ πάσαν περίπτωσιν έγκρίσεως άποστολής εις άλλοδαπήν,
άπαιτείται ή έν συνεχεία παροχή της κατά τό Ψήφισμα της 7ης Ιουλίου

1927 έγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, αἱ σχετικαὶ προτάσεις τῶν Ὑπουργείων διαβιβάζονται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, μέσῳ τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἐντελλομένων Ἐξέδων ἢ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων, συνοδευόμεναι ἀπαραιτήτως ὑπὸ ἀντιγράφου τῆς ἐκάστοτε ἐκδιδόμενης, κατὰ τ' ἀνωτέρω, Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Αἱ ἐν λόγῳ προτάσεις πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ δεόν νὰ συνοδεύονται καὶ ὑπὸ ἀντιγράφου τοῦ προμνησθέντος σημειώματος τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξέδων ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, μετὰ τοῦ ἀκριβοῦς νέου ὑπολοίπου τῆς οἰκίας πιστώσεως, δεδομένου ὅτι τοῦτο ἐνδεχομένως νὰ ἔχη ἐν τῷ μεταξὺ μεταβληθῇ. Τὰ ἐν προκειμένῳ ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις ἐγκρίσεως παρατάσεων παραμονῆς εἰς ἀλλοδαπὴν ἀποστολῶν. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Λ. 269/543/Γ.Δ.Π. 52/30-7-1953).

Αἱ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐγκρίσεις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενομένων ἀποστολῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, δεόν νὰ ἀποφεύγωνται. (Ἐγγραφὸν Γραμματείας Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 1604/11-7-1956 καὶ ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Λ. 179724/Γ.Δ.Π. 86/27-8-1956).

2. Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα

216 — Οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ὀρίζεται, δικαιοῦνται: α) Εἰσιτηρίου πρώτης θέσεως, ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητός των, πλὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, ὀπλιτῶν καὶ δημοσίων ὑπηρετῶν. β) Εἰσιτηρίου δευτέρας θέσεως οἱ ὑπαξιωματικοί, ὀπλιταὶ καὶ δημόσιοι ὑπηρετῶν. γ) Κλινισμάξης οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαιούχοι εἰσιτηρίου πρώτης θέσεως. δ) Ὀχήματος μετὰ καθισμάτων ἀναπαύσεως (ποῦλμαν) οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ καὶ ἄνω ἢ εἰς εἰδικὰς ἰνας περιπτώσεις καὶ εἰς ἄλλους, κατόπιν εἰδικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. (Παράγραφος 4 τοῦ δεκάτου τρίτου ἀρθροῦ τοῦ Ἀν. Νόμου 913, 1949).

217 — Τὸ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσιτηρίων διὰ τὰς μικροδαπάνας τοῦ ταξιδίου τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἀποστελλομένων πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, δημοσίων Λειτουργῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ἰδιωτῶν, πρόσθετον ποσοστον, ὀρίζεται ἐφεξῆς: α) Εἰς 25% διὰ τοὺς ἐκ τούτων εἰς Εὐρώπην καὶ 20% διὰ τοὺς ἀποστελλομένους εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἀπὸ Ἀνατολὴν. β) Ὄταν χρησιμοποιεῖται κλινάμαξα ἢ ὄχημα ἀναπαύσεως (ποῦλμαν), τ' ἀνωτέρω ποσοστὰ ὑπολογίζονται μόνον ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ εἰσιτηρίου τῆς ἀντιστοίχου διαδρομῆς. γ) Ὄταν δι' εἰς ἀνδράποτε διαδρομὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παρέχεται μεταφορικόν μέσον ὑπὸ Ἑλληνικῆς Ὑπηρεσίας ἢ χρησιμοποιεῖται ἴδιον τοιοῦτον, τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν περιορίζεται εἰς 10% ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου τῆς ἀντιστοίχου διαδρομῆς. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἀποστελλόμενοι, ἐφ' ὅσον κινουῦνται δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους ἀπὸ τῆς πόλεως ἧτις θεωρεῖται ὡς τόπος προσωρινῆς ἀναθεθείσης αὐτοῖς ὑπηρεσίας εἰς ἑτέρας πόλεις, ἐπιστρέφουσι δ' αὐθημερόν, δὲν δικαιοῦνται οὐδενὸς ποσοστοῦ ἐπὶ

τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου. (Παράγραφος 6 τοῦ δεκάτου τρίτου ἄρθρου τοῦ Ἐν. Νόμου 913/1949).

218 — Αἱ μέχρι σήμερον ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, αἱ ρυθμιζούσαι τὰ τῆς ἀποζημιώσεως κλπ. τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας, ἐκπαίδευσιν ἢ νοσηλείαν ἀποστελλομένων στρατιωτικῶν ἐν γένει, κυροῦνται καὶ ἰσχύουσι μέχρι τῆς καταργήσεως, τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως τῶν δι' ἐτέρας ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένης βάσει τοῦ παρόντος. (Παράγραφος 10 τοῦ δεκάτου τρίτου ἄρθρου τοῦ Ἐν. Νόμου 913/1949).

219 — Οἱ ἀεροπορικῶς ἀποστελλόμενοι καὶ μετακινούμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δημόσιοι Ὑπάλληλοι καὶ Στρατιωτικοί, δικαιοῦνται εἰσιτηρίου τουριστικῆς θέσεως. Ἐξαιρετικῶς, εἰς περιπτώσιν μὴ ὑπάρξεως τιαύτης θέσεως, τοῦ ταξιδίου μὴ δυναμένου ν' ἀναβληθῆ, δύναται νὰ δικαιολογηθῆ εἰσιτήριο πρῶτης θέσεως, βάσει σχετικῆς ἐγκαιώσεως τῆς ἀεροπορικῆς ἐξαιρέσεως περὶ μὴ διαθέσεως τουριστικῆς. (Πράξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 1335/18 1955).

Οἱ ἐπὶ ἐκπαιδευτικῆ ἄδειᾳ ἀποστελλόμενοι Ὑπάλληλοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δικαιοῦνται ὁδοπορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς. Τὰ ἐξ-ἄρ-ταῦτα συνίστανται ἐκ τοῦ ἀντιτίμου εἰσιτηρίου δευτέρας θέσεως σιδηροδρόμου μετὰ δικαιώματος κλιναμάξεως ἢ ἀντιτίμου εἰσιτηρίου δευτέρας θέσεως ἀεροπλάνου ἢ ἀεροπλάνου. Διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως καὶ ἄνω Ὑπαλλήλους, δικαιολογεῖται εἰσιτήριο πρῶτης θέσεως. (Ἀπόφασις Γ.Δ.Α.Α. 161 916/ρῶνσε 138/7 6-1952)

3. Ἡμερησία ἀποζημιώσεις

α') Ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου δεκάτου τρίτου τοῦ Ἐν. Νόμου 913/1949, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἐν. Νόμου 1354/1949, τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2360/1953 καὶ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Νομ. Δ)τος 2713/1953 :

220 — § 1 (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1354/1949) : Ἡ ἐπιχορήγησις τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ ἢ δι' ἐκπαίδευσιν πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἢ ἐτέρων δημοσίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν ἢ ἰδιωτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ τοιαύτη τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ ἢ δι' ἐκπαίδευσιν ἢ πρὸς νοσηλείαν στρατιωτικῶν, καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τῶν κάτωθι ὁρίων : α) Διὰ τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς, τοὺς καθηγητὰς ἀνωτάτων σχολῶν, τοὺς βουλευτὰς, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ ἄνω πολιτικούς Ὑπαλλήλους, μέχρι δολλαρίων εἴκοσι. β) Διὰ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, τοὺς ὑφηγητὰς ἀνωτάτων σχολῶν, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ ἢ τμηματάρχου πολιτικούς Ὑπαλλήλους, μέχρι δολλαρίων δέκα ἕξ. γ) Διὰ τοὺς κατωτέρους ἀξιωματικούς ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως β' ἢ α' τάξεως πολιτικούς Ὑπαλλήλους μέχρι δολλαρίων δώδεκα. δ) Διὰ τοὺς ἀνθυποσπιστὰς καὶ τοὺς τούτους ἐξομιομένους, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ ἀκολούθου ἢ γραφέως πολιτι-

κοὺς ὑπαλλήλους μέχρι δολλαρίων ὀκτώ. ε) Διὰ τοὺς δοκίμους ἀξιωματικούς καὶ τοὺς λοιποὺς κάτω τῶν ἀνωτέρω βαθμῶν στρατιωτικούς ἐν γένει, ὡς καὶ τοὺς πολιτικούς ὑπῆρέτας, μέχρι δολλαρίων ἑξ. στ) Εἰς τοὺς ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ ἀποστελλομένους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἰδιώτας παρὰ πάντων τῶν Ὑπουργείων καταβάλλεται, ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις μέχρι δολλαρίων εἴκοσι. ζ) Ἐπὶ ἀποστολῆς εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἄπω Ἀνατολήν, αἱ ἀνωτέρω ἐπιχορηγήσεις αὐξάνονται κατὰ πενήτην τοῖς ἑκατόν. η) Οὐδὲν ποσὸν ἀποζημίωσης καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένους, ἐφ' ὅσον ἡ ἀποζημίωσις ἐξωτερικοῦ καθορίζεται καὶ καταβάλλεται ὡς ἀνωτέρω ἐξ ἑτέρας πηγῆς.

221 — (ῶ; προσετέθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2360/1953) :

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1354/1949 καὶ ὑπὸ τὰ ἐδάφια α' ἕως καὶ στ' (ὡς ἔνω) καθοριζόμεναι ἐπιχορηγήσεις ἐξωτερικοῦ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων κατηγοριῶν δημοσίων πολιτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ Στρατιωτικῶν ὡς καὶ Ἰδιωτῶν, περιορίζονται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1953 κατὰ 20% διὰ τοὺς πρώτους τέσσαρας μῆνας καὶ κατὰ 25% ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πέμπτου μηνὸς καὶ ἐφεξῆς. Τὰ ἀνωτέρω χρονικὰ διαστήματα ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεως εἰς τὸν τόπον προρισμοῦ.

222 — § 2 Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἐπιχορήγησις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου συμπεριλαμβανομένης. Περιορίζεται δὲ αὕτη κατὰ τὰς ἡμέρας ταξιδίου, τῆς τε μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς ὡς ἐξῆς, προκειμένου δὲ περὶ ἀεροπλάνου ἐὰν παρέχεται κατάλυμα εἰς τοὺς ἐνδιαιμέτους σταθμούς :

α) Κατὰ 75% ὅταν εἰς τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς ἐπιβάτας τροφῆς ὡς καὶ ἡ ἀποζημίωσις καταλύματος δι' ὕπνον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου. β) Κατὰ 50% ὅταν εἰς τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τῆς παρεχομένης τροφῆς, ἀλλὰ μόνον ἡ ἀποζημίωσις καταλύματος δι' ὕπνον, ὡς ἀνωτέρω. γ) Κατὰ 50% ὅταν εἰς τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τῆς τροφῆς, ἀλλὰ δὲν παρέχεται ὑπὸ τοῦ μεταφορέως κατάλυμα δι' ὕπνον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου. δ) Ἐφ' ὅσον τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου οὐδὲν ἐκ τῶν ἀνωτέρω περιλαμβάνει, ἡ ἐπιχορήγησις εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται μείωσιν.

223 — § 5. (ῶ; ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀν. Νόμου 1354/1949) : Ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω εἰς δολλάρια καθοριζομένης ἀποζημίωσης, δύναται νὰ ὀρισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὴν παροχὴν τῆς κατὰ τὸ Ψήφισμα τῆς 7 Ἰουνίου 1927 ἐγκρίσεως αὐτοῦ, ἀποζημίωσις καὶ εἰς ἕτερα ἕνα νομίσματα, ἀναλόγως τῆς χώρας εἰς ἣν μεταβαίνει ὁ Ὑπάλληλος ἢ Στρατιωτικὸς ἐν γένει, ἐπὶ τῇ βάσει ὕψιστης μῆνης ἰσοτιμίας.

(Ὡς προσετέθη διὰ τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τοῦ Ν.ε.μ. Δ)τος 2713)1953):

1. Ἡ ἀλήθης ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1354)1949 Ἀν. Ν. εἶναι ὅτι ὁ καθορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως εἰς ἕτερα νομίσματα ἀναλόγως τῆς χώρας εἰς ἣν μεταβαίνει ὁ Ὑπάλληλος ἢ Στρατιωτικὸς ἐν γένει, δύναται νὰ γίνηται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης ἐπισημοῦ ἰσοτιμίας κατὰ τὸ δελτίον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς τοιαύτης τῆς διαμορφουμένης ἐκάστοτε εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ προορισμοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα. 2. Κυροῦνται οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀν. Νόμου 1354/1949 ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν καθορίσθησαν ἀποζημιώσεις εἰς ἕτερα νομίσματα, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἰσοτιμίας τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς ἐν ταῖς διαφόροις χώραις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ἐπιχορήγησις τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μεταβαίνοντων ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ Ὑπουργῶν, μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν πληρεξουσίων Ὑπουργῶν α' τάξεως καὶ ἄνω, ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι οὗτοι τυγχάνουσιν ἀρχηγοῦ ἀποστολῶν, καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Αὕτη καταβάλλεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ δεκάτου τρίτου τοῦ Ἀν. Νόμου 913)1949. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 2360)1953 (ἔχει ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1953).

224 — § 11. (Ὡς προσετέθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Ἀν. Νόμου 1354)1949):

Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ, ἐπιστρέφοντες δὲ εἰς Ἑλλάδα καὶ παραμένοντες ἐν αὐτῇ μέχρι δέκα πέντε ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον ἀναχωρήσωσιν ἐκ νέου διὰ τὴν συνέχισιν τῆς αὐτῆς ἀποστολῆς, θεωροῦνται ὡς μὴ διακόψαντες αὐτήν. Παραμονὴ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἀνωτέρω πλὴν τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν, αὐνεπιφέρει διακοπὴν τῆς ἀποστολῆς, τυχὼν δὲ ἐκ νέου ἀναχώρησις διὰ τὸ ἐξωτερικὸν θεωρεῖται ὡς νέα ἀποστολή. Διὰ τὰς κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἡμέρας παραμονῆς ἐν Ἑλλάδι, οὐδεμίαν πρόσθετος ἀποζημίωσις καταβάλλεται.

β'.) Ἀποφάσεις καὶ πράξεις ἐκδοθεῖσαι εἰς ἐκτέλεσιν ἀνωτέρω διατάξεων:

225 — (1) Ἀπόφασις Γ.Δ.Δ.Λ)κοῦ 328397)Γ.Δ.Π. 59)20 12-1949:

Καθορίζεται ὡς ἐξῆς ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν διατελούντων ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ, δι' ὑπηρεσίαν ἢ δι' ἐκπαίδευσιν πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, εἰς ἅπασας τὰς χώρας, πλὴν τῆς Ἀγγλίας (μετὰ τῶν Γιβραλτάρ, Κύπρου καὶ Μάλτας) καὶ Αἰγύπτου, δι' ἧς ἰσχύουν προηγούμεναι ἀποφάσεις καθορίζουσαι ταύτην εἰς λίρας Ἀγγλίας.

1. α) Διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ ἄνω πολιτικούς Ὑπαλλήλους, καθηγητὰς ἀνωτάτων σχολῶν καὶ βουλευτὰς εἰς δολ. 27 διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀποσταλέντας εἰς Ἀμερικὴν καὶ δολ. 20 διὰ τοὺς εἰς τὰς λοιπὰς χώρας. β) Διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ ἢ τμηματάρχου πολιτικούς Ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ὑψηλῆς ἀνωτάτων σχολῶν εἰς δολ. 21,60 διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀποσταλέντας εἰς Ἀμερικὴν καὶ δολ. 16 διὰ τὰς λοιπὰς χώρας. γ) Διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ ἢ γραμμ-

ματέως πολιτικούς Έπαλλήλους εις δολ. 16,20 διά τούς εις Ἄμερικὴν καὶ δολ. 12 διά τούς εις τὰς λοιπὰς χώρας ἀποσταλέντας. δ) Διά τούς ἐπὶ βαθμῶ ἀκολούθου ἢ γραφῆως πολιτικούς Έπαλλήλους εις δολ. 10,80 διά τούς εις Ἄμερικὴν καὶ δολ. 8 διά τούς εις λοιπὰς χώρας ἀποσταλέντας. ε) Διά τούς πολιτικούς ὑπηρέτας εις δολ. 8,10 διά τούς εις Ἄμερικὴν καὶ δολ. 6 διά τούς εις λοιπὰς χώρας ἀποσταλέντας.

II. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποσταλέντων εις Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν καθορίσθη εις γαλλικὰ φράγκα καὶ λιρέττας ἐπὶ ἰσοτιμίᾳ 380 φράγκων καὶ 680 λιρετῶν κατὰ δολλάριον ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1949 καὶ ἐντεύθεν, μόνον διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς καθορίσθη ἡ ἀποζημίωσις τῶν εις τὰ ἐν λόγῳ νομισματα, ἐν τῇ παροχῇ κατὰ τὸ Ψήφισμα τῆς 7 Ἰουνίου 1927 ἐγκρίσεως τοῦ Ἐπιτροπῆ Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐνδὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εις τὰς χώρας ταύτας.

226 — (2) Ἀπόφασις Γ.Δ.Δ.Α. 227103/Γ.Δ.Π. 30/25 6-1952 :

Μειοῦται κατὰ 10% ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἀπάντων τῶν ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ, δι' ὑπηρεσίαν ἢ δι' ἐκπαίδευσιν εὐρισκομένων εις τὸ ἔξω τερικὸν δημοσίων ἐν γένει Ἑπαλλήλων ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1952, οὔτινες λαμβάνουν ἀποζημίωσιν εις θάρος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ ἑτέρας τινὸς πηγῆς, ὡς εἰδικῶς λογαριασμοῦ, Ο.Δ.Ι.Σ.Υ., κλπ. Ὡς θάσις ἐφ' ἧς ἐφαρμόζεται ἡ ἀνωτέρω μείωσις, λαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἐκκαθαριζουσῶν τὰς δαπάνας Ἀρχῶν ἢ παρ' αὐτῶν καθορισθεῖσα ἀποζημίωσις διὰ τῶν μερικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐπιτροπῆ Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ἐνεκρίθη μία ἐκάστη ἐκ τῶν σχετικῶν ἀποστολῶν. Τοὔτέστιν, εις περιπτώσιν καθ' ἣν, ἐν τῇ παροχῇ τῆς κατὰ τὸ Ψήφισμα τῆς 7ης Ἰουνίου 1927 ἐγκρίσεως τοῦ Ἐπιτροπῆ Οἰκονομικῶν περὶ μιᾶς ἐκάστης ἀποστολῆς, ἔχει καθορισθῆ, συμφώνως τῷ Α.Ν.1354/1949, ἀποζημιώσις μικροτέρα τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου τούτου καθοριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων τῶν ἀποζημιώσεων, ἢ κατὰ 10% μείωσις θὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῆς οὕτω καθορισθείσης μειωμένης ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀνωτέρω κατὰ 10% μείωσις εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς ἐπιβαλλομένης ἐκ τοῦ Νόμου τούτου κατὰ 25% διὰ τούς παραμένοντας πέραν τοῦ τετραμήνου ἐν τῇ ἐξωτερικῇ, ἤτοι διὰ τούς τελευταίους τούτους ἢ κατὰ 25% μείωσις θὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς μείωσεως, κατὰ 10%.

Ἡ ἐν προκειμένῳ μείωσις εἶναι ἀνεξάρτητος τοῦ ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου 1952 ἐπιβληθέντος περιορισμοῦ κατὰ 10% τῶν ἀποζημιώσεων τῶν εις Ἄμερικὴν κρατικῶν ἀποστολῶν. Οὕτω, ἐπιβάλλεται νέα μείωσις ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τούτων, μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ἀρχικῆς μείωσεως. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν εις τὸ ἐξωτερικὸν εὐρισκομένων στρατιωτικῶν.

227 — (3) Ἀπόφασις Γ.Δ.Δ.Α. 136300/Γ.Δ.Π. 25/12-4-1953 :

Τὰ, βάσει τοῦ ἔδαφίου 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ Νόμου 2360/1953, ἀνώτατα ὅρια τῶν ἀποζημιώσεων αἵτινες δύνανται πλέον νὰ καθορισθῶσι δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐπιτροπῆ Οἰκονομικῶν, ἔχουσιν οὕτω εις δολλάρια Η.Π.Α. : (βλ. πίνακα ἐπομένης σελίδος).

Αἱ ἐνδὸς τῶν ἀνωτάτων τούτων ὁρίων ἀποζημιώσεις, καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐπιτροπῆ Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ παροχῇ τῆς κατὰ

Κατηγορίαί εν γένει Ὑπαλλήλων κλπ.	Ἑλληνικῆς καὶ Ἑλβετικῆς Ἀνατολῆς		Λοιπῶν Χωρῶν	
	Διὰ πρῶτον τετραμήνον	Ἀπὸ πέμπτου μηνός	Διὰ πρῶτον τετραμήνον	Ἀπὸ πέμπτου μηνός
α) Διὰ τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς, τοὺς καθηγητάς ἀνωτάτων σχολῶν, τοὺς βουλευτάς, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῶ γενικοῦ διεθυντοῦ καὶ ἄνω πολιτικούς Ὑπαλλήλους, μέχρι . . .	24 —	22,50	16 —	15 —
β) Διὰ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, τοὺς ὑψηλῆς ἀνωτάτων σχολῶν, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῶ διεθυντοῦ ἢ τμηματάρχου πολιτικούς Ὑπαλλήλους, μέχρι	19,20	18 —	12,80	12 —
γ) Διὰ τοὺς κατωτέρους ἀξιωματικούς, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῶ εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως πολιτικούς Ὑπαλλήλους, μέχρι	14,40	13,50	9,60	9 —
δ) Διὰ τοὺς ἀνθυποσιπαστάς καὶ τοὺς τούτοις ἐξομοιουμένους, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῶ ἀκολουθίου ἢ γραφέως πολιτικούς Ὑπαλλήλους, μέχρι	9,60	9 —	6,40	6 —
ε) Διὰ τοὺς δοκίμους ἀξιωματικούς καὶ τοὺς λοιποὺς κάτω τῶν ἀνωτέρω βαθμῶν στρατιωτικούς ἐν γένει, ὡς καὶ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους, μέχρι	7,20	6,75	4,80	4,50
στ) Διὰ τοὺς ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ ἀποστελλομένους εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἰδιώτας παρὰ πάντων τῶν Ὑπουργείων, μέχρι	24 —	22,50	16 —	15 —

τὸ Ψήφισμα τῆς 7 Ἰουνίου 1927 ἐγκρίσας τοὺς διὰ μίαν ἐκάστην συγκεκριμένην ἀποστολὴν.

(4) Πράξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 897/18.9 1953 :

Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1953 καὶ ἐνεσθῆναι, αἱ ἀποζημιώσεις τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλομένων δι' ὑπηρεσίαν πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἄνω, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἑπισημίου καὶ ἄνω καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων, δύνανται τῇ προτάσει τοῦ οἴκειου Ὑπουργοῦ νὰ καθορίζωνται ἐκαστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὑπέρθεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐν. Νόμου 1354/1949 καθοριζομένων ὁρίων, ὡς ταῦτα περιωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Νόμου 2360/1953.

γ) Λοιπὴ σχετικὴ διοικητικὴ νομολογία

228 — Διὰ χρόνον μέχρι δέκα ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς δολλάρια Η.Π.Α. καὶ οὐχὶ μέσῳ τοῦ οἴκειου κληρικῆς πληρωμῆς ἀποζημιώσεων τῶν ἀποστελλομένων ἐν γένει Ὑπαλλήλων καὶ Στρατιωτικῶν εἰς χώρας μεθ' ὧν ἡ Ἑλλάς συνδέεται διὰ συμβάσεων κληρικῆς. (Ἀπόφασις Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς 70|21 4-1953 καὶ ἐγγράφων Γ.Δ.Δ.Α. 169 565/16.5-1953).

229 — Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατιωτικὸν προσωπικὸν τὸ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν ἐξωτερικῶν στρατηγεῖα τοῦ SHAPÉ καὶ συναφεῖς ὀργανισμοὺς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., τὸ μετακινούμενον ἐκτός τῆς μονίμου αὐτῶν ἔδρας δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας συναφῶς μετὰ τὸ Ν.Α.Τ.Ο., κατόπιν διαταγῶν τῶν συμμάχων ἀρχηγῶν

έτους κατά την διάρκειαν του όποιου έκδίδονται τὰ οίκετα χρηματικά έντάλαματα. (Άρθρον 1 του Ά. Ν. Νόμου 1354/1949).

233 — Έάν εις τὰ δικαιολογητικά πληρωμής δέν έπιουνάπτεται άπόφασις του Έγπουργού Οικονομικών καθορισμού όριου ήμερησίας άποζημιώσεως, αί έκκαθαρίζουσαι τās δαπάνας Άρχαι όφείλουν νά μή προβαίνουν εις άνάληψιν υποχρεώσεως και έκδοσιν χρηματικού έντάλαματος πληρωμής ήμερησίας άποζημιώσεως του μεταβαίνοντος επί άποστολή εις άλλοδαπήν Έπαλλάηλου. (Έγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 151813/18-8-1956).

Τρόπος τακτοποιήσεως συναλλαγματικών υποχρεώσεων δημοσίων ύπολόγων, έξ ένταλμάτων προπληρωμής :

234 — α) Έφ' όσον εις τούς μεταβάοντας εις τó έξωτερικόν επί ειδική άποστολή άνεγνωρίσθησαν κατά νόμον και καταβλήθησαν εις συνάλλαγμα αί άποζημιώσεις και τὰ όδοιορικά έξοδα έν γένει, ούτοι είναι υποχρεωμένοι νά άποδώσωσι λογαριασμόν εις τó Δημόσιον εις τó νόμισμα εις ό έλαβον τὰ άνάλογα ποσά. Έπομένως, δέον νά καταθέσωσιν εις τήν Τράπεζαν τής Ελλάδος τó συνάλλαγμα όπερ έπερίσσευσε και τήν διάθεσιν του όποιου δέν δύνανται νομίμως νά δικαιολογήσωσι διά τής ύποβολής των κενανομισμένων δικαιολογητικών. Η Τράπεζα τής Ελλάδος, επί τή καταθέσει του συναλλάγματος τούτου θά πιστώσῃ τούτους με τó εις δραχμάς ίσοτίμον επί τῃ τρεχούσῃ τιμῃ, όπερ αὐτῇ θά άποδώσῃ εις τó Δημόσιον Ταμείον. Τó τελευταίον θά έκδώσῃ ίσοποσόν γραμμάτιον παραλαβῆς, ύποβλήτεόν εις τήν έκκαθαρίζουσαν τήν δαπάνην Άρχήν πρός συμπλήρωσιν των σχετικών δικαιολογητικών τακτοποιήσεως των οικείων χρηματικών ένταλμάτων προπληρωμής. Έάν τυχόν, κατά τόν χρόνον τής έκδόσεως του χρηματικού έντάλματος προπληρωμής ή τιμή του ξένου νομίσματος ήτο μικροτέρα τής τρεχούσης τιμής κατά τόν χρόνον τής άποδόσεως λογαριασμοῦ, τούτο οὐδεμίαν σημασίαν έχει διά τούς λαδόντας, οτινες είναι ύπόλογοι εις ξένον νόμισμα και όφείλουσιν εις τó νόμισμα τούτο νά άποδώσωσι λογαριασμόν. Έχει όμως σημασίαν διά τόν προύπολογισμόν των κρατικών έξόδων. Διά τούτο, τó σχετικόν γραμμάτιον παραλαβῆς θά έκδοθῇ με τó εις δραχμάς ίσοτίμον του ξένου νομίσματος επί τῇ τιμῃ καθ' ἣν έκλείσθη τούτο, ίνα οὕτω ίσοζυγισθῇ τó ένταλμα εις δραχμάς. Διά δέ τó επί πλέον ποσόν δραχμῶν μεταξύ τής κλεισθείσης τιμής και τής τρεχούσης τοιαύτης, θά έκδοθῇ έτερον γραμμάτιον παραλαβῆς ύπό δικαιολογίαν «έσοδον εκ συναλλαγματικής διαφοράς». (Έγγραφον Γ.Δ.Δ.Α. 78794/7-5-1946).

235 — β) Έάν οί ως άνω εις συνάλλαγμα ύπόλογοι όφείλουσιν νά έπιστρέψωσι ποσόν μέχρι δολ. 100, όπερ ιδιωτικώς ήγάλωσαν εις τήν άλλοδαπήν, τότε ούτοι άπαλλάσσονται τής υποχρεώσεως έπιστροφῆς αὐτουόου συναλλάγματος εις τήν Τράπεζαν τής Ελλάδος, επί καταβολῇ εις τήν Τράπεζαν ταύτην του εις δραχμάς ίσοτίμου εις τήν τρέχουσαν τιμήν του συναλλάγματος κατά τήν ήμέραν τής καταβολῆς. Ός δικαιολογητικόν τής τοιαύτης τακτοποιήσεως δέν θά άπαιτείται σημείωμα άγοράς συναλλάγματος, έφ' όσον δέν εκχωρεῖται ύπό του ύπολόγου συνάλλαγμα, αλλά μόνον τó οικειον διπλότυπον εισπράξεως αὐτῆς περι καταθέσεως του εις δραχμάς ίσοτίμου, μετά ύπευθύνου δηλώσεως του ένδιαφερομένου οτι κατηγάλωσε τó επί πλέον τούτο ποσόν συναλλάγματος έν τῇ έξωτερικῇ

καί δι' οὗ δὲν διαθέτει ἴδιον συναλλάγμα. (Ἀπόφασις Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς 834/25-5-1954 καί ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 172403/Γ.Δ.Π.44/7-7-1954).

236 — γ) Εἰς ἐκάστην περίπτωσιν τακτοποιήσεως συναλλαγματικῶν ὑποχρεώσεων δημοσίων ὑπολόγων ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας καί δι' οἰονδῆποτε ποσόν, ἀκολουθεῖται ἡ ἐξῆς διαδικασία : Αἱ Ὑπηρεσίαι Ἐντελλομένων Ἐξόδων ἢ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων δεόν νά ἀποστέλλουν εἰς τήν Διευθύνσιν Κινήσεως Κεφαλαίων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ αἴτησιν τοῦ ὑπολόγου, μετὰ παντός σχετικοῦ στοιχείου ἱκανοῦ ὅπως δικαιολογήσῃ τήν τακτοποίησιν τῆς ὀφειλῆς τοῦ ὑπολόγου διὰ τῆς καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, οὐχί τοῦ ὀφειλομένου συναλλάγματος, ἀλλά τοῦ εἰς δραχμάς ἰσοτίμου τούτου. Τήν ἐν λόγῳ αἴτησιν, μετὰ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν στοιχείων καί τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως τῆς Γ.Δ.Δ.Α., διαβιβάζει ἐκάστοτε ἡ Γ.Δ.Δ.Α. εἰς τήν παρά τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος Ὑποεπιτροπῇ ἐκάστοτε ἡ Γ.Δ.Δ.Α. εἰς τήν ἐπιτροπῇ. Ἡ τελευταία ἐπιλαμβάνεται εἰς τῆς ἐξετάσεως ἐκάστης περιπτώσεως καί κρίνει ἐάν ὁ δημόσιος ὑπόλογος δεόν νά παραπεμφθῇ εἰς τήν Ὑπηρεσίαν Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομισματος, λόγῳ ὑποχρεώσεως εἰσαγωγῆς τοῦ ἀδικαιολογήτως ἀναλωθέντος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συναλλάγματος ἢ ἐάν θά ἀπαλλαγῇ τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως, ἐπιτρεπομένης τῆς τακτοποιήσεως διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ εἰς δραχμάς ἰσοτίμου τοῦ ἐπιστρεπτέου ποσοῦ συναλλάγματος. Τήν ἐφ' ἐκάστης περιπτώσεως ἀπόφασιν τῆς εἰρημένης Ὑποεπιτροπῆς θά γνωρίσῃ ἡ Γ.Δ.Δ.Α. εἰς τὰς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων ἢ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων, ὡς καί εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον δημόσιον ὑπόλογον, (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 169350/Γ.Δ.Π. 70/11-7-1956).

236α — Εἰδικαί διατάξεις περὶ μετακινουμένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ στρατιωτικῶν, μὴ περιλαμβανόμενων εἰς παρούσαν ἐργασίαν, ἀναφερομένην μόνον εἰς τοὺς πολιτικούς δημοσίους Ὑπαλλήλους καί παρεπιπτόντως εἰς τοὺς στρατιωτικούς, εἶναι, πέραν τῶν ἐνταῦθα καταχωρημένων, καί αἱ ἐπόμεναι : Ἄν. Νόμος 676/1937, ἀρθρα 10, 11 καί 13 § 8, Νόμος 2280/1952 καί Νόμος 2360/1953, ἀρθρον 10 παράγραφος 2, Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 394/1952 καί 1635/1955 καί Ἀποφάσεις Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπ' ἀριθ. 26432/1951, ΕΠ 645/1952, 135900/1953, 136300/Γ.Δ.Π.25/1953, 201100/1953, 191384/1955 καί κοινῇ μετὰ Ὑπουργείων Συντονισμοῦ, Ἐθνικῆς Ἀμύνης καί Ἐξωτερικῶν 66848/28-2-1956.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

1. Εἰδικαί ἀποστολαί.

(Ἄρθρον 24 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1926, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ Νόμου 4952/1931 καί τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 21 Ἰουλίου 1931 «περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ Νόμου 4952/1931 «περὶ ὀργανώσεως τῆς κεντρικῆς, πρεσβευτικῆς καί προξενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν» καί ὡς ἐκτοτε ἐπίσης ἐτροποποιήθη).

237 — § 1. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἀναγράφεται ἔτησιως ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον ἀνάλογος πίστωσις διὰ τὰς ἐν γένει δαπάνας τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ ἀποστολῶν.

§ 2. Αἱ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων ἢ ἄλλων αὐτοτελῶν ὀργανισμῶν διενεργούμεναι ἀποστολαὶ βαρύνουσι τοὺς οἰκείους αὐτῶν προϋπολογισμούς, ἀναγραφομένων ἐν αὐτοῖς εἰδικῶν ἐπὶ τούτῳ πιστώσεων.

238 — § 3 (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἄν. Νόμου 1354/1959. Ἡ διάταξις αὕτη ἠτόνισε κατόπιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2360/1953 καὶ ἀντ' αὐτῆς βλ. παράγραφον 225 παρούσης ἐργασίας). Οἱ ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διατελοῦντες Ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, λαμβάνουσι ἐκτὸς τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν τῆς θέσεως εἰς ἣν ὑπηρετοῦσι καὶ εἰδικὴν δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐπιχορηγήσιν ἐκ δολλαρίων κατ' ἀνώτατον ὄριον ἡμερησίως εἴκοσι διὰ τοὺς ἐπὶ πρεσβευτικῷ βαθμῷ, δέκα ἕξ διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ ἢ τμηματάρχου καὶ δώδεκα διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως ἢ ἀκολουθούθου. Ἐπὶ εἰδικῆς ἀποστολῆς εἰς Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἄπω Ἀνατολήν ἢ ἐπιχορηγήσεις αὕτη αὐξάνεται κατὰ πενήκοντα τοῖς ἑκατόν.

239 — § 4. Ἡ ὑπὸ τύπον εἰδικῆς ἀποστολῆς ἀνάθεσις εἰς οἰονδηποτε Ὑπάλληλον τῆς διευθύνσεως πρεσβευτικῆς ἢ ἐμπίσθου προξενικῆς ἀρχῆς καὶ ἡ ὑπὸ τὸν τύπον τοῦτον παρὰ ταῖς εἰρημέναις ἀρχαῖς ἀπόσπασις, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

240 — § 5 (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς § 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἄν. Νόμου 1354/1949. Ἡ διάταξις αὕτη ἠτόνισε κατόπιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2360/1953. Ἀντ' αὐτῆς βλ. παράγραφον 225 παρούσης ἐργασίας). Οἱ ἐκτὸς τῶν τάξεων τῶν Ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου ἐκλεγόμενοι δι' εἰδικὴν τινα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολῆν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, λαμβάνουσι εἰς δολλάρια, ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν αὐτῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὰ εἴκοσι καὶ προκειμένου περὶ ἀποστολῆς εἰς Ἀμερικὴν καὶ εἰς Ἄπω Ἀνατολήν τὰ τριάκοντα δολλάρια. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου 1949.

241 — § 6 (ὡς ἀντεκατεστάθη διὰ τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 12 Δεκεμβρίου 1932 «περὶ καταργήσεως, ἀναστολῆς ἰσχύος διατάξεων καὶ μειώσεως ἀποζημιώσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν»). Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν περιλαμβάνονται ἅπαντα τὰ ἔξοδα διαμονῆς καὶ παραστάσεως, μηδεμιᾶς ἐτέρας ἐπιτρεπομένης ἀποζημιώσεως. Ἐξαίρεσις, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ἑκάστης εἰδικῆς περιπτώσεως, δύναται νὰ γίνῃ μόνον προκειμένου περὶ ἀρχηγῶν τῶν ἀποστολῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἢ Πληρεξουσίων Ὑπουργῶν α' τάξεως.

242 — § 7 Ἐπὶ τῶν εἰδικῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολῶν, αἱ ἐν γένει δαπάναι καταβάλλονται εἰς δραχμάς, καθοριζομένης τῆς εἰδικῆς δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐπιχορηγήσεως διὰ Διατάγματος.

§ 8 (Κατηργήθη).

§ 9. Τὰ ὁδοιορικά, ἐκκαθαριζόμενα κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 καὶ ἡ δι' ἔξοδα παραστάσεως ἐπιχορήγησις, δύνανται νὰ προκαταβληθοῦν.

2. Ὀδοιορικά ἔξοδα.

(Ἄρθρον 27 τοῦ προμνησθέντος Νομ. Δ)τος τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τοῦ Νόμου 4952/1931, ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὰ ἄνωτέρω).

243 — § 1 (ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς § 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἄν. Νόμου 1822/1939). Ὁ πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἀπομακρυνόμενος τῆς πόλεως ἔνθα ἡ ἔδρα αὐτοῦ Ὑπάλληλος, δικαιούται ὁδοιορικῶν ἐξόδων ὡς καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, ρυθμιζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Νόμου 5296/1932.

Ἐν τῇ ἔννοια «Ὑπάλληλος» περιλαμβάνεται πᾶς δημόσιος λειτουργός.

244 — § 2. Τὰ ὁδοιορικά ἔξοδα συνίστανται ἐκ τοῦ ἀγωγίου ἢ ναύλου καὶ προσθέτου ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ποσοστοῦ διὰ τὰς λοιπὰς τοῦ ταξιδίου συνήεις δαπάνας (φιλοδωρήματα, κόμιστρα ἀποσκευῶν, ἀγωγή, ἀχθοφορικά, παρμονή εἰς διαμέσους σταθμούς κ.λ.π.), ὀριζομένου γενικῶς διὰ μὲν τοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραμματέως Πρεσβείας Α' καὶ Β' τάξεως ἢ Τμηματάρχου καὶ ἄνω Ὑπαλλήλους εἰς τὸ τρίτον ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἀντιτίμου, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς εἰς τὸ τέταρτον αὐτοῦ.

Εἰδικώτερον, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς Ἀμερικὴν, Αὐστραλίαν, Ἄνω Ἀνατολήν ἢ Νότιον Ἀφρικὴν καὶ τ'ἀνάπαλιν μετακινήσεις, τὸ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου ὡς ἄνω ποσοστὸν ὀρίζεται εἰς τὸ τέταρτον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Γραμματέως Πρεσβείας Α' ἢ Β' τάξεως ἢ Τμηματάρχου καὶ ἄνω Ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὸ πέμπτον διὰ τοὺς λοιποὺς.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο, λογιζόμενον ἐπὶ βάσεως πλήρους εἰσιτηρίου, καταβάλλεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει μερικῆς ἢ ὀλικῆς ἐξ εἰδικοῦ λόγου ἀπαλλαγῆς τοῦ Ὑπαλλήλου τῆς πληρωμῆς ἀγωγίου ἢ ναύλου.

§ 3. Εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὸ ἐσωτερικόν, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν γένει, μετακινουμένους παρέχονται μόνον ὁδοιορικά ἔξοδα.

§ 4. Ἡ πρὸς πληρωμὴν ὁδοιορικῶν ὑποχρέωσις ὑφίσταται καὶ ἂν ἔτι ὁ Ὑπάλληλος χρησιμοποίησῃ ἴδιον αὐτοκίνητον καθ' ὅλην ἢ τμήμα τῆς διαδρομῆς του.

§ 5. Οἱ ἀποσπώμενοι ἢ μετατιθέμενοι Ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ ὀριστικῶς ἀπολυόμενοι διὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπιστροφήν, πραγματοποιουμένην δὲ πάντως ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας των, διακιοῦνται τῶν ὁδοιορικῶν αὐτῶν ἐξόδων ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν των κατὰ τὰς ἡγηθείσας διατάξεις, δύνανται δὲ νὰ καταβληθῶσιν αὐτοῖς καὶ τὰ κόμιστρα καὶ ἔξοδα συσκευασίας τῆς οἰκοσκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως αὐτῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ διατάκτου Ὑπουργοῦ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἄν. Νόμου 3232/1943 τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, κυρωθέντος διὰ τῆς Συντακτικῆς Πράξεως 22/1945): Τὸ κατὰ

τήν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρόσθετῶν ποσοστῶν ὑπολογίζεται διὰ τὸν Ὑπαλλήλον καὶ ἐπὶ πλέον διὰ δύο τὸ πολὺ μέλη τῆς οἰκογενείας του.

(Συνέχεια ἄρθρου 1 τοῦ Ἄν. Νόμου 1822/1939) : Νοοῦνται ὡς κόμιστρα τῆς οἰκοσκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως τὰ καταβαλλόμενα διὰ τὴν διὰ παντὸς μέσου μεταφορὰν αὐτῶν ποσά, περιλαμβάνουσι δὲ καὶ τὰς ἐνδιαμέσους δαπάνας μεταφορᾶς ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ Ὑπαλλήλου εἰς τὸν σταθμὸν ἐπιβίβασεως καὶ ἐκ τοῦ σταθμοῦ ἀποβίβασεως εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν.

Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν πληρωτέων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ποσῶν, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τυχὸν ἐπιγενομένη τῆς μετακινήσεως τοῦ Ὑπαλλήλου ἔγγαμος αὐτοῦ ἰδιότης.

§ 6. Οἱ ἐπ' ἀδεία οἰσθήποτε διατελοῦντες ἢ διὰ λόγους ὑπηρεσίας προσωρινῶς μετακεκλημένοι Ὑπαλλήλοι, δικαιοῦνται εἰς ἀπόληψιν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐὰν μετὰ τὴν λήξιν ἢ καὶ διορκούσης τῆς ἀδείας των ἢ μετακλήσεως των μετατεθῶσιν ἢ ἀποσπασθῶσιν ἀλλαχοῦ καὶ μόνον διὰ τὰ ἀπὸ τῆς προηγουμένης εἰς τὴν νέαν των θέσιν ἀνήκοντα.

§ 7. Οἱ νεοδιοριζόμενοι Ὑπαλλήλοι, διὰ τὴν εἰς ἣν διορίζονται θέσιν μετάβασιν, δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων ἢ ἄλλου συναφοῦς.

Ἐξαίρεσις ὑφίσταται μόνον διὰ τοὺς ἐπὶ πρεσβευτικῶ τίτλῳ διαπιστευομένους.

§ 8. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου, ὡς καὶ τὰ μεταφορικά τῆς οἰκοσκευῆς καὶ ἐπιπλώσεως αὐτοῦ, ἀναγνωρίζονται ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν νέαν του θέσιν ἀναλήψεως ὑπηρεσίας. Καθ' ἣν περίπτωσιν μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ Ὑπαλλήλου ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ πρὸ τῆς ἐκεῖθεν ἀνακλήσεως τούτου, ὁ Ὑπαλλήλος δέον νὰ αἰτήσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν οἰκειῶν ὁδοιπορικῶν ἐκείνου ἐντὸς μηνός, ἄλλως ταῦτα δὲν ἀναγνωρίζονται, τῆς προπληρωμῆς δὲ τούτων πάντως ἀποκλειομένης. Ἐπακολουθοῦσης μεταθέσεως τοῦ Ὑπαλλήλου τούτου, τὰ τυχὸν καταβληθέντα οὕτως ὁδοιπορικὰ συμψηφίζονται μὲ τὰ διὰ τὴν οἰκογένειάν του ἀπὸ τῆς προηγουμένης εἰς τὴν νέαν του θέσιν, ἀπαιτούμενα ἀναλόγως.

§ 9. Μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὑπαλλήλου στηρίζοντα δικαιώματα εἰς ἀνάληψιν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων εἶναι ἡ σύζυγος, τὰ ἄρρενα ἀνήλικα τέκνα καὶ τὰ ἄγαμα θήλας.

§ 10. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω Ὑπαλλήλων δικαιοῦνται νὰ ταξιδεύωσιν εἰς τὴν πρώτην θέσιν πάντες, πλην τῶν ἐπὶ βαθμῶ γραφῆως, ἢ δὲ εἰς τὸν πρὸς ὄνδρον μετάβασιν δέον νὰ γίνηται διὰ τῆς συνταμωτέρας ὁδοῦ, ἐκτὸς ἂν διαταγῇ ἢ ἀνωτέρα βία, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκτιμωμένη, ἄλλως ἐπιβάλλει.

§ 11. Τὰ μετὰ τῶν καταστάσεων, ἐν αἷς βεβαιοῦνται ὑπ' αὐτοῦ ἢ οἰκογενειακῆ σύνθεσις τοῦ Ὑπαλλήλου, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου

φου 9 του παρόντος άρθρου, έπιβαλλόμενα δικαιολογητικά έγγραφα των όδοιπορικών έξόδων είναι τα αντίγραφα διαταγών κινήσεως ή έπιγενομένης έγκρίσεως και αποδεικτικά των καταβληθέντων ποσών ή έν άδυναμία τιμολόγιον σχετικής έπιχειρήσεως μεθ' ύπευθύνου δηλώσεως του 'Υπαλλήλου περί των βάσει αυτού καταβληθέντων, περιλαμβανούσης και τόν λόγον τής άδυναμίας, άποκειμενον εις τήν κρίσιν του 'Υπουργού.

Τά, μετά των καταστάσεων, ως άνω συντεταγμένων, ύποβαλλόμενα δικαιολογητικά έγγραφα των λοιπών έξόδων είναι τα αντίγραφα διαταγών κινήσεως και φορτωτικά ή λογαριασμοί έξοφλημένοι.

§ 12 Τά οικεία χρηματικά έντάλματα των άνωτέρω δαπανών έξοφλούνται άτελώς, άπαλλάσσονται δε παντός φόρου και πάσης ύπερ τρίτων κρατήσεως.

3. "Έξοδα έγκαταστάσεως.

(Άρθρον 28 του προμνησθέντος Νομ. Δ)τος τής 7 Σεπτεμβρίου 1926 και του Νόμου 4952/1931, ως έτροποποιήθη κατά τά άνωτέρω).

245 — 1. Εις τούς διοριζομένους ως άρχηγούς πρεσβειών πρεσβευτάς, εις τούς διά μεταθέσεως τοποθετούμενους ως έπιτετραμμένους και εις τούς τοποθετημένους διά προαγωγής ή μεταθέσεως παρά πρεσβευτική ή προξενική ύπηρεσία, χορηγείται ειδική άποζημίωσις διά τά τής έγκαταστάσεως αυτών έξοδα. Η άποζημίωσις αύτη καταβάλλεται μόνον εις τούς έγγάμους 'Υπαλλήλους και εις τούς επί πρεσβευτικώ βαθμώ, άδιακρίτως οίκογενειακής καταστάσεως, ούδέποτε δε εις τούς άποσπώμενους δι' ύπουργικής διαταγής.

2. Η ειδική αύτη δι' έξοδα έγκαταστάσεως άποζημίωσις όρίζεται εις ίσον ποσόν πρός τάς έν συνόλω εις ξένον νόμισμα άποδοχάς ένός μηνός άνευ των νομίμων κρατήσεων και χορηγείται άμα τή έγκαταστάσει των 'Υπαλλήλων.

3. Τά έξοδα έγκαταστάσεως δύνανται νά προκαταβληθώσι.

4. Ό κατά τά άνωτέρω λαβών έξοδα έγκαταστάσεως, δέν δικαιούται εις τήν λήψιν τοιούτων, άν, πρό τής παρελεύσεως έτους από τής έγκαταστάσεώς του, μετατεθή εις άλλην έν τή άλλοδαπή θέσιν, έξαιρέσει των επί πρεσβευτικώ βαθμώ 'Υπαλλήλων.

(Ός προσετέθη διά του άρθρου 4 του 'Αν. Νόμου 3186/1943 τής Μέσης 'Ανατολής, ούτινος ή Ισχύς παρεστάθη διά του άρθρου 3 τής Συντακτικής Πρόξενως 22/1945): Εις τούς 'Υπαλλήλους του 'Υπουργείου των 'Εξωτερικών τούς τοποθετημένους ως άνωτέρω υπό τύπον άποσπάσεως, δι' ύπουργικής διαταγής, παρά ταίς πρεσβευτικαίς και προξενικαίς άρχαίς, καταβάλλονται τά υπό του άρθρου 28 του Κ.Ν. 4952 προβλεπόμενα έξοδα έγκαταστάσεως υπό τούς όρους και τός προϋποθέσεις του άρθρου τούτου.

(Ός προσετέθη διά των άρθρων 3 και 4 του Νομ. Δ)τος 2400/1953): Τά υπό του άρθρου 28 του Κ.Ν. 4952/1931 όριζόμενα έξοδα έγκαταστάσεως καταβάλλονται και εις τόν διορισθέντα ή διοριζόμενον μόνιμον άντιπρόσωπον τής 'Ελλάδος παρά τώ Βορειοιστλαντικώ Συμβουλίω, όσάκις ούτος είναι μέλος τής Κυβερνήσεως.

Αί κατά τὰ ἀνωτέρω δαπάναι βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐγγραφομένων πρὸς τοῦτο τῶν σχετικῶν πιστώσεων.

4. Πληρωμαὶ εἰς ξένον νόμισμα.

(Ἄρθρον 29 τοῦ προμνησθέντος Νομ. Δ)τος τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τοῦ Νόμου 4952/1931, ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Ἡ διάταξις αὕτη ἦτονε κατόπιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 2360/1953. Ἄντ' αὐτῆς βλ. παράγραφον 227 παρούσης ἐργασίας).

245a — § 1. Πᾶσαι αἱ εἰς ξένον νόμισμα πληρωμαὶ αἱ προβλεπόμεναι ῥητῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργοῦνται εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου, ἐκτὸς ἐάν συμβατικά ὑποχρεώσεις ἢ συνθήκαι ἐπιχώριοι ξένων κρατῶν ἄλλως ἐπιβάλλουσιν.

5. Νομοθετικαὶ ἐρμηνεαί.

Ἄρθρων 24, 27 καὶ 29 Νομ. Δ)τος 7 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τοῦ Νόμου 4952/1931, ὡς ἐτροποποιήθησαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ τινες σχετικαὶ νεώτεραι διατάξεις.

246 — Ἡ ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 24 καὶ 27 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 30 7 25, τῶν ἀφορωσῶν πληρωμῆν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων εἰς τοὺς δι' οἰονδήποτε ὑπηρεσιακὸν λόγον μετακινουμένους Ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶναι ὅτι αὗται ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς δι' ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένους Ὑπαλλήλους πάντων τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, ἐφεξῆς δὲ ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 24 καὶ 27 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 7-9 1926. (Ἄρθρον 3 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 17/21 Σεπτεμβρίου 1926).

247 — Ἡ ἀληθῆς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἰουλίου 1931 εἶναι, ὅτι αἱ πληρωμαὶ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦτο νοοῦνται εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου χρυσης βάσεως, δυνάμεναι νὰ ἐνεργῶνται εἰς τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὀρζόμενον συνάλλαγμα χρυσης βάσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς. (Ἄρθρον μόνον τοῦ Νόμου 529ῶ/1932).

248 — Ἐξαίρεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1926 καθοριζομένου τρόπου πληρωμῆς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἀποτελοῦσι τὰ ὑπὲρ τῶν προξενικῶν Ὑπαλλήλων, κατὰ τὸ ἄρθρον 218 τοῦ Νόμου 4952, τέλη, καθὼς καὶ τὰ ἐξοδα πορείας ἅτινα εἰσπράττονται δι' ἀποδείξεως ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἐν ᾗ ἀναφέρεται ὁ τόπος, ὁ χρόνος τῆς ἐνασχολήσεως καθὼς καὶ τὸ χρησιμοποιηθῆν μέσον συγκοινωνίας πρὸς μετάβασιν. Ἀντίγραφον τῆς ἀποδείξεως συνάπτεται εἰς τὸν σχετικὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως. (Παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομ. Δ)τος τῆς 7 Μαρτίου 1932 ἐπερὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων τῆς προξενικῆς διατιμῆσεως τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 4952/1931»).

249 — Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν τροποιοῦσι τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4952/1931, ὡς ἐτροποποιήθησαν ἢ συνεπληρώθησαν, προκειμένου περὶ τῶν ἀποστολῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

(Παράγραφος 7 του δεκάτου τρίτου άρθρου του 'Αν. Νόμου 913/1949).

250 — Δημόσιοι λειτουργοί πρεσβευτικής και προξενικής ύπηρεσίας, καλούμενοι εις την ήμεδαπὴν δι' ὑπηρεσίαν, δὲν δικαιούνται ἡμερησίας ἀποζημιώσεως εἰς συνάλλαγμα δι' ὅσον χρόνον παραμείνωσιν ἐν αὐτῇ. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον δικαιούνται τῆς ἐκάστοτε καθοριζομένης ἡμερησίας ἐκτὸς ἔδρας ἀποζημιώσεως διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μετακινουμένους πολιτικούς δημοσίους Ὑπαλλήλους. (Παράγραφος 8 τοῦ δεκάτου τρίτου άρθρου τοῦ 'Αν. Νόμου 913/1949).

251 — Αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολαὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου δεκάτου τρίτου τοῦ 'Αν. Νόμου 913/1949 καὶ τοῦ 'Αν. Νόμου 1354/1947, ὡς τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος άρθρου. (Παράγραφος 3 τοῦ άρθρου 10 τοῦ Νόμου 2360/1953).

252 — Ἡ ὡς ἄνω διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 10 τοῦ Νόμου 2360/1953 ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὰς κάτωθι, ἐνδεικτικῶς ἀναφερομένης, οὐνεπείας : α) Ὅτι καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ κλπ. Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὑπάγονται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1953 εἰς τὰς ἀνωτέρω κατὰ 20 % ἢ 25 % μειώσεις. β) Ὅτι αἱ ἀποζημιώσεις αὗται καταβάλλονται καὶ διὰ τοὺς Ὑπαλλήλους τούτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου συμπεριλαμβανομένης. γ) Ὅτι αἱ ἀποζημιώσεις αὗται διὰ τὰς ἡμέρας ταξιδίου μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς περιορίζονται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ άρθρου δεκάτου τρίτου τοῦ 'Αν. Νόμου 913/1949. δ) Ὅτι περιορίζεται τὸ ποσὸν τὸ ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰσιτηρίων διὰ μικροδαπάνας ταξιδίου κλπ. (Ἐγκύκλιος Γ.Δ.Δ.Α. 136 300/Γ.Δ Π. 25/12 4-1953).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πίναξ περιλαμβανομένης Νομοθεσίας και Νομολογίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XV

253 — Νομοθετήματα

	Παράγραφοι παρούσης έργασίας
Νόμος ΑΥΓΙ' 1887, άρθ. 1, § 2	132
» ΑΩΠΑ' 1898	132
Νομ. Δ]μα 22 Σεπτεμβρίου 1923, άρθ. 4, § 4	198
» » 25 Σεπτεμβρίου 1924, » 7	35
» » 7 Σεπτεμβρίου 1926, » 24, § 1 και 2	237
» » » » » 3	238
» » » » » 4	239
» » » » » 5	240
» » » » » 6	241
» » » » » 7, 8 και 9	242
» » » » 27, » 1	243
» » » » 2—12	244
» » » » 29, » 1	245
» » 17 Σεπτεμβρίου 1926, » 3	246
» » 21 Ιουλίου 1931, » 24, 27 και 29	237—251
Νόμος 4952]1931 » 24, 27 και 29	237—251
» 5296]1632	247
Νομ. Δ]μα 7 Μαρτίου 1932, άρθ. 9, § 2	248
» » 12 Δεκεμβρίου 1932, » 5, » 1	241
Προεδρ. Δ]μα 22 Ιουνίου 1934, άρθ. 1, § 1	1
» » » » » 2	9 και 21
» » » » » 3	165
» » » » » 4	100
» » » » » 5	101—102
» » » » » 6	67
» » » » » 7	83
» » » » 3, » 1	35
» » » » » 2	9 και 21
» » » » » 3	38—39
» » » » » 4	47
» » » » » 5 και 6	99
» » » » » 6	55

Προεδρ. Δ]μα 22 'Ιουνίου 1934, ἄρθρ. 1 § 7 και 8	35
» » » » 4 » 1 και 2	18
» » » » » 3	29
» » » » 5 » 1	168—169
» » » » » 2	170
» » » » 6 » 1	152
» » » » 7	157
» » » » 8 § 1	207
» » » » » 2	171
Νόμος 5304]1934, ἄρθ. 21—22	15
» 5981]1934, » 1	1
» 6236]1934, » 12, § 2	150
Νομ. Δ]μα 17 'Απριλίου 1935, ἄρθ. 9, § 1	83
» » » » » 2	94
» » » » » 3	102
» » » » » 4	83
» » » » » 5	62
» » » » » 7	153
'Αν. Νόμος 19 'Οκτωβρίου 1935, ἄρθ. 6	103
» » 2]14 Νοεμβρίου 1935, » 8, § 3	137
» » 47]1936, ἄρθ. 5	146
Βασ. Δ]μα 11 Νοεμβρίου 1936	147
'Αν. Νόμος 553]1937	210
» » 676]1937	236
» » 728]1937, ἄρθ. 3	18
» » 1016]1937, » 5	63
» » » » 6	40
» » » » 7	153
» » 1578]1939	184 και 210
» » 1822]1939, ἄρθ. 1, § 6	243
» » 2761]1941, » 2, » 2	76
» » 2764]1941, » 1, » 1	61
» » 2764]1941, » 1, » 1	77
Νομ. Δ]μα 744]1941, ἄρθ. 2	9,21,83,94 και 102
» » 880]1941, » 1	35,39,47 και 99
» » » » 2	95
» » » » 5	208
» » 1050]1942, » 3, § 2	156
» » 1851]1942, » 8 » 1	165
» » 1859]1942, » 1	100
» » » » 2	101
» » » » 3	99
» » » » 4	9,21,35,39,47 και 48
» » » » 5	49
» » » » 6	

Νομ. Δ]μζ 1859/1942	ζρθ. 7	7
» » » »	8	142
» » » »	9	148
Νομ. Δ]μζ 2002/1942,	ζρθ. 1	36,54 και 66
Νόμος 384/1943,	ζρθ. 1, § 1, 2 και 4	71
» » » » » 3		73
» » » 2		80
» » » 3, § 2		169
°Αν. Νόμος 3186/1943	Μέσης	°Ανατολής, ζρθ. 4	245
°Αν. Νόμος 3232/1943	Μέσης	°Ανατολής, ζρθ. 1	244
Νόμος 19/1944,	ζρθ. 2	6
Συντακτική Πράξις 22/1945		244—245
°Αν. Νόμος 340/1945,	ζρθ. 5	12
» » 609/1945,	» 1	52
Βασ. Δ]μζ 16/30	°Οκτωβρίου 1946,	ζρθ. 1—4	141
Νομ. » 70/1946,	ζρθ. 3	52
» » 568/1948,	» 1	199
°Αν. Νόμος 913/1949	» ζγδοον	52
» » » »	δέκατον τρίτον, § 1	210—221
» » » »	» » » 2	222
» » » »	» » » 4	216
» » » »	» » » 5	223
» » » »	» » » 6	217
» » » »	» » » 7	249
» » » »	» » » 8	250
» » » »	» » » 9	231
» » » »	» » » 10	218
» » » »	» » » 11	224
» » 1354/1949	» 1	232
» » » »	2, § 1	220
» » » » » 2		223
» » » » » 3		238
» » » » » 4		240
» » » » » 4		224
Βασ. Δ]μζ 5	°Οκτωβρίου 1949,	ζρθ. 47, § 1	36,54,56 και 66
Νόμος 1493/1950,	ζρθ. 215, § 3	137
°Αν. Νόμος 1502/1950,	ζρθ. 13, § 1	2
» » » » » 2		52 και 84
» » » » » 3		154
» » » » » 4		155
» » 1537/1950,	» 5 » 3	155
» » 1538/1950,	» 9 » 4	143
Νόμος 1811/1951,	» 73 » 4	8
» » » » 94		63

Βασ. Δ μz 15 'Οκτωβρίου 1952, άρθ. 141	140
Νόμος 2280]1952	236
» 2360]1953, άρθ. 10, § 1	221
» » » » » 2	236
» » » » » 3	251—252
Νομ. Δ μz 2400]1953, άρθ. 3 και 4	245
» » 2713]1953, » 1 και 2	223
Νόμος 2841]1954, άρθ. 11	71
Νομ. Δ μz 2888]1954, άρθ. 11—12	148
» » » » 14	149
» » » » 43 και 45	140

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVI

254 — Πράξεις 'Υπουργικού Συμβουλίου

476]1946	212
416]1947	52
394]1952	236
801α]1953	212
897]1953	227
1408]1954	31
1491]1954	85
1335]1955	219
1635]1955	236
169]1956	230

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVII

255 — 'Αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις άνωτάτων Δικαστηρίων, Συμβουλίων και 'Επιτροπών

1. 'Ελεγκτικού Συνεδρίου

3182]1932	35
2]1935	20
1581]1937	20
1984]1938	108
2840]1939	174
13]1940	181
2312]1940	51
12]1943	8
7]1951	161
21]1952	107
11]1953	63
16]1953	53
19]1954	131

4]1955	11
15]1955	71
2. Συμβουλίου Ἐπικρατείας	
15]1932	65
53]1933	4
316]1936	68
53]1953	68
103]1956	173
3. Νομικοῦ Συμβουλίου Κράτους	
606]1932	68
586]1952	133
4. Ἀρείου Πάγου	
273]1933	133
5. Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς	
701]1953	228
834]1954	235

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVIII

256 — Ἀποφάσεις, ἐγκύκλιοι καὶ ἔγγραφα Ὑπουργείων

1. Οἰκονομικῶν

α) Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ	
161378]1930	93
12]1934	3
29] »	20, 23—25, 37, 86, 89, 105, 158, 164, 187 καὶ 209,
36] »	22, 70, 159 καὶ 160
113647] »	59, 136, 138 καὶ 196
148022] »	139
161932] »	20 καὶ 25
167808] »	23
178782] »	69
179984] »	26
179995] »	96
182392] »	145
183463] »	19
21239] 1935	92
24897] »	41
56028] »	69
65066] »	98
72930] »	57
90273] »	9

111591]1935	200
115614] »	209
136410] »	139
159592] »	20 xxi 25
161841] »	43 xxi 182
167729] »	88
184230] »	87
4]1936	196
6] »	138
7] »	197
65139] »	50
67621] »	42—43 xxi 182
68433] »	58
147132] »	93
151813] »	233
163367] »	25
8]1937	197
175] »	46
26815] »	23
29659] »	163
65483] »	93
65485] »	78
5]1938	185
12] »	197
27819] »	78
157556] »	64
163494] »	44 xxi 46
6]1939	197
163494] »	45 xxi 183
246323] »	45 xxi 183
33223]1940	57
41323] »	201
43937] »	32, 177 xxi 193
70419] »	28, 32, 177 xxi 180
77921] »	196
81968] »	181
26]1942	81 xxi 107
72427] »	135
98275]1943	8 xxi 107
234000] »	72 xxi 79
161410]1944	82
270]1945	208
138375] »	69, 72, 78 xxi 79
162156] »	163

205953]1945	51
223985] »	175
78794]1946	234
260423] »	214
94982]1947	42
160182] »	53
212466] »	13
277165] »	13
44624]1948	53
127741] »	53
198747] »	72,74 xxi 79
103790]1949	72 xxi 79
328397] »	225
52885]1950	104,118 xxi 203
159834] »	86
263134] »	53
291294] »	162
1969]1951	48
26432] »	236
114444] »	201 xxi 203
135099] »	53 xxi 188
302806] »	53
E.П. 645]1952	236
75707] »	53 xxi 188
88484] »	140
161916] »	18—19 xxi 219
207269] »	186
226760] »	104, 118 xxi 203
227103] »	226
57831]1953	201
95214] »	53
135900] »	236
136300] »	227, 231 xxi 252
148370] »	30, 33—34, 90—91, 105—106, 109—110, 115—117, 119, 121—122, 126, 128—131, 134, 172, 190, 195, 202 xxi 205	228
169565] »	236
201100] »	214—215
269543] »	53
312434] »	127
81754]1954	235
172403] »	97
204293] »	212
216837] »	86
309890] »	

333782]1954	54
13732]1955	31
158803] »	39, 47—48
191384] »	236
214424] »	219
235167] »	72
237224] »	85
265055] »	24
15605]1956	229
27315] »	205
138697] »	204
148718] »	230
169350] »	236
179724] »	215

β) Γενικής Διευθύνσεως Φορολογίας

N. 3732]1932	68
Σ. 1205]1934	14
Γ. 6132]1937	184
356]1940	210
E. 9383] »	14

2. Έσωτερικών

α) Α' Γενικής Διευθύνσεως

280]1937	111
173]1942	189, 191—192 και 194
48807] »	133
68053]1945	176
71964]1948	178
76298] »	16 και 179
78571] »	16 και 179
16315]1952	14
70432] »	144
52721]1953	114
27593]1954	125
70930] »	17, 140, 209 και 211
73264] »	151
74314] »	140
1992]1955	125

β) Γενικής Διευθύνσεως Χωροφυλακής

223]1946	10 και 177
----------	-----------	------------

γ) Γραφείου Νομικού Συμβούλου

64]1947	74
---------	-----------	----

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Α'. ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΡΘΡΑ

1. Αι κοινωνικαὶ ἑσφαλίσαις καὶ ἡ ἐφαρμογή των ἐν Ἑλλάδι.— Συνεργασία Ν. Κοζκίνου. Εἰς περ. «Ἐργασία», τόμ. 5 (1934) σσ. 1000—1, 1032—3 καὶ 1064—5.
2. Ψυχοτεχνικὴ καὶ οἰκονομία.— Ἀθήναι, Ἄ. Παπαζήσης, 1942, σχ. 8ον σσ. 112.
3. Ἡ ὀρθολογικὴ ὀργάνωσις τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν, γενικῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι.— Ἀθήναι, Ἑλληνικὴ Ἐπιστημονικὴ Ἑταιρεία Ὁργανώσεως Ἐργασίας, 1945, σχ. 8ον, σσ. 20.
4. Ἡ νομισματικὴ διαρρῦθμις καὶ τὰ προβλήματα αὐτῆς.— Εἰς περ. «Οἰκονομικὰ Χρονικά» τόμ. 1 (1945) σσ. 61—2, «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» τόμ. 12 (1945) σσ. 135—6 καὶ 142 καὶ «Τὸ Κέρδος» τόμ. 7 (1945) σσ. 318—9.
5. Συγχρονισμὸς τῶν οἰκονομικῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ μετεκπαιδεύσεως ὑπαλλήλων.— Εἰς περ. «Οἰκονομικὸς Παρατηρητής», τόμ. 1 (1949) σσ. 188—91.
6. Προϋπολογισμὸς καὶ δημοσιονομικὴ πολιτικὴ.— Εἰς περ. «Ἐπιθεώρησις Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας» τόμ. 1 (1950) σσ. 129—36.
7. Ἀνάλυσις καὶ ὑπολογισμὸς ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.— Ἀθήναι, Ἄ. Παπαζήσης, 1951, σχ. 8ον, σσ. 45, Ἄνατ. ἐκ περ. «Ἐπιθεώρησις Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» τόμ. 6 (1951) σσ. 16—52.
8. Ἡ τύχη τῆς κεφαλαιοκρατίας κατὰ τοὺς Marx καὶ Schumpeter.— Ἀθήναι, Ἄ. Παπαζήσης, 1953, σχ. 8ον, σσ. 34. Ἄνατ. ἐκ περ. «Ἐπιθεώρησις Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» τόμ. 8 (1953) σσ. 122—51.
9. Rapport sur le sujet de l'amélioration de la position de la Grèce dans les organisations économiques internationales.— Τῆ συνεργασίᾳ Σ Ἰ. Ἀγαπητιδου καὶ Π. Γ. Ζακοπούλου. Εἰς Rapports Grecs de la Conférence Economique, Européenne. Bruxelles le 3—5 Dec., 1953, Circ. Sub. No. 9, pp. 15. Περιλ. εἰς περ. «Ἐυρωπαϊκὴ Ζωὴ» τόμ. 1 (1953) τ. 4, σ. 14.
10. La Scuola Superiore di Studi Industriali di Atene.— Εἰς περ. «L'Informazione Industriale» di Torino, τόμ. 10 (1954) τ. 22, σ. 3.
11. Ἡ διάρθρωσις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.— Εἰς περ. «Οἰκονομικὸς Παρατηρητής» τόμ. 6 (1954—5) σσ. 174—9 καὶ «Ἡ Νέα Οἰκονομία» τόμ. 9 (1955) σσ. 382—6.
12. History of economic crises in U. S. A., under the national banking system, 1873—1907.— Athens, 1955, σχ. 8ον, σσ. 16. Ἄνατ. ἐκ περ. «Ἀρχαίον Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν» τόμ. 35 (1955) τ. 4, σσ. 93—106.
13. Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας.— Ἀθήναι, Γραφεῖον Ἑρευνῶν Ἀλωτέρας

Σχολής Βιομηχανικών Σπουδών, 1955, σχ. 8ον, σσ. 35. 'Ανάτ. έκ. περ. «Σπουδαί» τόμ. 6 (1955-6) τε. 1-2, σσ. 15-41.

14. 'Επισκόπησις τῆς προσφότου ἐν 'Ελλάδι δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πολιτικῆς.— 'Αθήναι, Γραφεῖον Ἐρευνῶν Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, 1956, σχ. 8ον, σσ. 12. 'Ανάτ. έκ. περ. «Σπουδαί» τόμ. 6 (1955-6) τε. 6, σσ. 98-106.
15. 'Η χρονία ὑποαπασχόλησις τοῦ ἐν 'Ελλάδι ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.— 'Αθήναι, 'Α. Παπαζήσης, 1956, σχ. 8ον, σσ. 23. 'Ανάτ. έκ. περ. «Ἐπιθεώρησις Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» τόμ. 11 (1956) σσ. 118-38.

Β' ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

1. P. W. Martin : Τὰ προβλήματα τῆς σχεδιασμένης οἰκονομίας.— Εἰς περ. «Νέα Πολιτικὴ» τόμ. 3 (1939) σσ. 515-65.
2. G. Haberler : Ἡ γενικὴ θεωρία (τοῦ Keynes).— 'Αθήναι, 1951, σχ. 8ον, σσ. 23. 'Ανάτ. έκ. περ. «Οἰκονομικὸς Παρρηγητής» τόμ. 2 (1950) σσ. 77-95.
3. J. R. Hicks—A.G. Hart : Εἰσαγωγή εἰς τὴν Οἰκονομικὴν.— 'Αθήναι, 'Α. Παπαζήσης, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, 1955, σχ. 8ον, σσ. 255.
4. A. H. Hansen : Ἐθνικὸν προῖδν καὶ εἰσόδημα, ὡς καὶ ἐθνικὸς προῦπολογισμός.— Εἰς περ. «Ἀρχεῖον Φορολογίας» τόμ. 1 (1956) σσ. 38-44.

